கல்கி

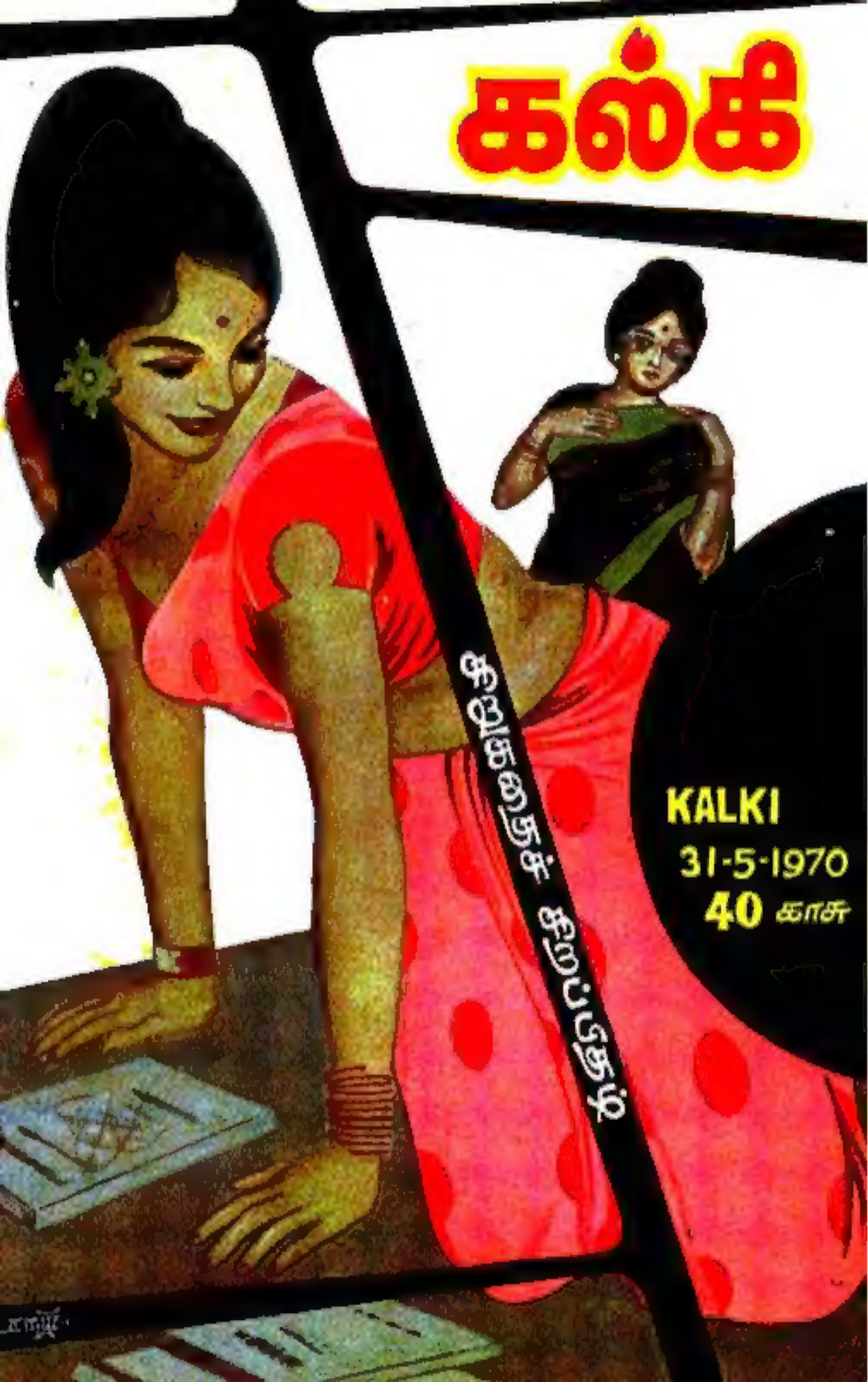

சிறுகதைத் சிறப்பிதழ்

KALKI
31-5-1970
40 காசு

TTC டஸ்ட் டீ தரமான தேநீரின் சுவையையும் அறுத்தமான தேநீர் சத்தையும் அளிக்கிறது

சூப்பர் டஸ்ட் கிடைப்பவற்றுள் மிகச்சிறந்த TTC டஸ்ட் டீ

பரீக் பாண்ட் நிபுணர்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்டிருப்பதே அது சிறந்து விளங்கக்காரணம்

★கிரஷ், டியர், கர்ல் — இந்த தனிப்பட்ட தயாரிக்கும் முறையானது விரைவில் கரையும், மிகுந்த தேனிரைச் சத்தும் கிடைக்கவும் உறுதியளிக்கிறது.

கல்கி

தேனமுதம் பொழிந்தும்

பொதுமைக்கம்

வாரமலர். ஜனவரி, 17 – 1970. Rs 81

	வாங்கு மீறும் படலம்	(தலையங்கம்)	— 3
	நீதிமன்றத்தில் மீது வழக்கு!	பண்டித ஆர். வி. கல்யாண்	— 4
	முதலுதவிச் சுருக்கங்கள்	...	— 6
	நிருபரும் முகமது நெருங்கும் !	...	— 8
★	குழந்தைகள் கொஞ்சம்	பம்மல் சொக்கலிங்கம்	— 10
	பொன்னாசிரிய கொண்டல்	அமரர் கல்கி	— 17
	முதுமொழி முகம்	தமிழ்நாட்டில்: முதலாவது	— 25
★	பாரிசை	நிருபர் மாநாடு	— 26
	முகமதுவும்	முதலாவது	— 30
	காலக் கிடைக்காத தங்கம்	ஒருவர் நம்பவேண்டும்	— 33
	எங்கும் சர்வோதயம்	படப்புத்தகம்	— 41
	ஆடை முட்டிகள்	எஸ். முகமது இ	— 46
★	தூர மரங்கள்	நிறுத்திவைத்த பிரச்சினை	— 56
	நினைவாலை ஆட்டம்	பி. எஸ். மணி	— 60
★	தங்க கூண்டு	ஆசிரியர் பாராட்டுகள்	— 68
	கொசுக்கும் மிருகமும்	சோழி வைரமுத்துப்	— 78

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனை. யாரையும் குறிப்பிடுவதல்ல.

சந்தா விவரம்	26 வார.	52 வார.
இந்தியா	ரூ. 13-00	ரூ. 26-00
இலங்கை (இலங்கை ரூபாய்)	ரூ. 11-00	ரூ. 22-00
இலவு நாடுகள்	ரூ. 15-00	ரூ. 30-00

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of Agfa *Photo Paper*

BROVIRA	–	for enlargements
LUPEX	–	for contact prints
COPYLINE R 90	–	for document copying (camera)
COPYLINE C 90	–	for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. AGFA-GEVAERT AKTIENGESELLSCHAFT, LEVERKUSEN, West Germany

Factory:	*Bombay Office:*
Bombay-Agra Road	Industrial Assurance Buildings
Mulund, Bombay-80	Opp. Churchgate Rly. Station, Bombay-20

PK

தமிழ்நேயர் தங்கள் மேற்
தங்களது குறிப்பு எண்ணை — வரவும்

மலர் 22 ● இதழ் 44

வாக்கு மீறும் படலம்

முன்னரும் மன்னர்களுக்கு எதிரிடை யாக மனோதலை விடாப்பிடியாகப் பிரதம மந்திரியும் அவரது மந்திரி சபை யும் பிரகடித்துள்ளன. வாக்குறுதியை யும், பிரதிக்ஞைகளையும் இம்மாதிரி புறக் கணிப்பது இந்தியாவின் மதிப்பையோ அந்தஸ்தையோ உயர்த்தப் போவது அல்ல. இதன் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அரசு பணமும் தேசத்தின் மிச்சப் படப் போவதில்லை. வாக்குறுதியைப் புறக்கணிக்கும் செய்கையை ஏற்படுத்திய என்ன முன்னுள் மன்னர்கள் உறுமாந் திருந்தார்கள். இது எனக்கு மிஞ்சி யவை அவிர்கிறது.

வெளிப்படையாக அறிவித்துவிட்ட ஒரு நிலையிலிருந்து பின்வாங்குவதற்கு மிகவே மதியம் தேவை. வெற்றி போல வேறுக்குத் தோல்வியை பல சமயங்களில் தோல்வி தாக்கும்; வேறுக்குத் தோல்வியைத் தோல்வியை உன்னதமான வாய்ப்பை அளிக்கக் கூடும். ராஜதந்திர மனோதலை முழுமை இந்திரா காந்தி வாயில் வேறு வார்தைகள் அது என்ன வகைகளிலும் அவருக்கும் அவரது புதிய காங்கிர சுக்கும் பெரிய அளவில் வாய்ப்பை அளிக்கும். நமது அரியல் சாஸனத்தின் மூலவர்த்தர்கள் அளித்த புனிதமான வாக்குறுதியை மீறுவது அவர்கள் எவ் வோரையும் அமைப்பதாகும். குறிப் பாக, வார்தை வல்ல பால் பட்டிடை அமைப்பதாகும். அவரது எளிய எதிரை விளக்கங்களையும், வேறு வோரையும் வேட்டு. அவரை மறு அளிக் ஏற்று 'அரியல் நிர்ணய சபை யாரது வாக்குறுதியை சாஸனத்தின் பறுவாக்கியது. அத்தகைய ஏற் பாட்டை மக்கள் அளித்த பெரும் பான்மை வாக்கு பலத்தைக் கொண்டு புறக்கணிப்பது வெற்றியாகாது. உன்மையில் இது இந்தியாவின் வோர வத்துக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியே ஆகும்.

எந்தியம் என்பதில் வோற்ற வாக் குறுதியை விவாதத்துடன் நடத்தி வைப்பதும் அடங்கும். நமது மறைவர் அப்படித்தான் கூறுகின்றன. மறைவர் ஒருபுறமிருக்க, நம்பத்தகுந்தவர் புனி தத்தை மதித்து நடந்து வோர்வது கடமையும் ஆகும். அது இன்றைய நாக ரிகத்தின் முன்நிபந்தனையும் ஆகும். வோற்ற வாக்கைத் தனி நபர்கள் மீறினால் வோர்ப்பின் விவாரம் வெய் யாம். ஆனால் சர்வார்களும் பார்லி மென்றமும் வோற்ற வாக்கை மீறுவ தாகி கூட, தங்களைத் வோர்ப்புவார்த் துறும் வெய்ய முடியாது என்று வாதாடுவோர் நியாயம் மிஞ்ச இயலாதபடி பாழ்பட்டுப் போகிறது.

ஆன்றோர்களும் தரும ராஜாவாகி பத்தை நிறுத்திவிட்டு ஒரு வோர்த்த தோலையாக நஷ்டமே வோர்த்துவிட வாம் என்ற வோசனை அரியப்பட்டுள் ளது இருப்பதாகத் வோல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு பெரிய தோலையை வோர்த்த மாகச் வோர்த்து விடுவதைவிட ஆன்றோ ர்களும் ஒரு தோலையாகச் வோர்த்த வருவதே புத்திசாலித்தன மானது. நேரத்தின் மற்ற வோல்லை களுக்கும் அதுவே இலையானது. இந்த உன்மையைப் பிரதம மந்திரிக்கு எடுத் துரைக்கக்கூடிய தொழில் முறை நாள ரும் வதிரும் உன்ன காங்கிரஸின் எவரும் நிதி அமைச்சகத்தில் இன்று இல்லாமல் போய்விட்டாரா? பழைய காலத்தில் இருந்த காங்கிரஸின் வதிர மாக இதைச் வோல்லுவார்கள். நாம் அளித்த வாக்குறுதிகள் தரும நியாயப் படி புறக்கணிக்க இயலாதவை. நஷ்ட ஈடு வோர்த்துச் சமாளிப்பதால் நாம் அடைகிற லாபந்தான் என்ன? இதில் வீண் முயற்சி தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. முன்னர் மன்னர்களுக்கு ஆன்றோ ர்களும் வோர்பட வேண்டியதை நிறுத்திவிடுவதால் மீதமாகும் பணம் எப்படிச் வோலவாகப் போகிறது? அது பாதுகாப்புச் வோலவை உயர்த்துவதற் குப் பயன்படலாம்; அல்லது பெரும் வருவாய வோர்ப்பதில் படைக்கும் போல் விடும். நஷ்டஈட்டை மொத்தமாகச் வோர்த்தால் கடன் பளு ஏறும். அதற் காக ஆன்ற தலை வட்டி இப்போது மன்னர்களுக்குத் தரப்படும் மானியத் தின் அளவிற்கிருக்கும்.

('ஸ்வராஜ்'யில் ராஜாஜி எழுதியது.)

நீதிமன்றத்தின் மீது யுத்தமா?

டாக்டர் ஆர். வி. கப்பர்

1895ம் ஆண்டில் லொஸானில் நீலச் சிறைக்குப் பின்னால் ஒன்றை உருவாக்கினர். பேச்சினை, சொத்துரிமை, எட்டத்தில் முன் எழுதிய போன்ற நீலாதார உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்கின்ற அரசின் சாசன நகலை அது அளித்தது. 1928ம் ஆண்டில் மொரிஸன் தெரு கூறினர்: "நமது நீலாதார உரிமைகளை, எந்த நிலைமையிலும் பின்னர் வாசல் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத வகையில் அவற்றுக்கு உத்தரவாதம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுவே நமது முதல் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்த உண்மை."

அமெரிக்க அரசின் சாசனம் மிக வலுவான இட்ட வட்டமாகக் கூறியது:

"எட்டத்தின் வரம்பு முறைகளுக்கும் புறம்பாக எவருடைய உயிரையோ, சொத்தையோ, சுதந்திரத்தையோ பறிமுதல் செய்யலாகாது. நியாயமான நஷ்டஈடு தராமல் பொது கூட்டு யோசனைக்காக தனியான் சொத்து ஒன்றையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது."

இந்திய அரசின் சாசனத்தில் செய்யப்பட்ட நீலாதார உரிமைகளில் பேச்சினை, எங்களைச் சேருவதற்குள்ள உரிமை, மத உரிமை ஆகியவை மட்டுமின்றி சொத்துரிமையும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

மனித உயிர்ப்பு தனது அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உடையாகத் தேவைப்படும் பொருட்களைப் பெறுவதற்காக மட்டுமல்ல, முதலாவதில் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கும் சேர்த்து வைப்பதற்காகவும் அவர் உழைத்திருந்தார்.

எனவே நீலாதார உரிமைகளையும் தனது அரசின் சாசனத்திலிருந்து நீக்கி விடப் பார்வியென்று அதிகாரம் தருவதற்காக நாற்பாம் நாள்கள் செய்திருக்கும் மனோதத்துவ ரீதியான சோக்கம். நீலாதார உரிமைகளின் பட்டியலிலிருந்து சொத்துரிமையை விலக்கி விடவேண்டும் என்ற கருத்து முதலில் வந்து விடவேண்டியிருந்து வேண்டியது இல்லை. ஆனால் சாதிரண மட்டில் நாற்பாவின் மனோதத்துவ ஆலோசனை தன் உத்தேசமோ அறிவித்திருக்கிறது.

அரசின் சாசன வரைத்தலில் முதல் நான் அம்பேத்கர் கூறியதாவது: "எந்த வரைத்து இல்லாவிட்டாலும் அரசின் சாசனம் அடிமாறு பயனற்றதாகிவிடும் என்று சொல்லுவது எளிதாகவே இருக்கும். நான் சுட்டிக்காட்டியது இந்த 93 வரைத்தைத் தான் (நீலாதார உரிமைகளைப் பற்றியது) இருக்க முடியும். அது பிற அனைத்தையும் வைத்தாக வேண்டும்." கப்பர் கோட்டாவது நீலாதார உரிமைகளுக்கும் சாசன நகலும் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ளது. நாற்பாவின் மனோதத்துவத்தின், பிரகாரம் நீலாதார உரிமைகளில் ஒன்றாகிய சொத்துரிமையைப் பறிப்பதற்கான அதன் விளைவு இருக்கும். சொத்து என்பது பணக்காரருடைய சேர்வம் அல்ல பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை மக்களுடைய சாதாரண வாழ்க்கை மட்டும் பொருளாகும். ஓர் ஏழை விவசாயின் சிறிய பண்ணை, குடியானவனின் சாதாரண உடைமை, சிறிய தொகை வைத்திருக்கும் உடைமை, ஆகிய தொழிலாளிகளும் ஆபீஸ் சேவகர்களும் இருக்கும் பிராவிடண்ட் நிதி, ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் பாலிசி, சேமிப்பு, பாங்கு டெபாசிட்டுகள், சங்கங்களின் கடன் பத்திரங்கள், ஏழைச் குடியிருப்பின் நட்டு முட்டும் சாமான்கள் ஆகியவையும் சொத்து என்பதில் அடங்கும்.

சொத்துரிமை நீலாதாரமானது என்ற ஏற்பாடு இல்லாத பல வெளிநாட்டு நாடு களில், தனிப்பட்ட பாங்கி சொத்துக் காரர்கள் போன்ற பிற உரிமையாளர்கள் பாங்கிகள் பதிமுதலாகியுள்ளன. வீடுகள் வாடகை பதிமுதலாகியுள்ளன. குடியானவர்களின் பண்ணைகள் பதிமுதலாகியுள்ளன. பாங்கு டெபாசிட்டுகள் கோடி பணம் போய் விட்டன. அதற்கும் மக்கள் எவரிடமோ ஆயிரம் அவை வாங்கி விட்டனர்.

நாற்பாவின் மனோதத்துவம் பட்டத்தில், அதன் விளைவுகள் நாட்டின் ஒரு கோடி பிரஜைகளையும் எதிரொலிக்கப் பாதிக்கும். இந்த மனோதத்துவத்தின் சாசனம் மக்கள் வாட்டி வரும் அபாயம் பற்றி.

வருந்துகிறோம்

கோவில்பட்டியைச் சேர்ந்த எஸ். எஸ். ஏ. திரு கே. எஸ். நாராயணன் அவர்களின் திடீர் மரணம் எதிர்பாராத சோகத்தை மட்டும் ஏற்படுத்தவில்லை. தமிழ் நாட்டுக்கும், தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கும் ஏற்பட்ட நஷ்டம். 1958 முதல் 1963 வரையில் சென்னை மேலவை உறுப்பினராகவும் சென்னை பல்கலைக் கழக உறுப்பினராகவும் பணி யாற்றிய பல கட்டுரைகள் எங்களுக்கு அளித்துள்ளார் திரு நாராயணன் அவர்கள். எதிர்பாராத விபத்தில் எட்டயபுரம் உறுப்பினராக 1967 தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற திரு நாராயணன் அவர்கள் இவ்விதழ் ஒரு தான்போல விடைபெற்றார். அவர் குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஜி மறைந்தார்!

சென்னையில் புதிய பெற்ற சுவிட்சர்லாந்துடன்கான முதலாவது ஜி எஸ். ஜூலை நாராயணன் அவர்களின் மறைவு, அவரது குடும்பத்தினருக்கும், தொழில் முறையில் அவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஏராளமான நிறுவனங்களுக்கும் பெரிய இழப்பாகும்.

"ஜி" என்று அன்போடு அழைக்கப் பெற்ற ஜி ஜூலைநாராயணன் "ஜி அண்டு கம்பெனி" நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகராவார். இந்திய சுவிட்சர்லாந்து நிலைத்த நிலைக்கும் பணி ஆற்றியிருக்கிறார்.

சுமார் தொடக்கத்திலிருந்து இருபத் தொரு ஆண்டுகாலம் தமது வளர்ச்சியில் பங்கேற்று வந்துள்ளார் ஜி ஜி. இதுபோல் பல நிறுவனங்களில் தமது உயர்ந்த சேவை தெரிவித்தும், இயல்பாகவே ஆலோசனை வழங்கும் பெருமையும் நன்றிலும் பாத்திரராகி விருக்கிறார்.

ஜி அவர்களின் கருதுகுப் பெயர்பெற்றது. தர்ம சிந்தனை படைத்தவர். அன்ன தான வேள் நிலை விழாவில் பெரும் பங்கு கொண்டவர். மன சுயபரிசோதனை, மனசாட்சியை — இப்படி எத்தனை நிறுவனங்கள் தமக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார் ஜி ஜி என்பதைப் பட்டியலிட்டுக்காட்ட பலவிதம் பெற்றிருப்பார்.

நிதித் துறை வல்லுனராக இருந்தார். வணிகவியலாளர் நல வாரியங்களில் பதவி வகித்தார். வணிகத்துறை நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார்.

ஜி ஜூலை குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்திடுவோம்.

பெரும் வல்ல தருணமாக இருக்கிறது. மலேசிய நிறுவனங்கள் பிறநாடுகளில் தமது வியாபகத்தை விஸ்தரிக்க ஆவலாயிருக்கின்றன. அந்நிய நாடுகளில் எவ்வாறு முதலீடுகளை மேற்கொள்வது என்பது பற்றிய ஆலோசனைகளை வழங்கவும் தயாராக இருக்கிறது.

அரசின் எண்ணத்தின் பேரில் பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்கள் மேலும் சில நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுக்களை அமைத்துள்ளார். அவற்றில் ஒன்று மலேசியாவின் தொழில் மற்றும் வர்த்தகம் பற்றியது. கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற இந்தக் குழுவின் முதல் கூட்டத்தில் இந்தியாவின் சார்பில் கலந்து கொண்ட இந்திய தூதுக்குழுவினர் மலேசியாவின் தொழில் மற்றும் வர்த்தகத் துறையில் இந்தியாவின் முதலீடுகளை அதிகரிக்க வழிவகைகள் குறித்து விளக்கினர். இந்தியாவில் மலேசிய முதலீடுகளை அதிகரிக்க வழிவகைகள் குறித்து விளக்கினர். இந்தியாவில் மலேசிய முதலீடுகளை அதிகரிக்க வழிவகைகள் குறித்து விளக்கினர். இந்தியாவில் மலேசிய முதலீடுகளை அதிகரிக்க வழிவகைகள் குறித்து விளக்கினர்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

உற்பத்தியிலும் விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டுள்ள சில நல்லவர்கள், தங்களது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை சிரமங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை பற்றி கவலைப்படுவதற்கு நேரமோ, வசதியோ கிடையாது. அவர்கள் தங்களது தொழிலில் ஈடுபட்டு, தங்களது குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்கு மட்டுமே தங்களது நேரத்தை செலவிட

சோப்பென சொல்லவோ,
சுகந்தம் அல்லவோ!

புதிய கேத்ரேஜ் மக்கரி சந்தன சோப்!

என்ன விந்தை! ஒரு சோப்பில் எத்தனை சோபித சுகந்தம்! எப்படித்தான் சந்தனத்தின் உன்னையான வாசனை கேத்ரேஜ் இந்த சந்தன சோப்பில் உள்ளடக்கினரோ! மனம், மனம், மனமே மனம், கரைந்து முடியும் வரை மனம். கேத்ரேஜின் புதிய மக்கரி சந்தன சோப் புத்துணர்-வூட்டும் சந்தன சுகந்தமோடன்! அதுவும் மிகக் குறைந்த செலவில்!

நவரத்ன மக்கரி சந்தன சோப்

- அன்னாந்துபார்த்துக் கும்பிடும் அந்த திருத்தேர்.
- திருவாரூர். தியாகராஜ முதலியார் 80வது பிறந்த நாள் விழாவில் தேரிழுக்க வந்த திரளான மக்கள்

திரும்பவும் ஓடியது திருத்தேர்!

'திருவாரூர் தேர் அழகு' என்பது ஒரு பழ மொழியாகவே ஆகிவிட்டது. நூற்று வெள்ளி பறப்பின் பெரிய திருத் தேர்களும், நூற்று வெள்ளி பறப்பின் வடிவமைப்புத் திருவாரூரும் பெற்ற ஆரிய தமிழகத் தின் தலைசிறந்த திருத்தேரும் விளங்கி வருவதுமாகும்.

பாரதத்தின் சமூகச் சின்ன இரு உருவங்கள் கோயிலும், தேரும் ஆகும். கலையின் அலைத்தல் கோயில், மரத்தின் அலைத்த தேரையோ தரும் கோயில் என்ற சொல்லாயம். கோயிற் தேரும் பக்தர்கள் போலவே போல், பக்தர்களைத் தேடி இறைவன் வீதி உலா புரிய அற்புத ஏற்பாட்டையே தேர்களாம். கலைத்தல் — தாழ்த்தல் என்ற பேதமின்றி சமுதாயத்தின் எல்லா பிரிவினரும் சேர்ந்து நின்று வடம் பிடித்து இழுக்கும் தேர்களாகும்.

எத்தனையோ தேர்த்திருவிழாக்கள் உண்டு. ஆனாலும் திருவாரூர் தேர்த் திருவிழா தனிச் சிறப்பு பொருந்தியது. பிரம்மாண்ட மான அத்தேரைப் பல்லாயிரம் மக்கள் நாட்டமுடன் இழுத்து வருவது தனிச்சிறப்பு. ஒரு பக்தி வெறுப்பினை அளிக்கும் நிகழ்ச்சி யாகும்.

பல்லவ தென்னவர்களால் புகழ்பெற்றிருந்த திருவாரூர் தேர் 1928ம் ஆண்டில் தீ விபத்துக்கு ஆளானது. ஆலயம் உள்ளும் வெளியும் எல்லாம் அப்போது தீப் புகை கட்டி போலாயிற்று. மின் ஒரு ரதம் தீ ஆனதைப் பக்தர்கள் கண்டனர். இவர் களில் ஒருவர் கம்பராய வாத்தி யாரைக் குறிப்பிட வேண்டும். இத்திருப்பணிக்கு ஸ்ரீ வாஞ்சி சாமிநாத பெரியவர்கள் பூரண ஆதரவும், நிதி உதவியும் அளித்த தோடு, தாம் 1927ல் கோவை நிகழ்ச்சியும் சென்ற போது அந்த திருத்த முழுவும் அறுப்பி வைத் தார்கள். 1928ல் புதுத் தேரின் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இருபத்தியொரு ஆண்டுகள் தேர் விழா சிறப்பாக நடைபெற் றது. அதற்குப்பின் இருபத்தி யொரு ஆண்டுகள் தாமதமுற்ற மையால் இந்த மகத்தான விழா நின்று போய்விட்டது. நம்பிக்கை, மனவலிமையும் தளர்ந்தும் என் பார்கள். முன் தலைமுறையில் நம் மக்களின் நம்பிக்கையானது மலையளவான ஆழர் தேரை

இருந்து வந்தது. ஆனால் மிதமாகவே வரியது. பல்லாயிரம் மக்கள் பங்குகொள்ள ஒன்றில் மிக மகத்திருக்கும் புனிதப் பணியை நினைத்து. கண்டு ஆன அமர்த்திக் தேர் இழுக்க வேண்டியதாயிற்று. எத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் இப்படிக் கண்டு அமர்த்திக் கொண்டு முடியும்? அப்படியே கொஞ்சம் ஏறினாலும் கொண்டு வந்த இந்த 'மாலை' யாத்திரை தொடங்க ஆரம்ப எனக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரமாவது ஆகுமே! இந்த நினைவு இருவருக்கும் இருந்தால் நிலைமை விட்டுக் கொஞ்சம் இருக்கிறதோ ஆனால் இருக்கவில்லை.

ஆயிரம் தம் எல்லை உணர்வில் சிலரைக் கூட தேர் விழா நிர்வாகிகளாகிய எங்களுக்கு பல நினைவுகள் இருந்தன. இவர்களில் வயதில் மூத்தவர் எஸ். கொஞ்சம் முதியவர் அவர்களின் வேலை நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் கொண்டும் வேற்ற வேண்டும். இவர்களை வேலையுடன் அன்பும் பிணைந்து இவர்களது முதல் வாரிசு ஒன்பது என்பதற்கு அந்தப்பேரை இருந்தது அவரது அவரை முடிந்தி.

இருவரும் இருவேறு பிரதேச ஆளுநர்களுக்கு ஒத்தவர் இருந்தவர், தன்னை வேறுபடுத்திக் கொண்டு. ஆட்சியை அதிகம் இல்லாமலே ஆட்டுவதற்கு வழிவகைகள் ஆலோசிக்கப்பட்டன. இந்த நினைவாக பணிகளைத் திருவிழாவும் பாத்த தேரும் எனக்கிடைக்க பிரதம அதிகாரி ஜி. எஸ். இருவருக்கும் அவர்கள் மேற்கொண்ட பார், 'எனது இருவருக்கும்' என்று அனைவரும் மேலும் வரவும் தேருக்கு மிகவும் எளிய, இரண, மறைந்தவர்கள் பிரதி, நாளை வடக்கில், புலோலி உத்தரவு முதலிய வரலாறு அமைந்தது தந்தார்.

இவர்களின் இரு அருகில், புலோலியை இருவரும் இருந்தார் இல்லாதும் 17ம் தேதி இருப்பதும் முடிவு.

இயற்கை வரதி வரலாறாக முன்னேற்பாடுகளும் விடயங்களைப் பலவும் முடிந்து நின்ற வந்தது. வட்டாரப் மக்கள் மக்கள் தேசிய கல்வி பெருமை. கொள்ளை உரிமை கொடுத்து கொள்ளை மக்கள் கோயில் இந்த மக்களும் விழா விடயங்களும் முடிந்து பல்வேறு கலைஞர் எடுத்தார்.

ஆன்றோரும் இந்த எடுப்பு விழா அமைவாக நடந்தது இவர்களின் அருள் புலவராகவும்

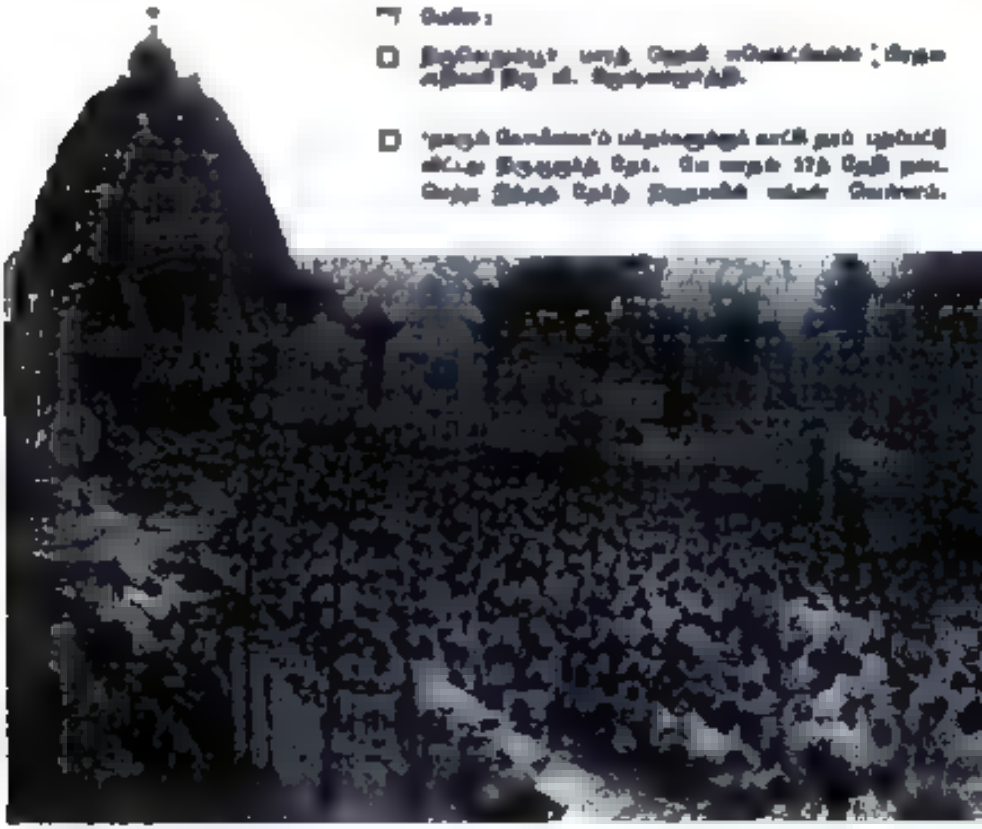

- Caption:
- இருவேறுபட்ட பாத்த தேரும் எனக்கிடைக்க பிரதம அதிகாரி ஜி. இருவருக்கும்.
- 'எனது கொள்ளை' என்பதற்கும் வாசி தரம் முடிவுற்று விட்டது இருவருக்கும் தேர். இவ வரும் 17ம் தேதி நடைபெற இந்தத் தேரில் இருவரின் மக்கள் கொள்ளை.

ஸ்ரீராட்டின் ரகசியங்கள்

மணி ஒன்பது. அப்போது தான் வீடு திரும்பினேன், எப்ளனேடிலிருந்து. என்னைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், "டேய் ரஜி! அக்கா வந்துட்டாடா, வேலைக்காரியை பார்த்துக்க வேற்றூர் விளாக் வைக்கச் சொல்லு" என்று கத்தினாள் அம்மா. ரஜி தன் தோழர்களுக்குத் தன் தகவலைத் தெரிவிக்க அம்மா. ரஜி தன் தோழர்களுக்குத் தன் தகவலைத் தெரிவிக்க ஓடினான்.

நான் குளித்து முடித்து வந்த போது, டிபன் தட்டு வைத்து, பக்கத்தில் குடிநீர்த் தம்ளர், ஒரு மூலை நாற்காலியில் சாப்பாட்டு மேஜையில் தயார் செய்து வைத்திருந்தாள் ரஜி.

ரஜி 'மல்டி பர்பஸ்' பள்ளியில் படிக்கும் இரண்டாம் வகுப்பு மாணவன். இன்னும் மிழலைத் தமிழ் பேசிக் கொண்டிருக்கிறான். சாதாரணமாக அந்த வயதுள்ள பையன்கள் இந்த மாதிரி வேலை செய்ய கட்டாயப்படுத்தினால் கூட

"வேத்தர், சோப்பு, டவல் — எல்லாம் தயார்!" என்றான்.

இரண்டாவது தங்கை கமலினி முன்று வயதுள்ளவள். "ஜோதிலக்ஷ்மி! உன் புடவை நானெடுத்து தான் வச்சிருக்கேன். வாயேன்" என்று குழல்வாய்மொழி

போல் கொண்டிருந்த என் கையில் துணி எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

அவளுடைய கையிலிருந்து கழுவித் தூய்மை உறைந்த புடவையைப் பார்த்த அம்மா, "என்டி, ராட்சசி முண்டம்! உனக்கு எத்தனை தடவை சொல்றது, பெரியக்கா துணி

எடுத்துத் தொடக் கூடாதுன்னு? இப்ப போட்டு இப்படிப் பழைய துணி அழுக்காயிடாது?" என்று கத்தினாள்.

கமலினி சொன்னது தான் கேழ்த்தாள்.

அவளிடமிருந்து துணியை வாங்கிக்கொண்டு நான் குளியலறைக்குள் சென்றேன்.

விட்டில் எல்லாம் பணிந்து செய்ய வாட்டாள்கள். ஆனால் ரஜி தன் வயதுக்கும் மீறிய அடக்கத்துடன் டவல் புரிந்திருக்க எல்லாம் அதற்கு எல்லாம் விட்டுச் சுற்றிய மன மயிலையே காரணம்! அந்த

பிரிமளாசோமேசுவர்

[illegible] ஒரு எம். ஏ., பி. எச்டி., வரலாற்றுத் துறை 'சீனியர்' என்கிற அடைமொழியில் பணி யாற்றுகிறேன். என் வயது முப்பத்து நான்கு.

தற்போதைக்கு எங்கள் குடும்பத்தை நான் தான் பாதுகாக்கிறேன். அதனால்தான் வீட்டில் எல்லோரும் என்னைத் 'தலைவி' யாகக் கணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அம்மா [illegible] எல்லோரும் எனக்கு 'மரியாதை' கொண்டாடக் கண்டு என்னுள் பேரன் அளவுக்கும் என்னுள் வெறுப்பு எதிரொலித்தது. எனக்கே ஆச்சரியம் கட்டுக்கு மீறி

மலையாள ஜோதிடருக்கு நான் கையைப் புரட்டி நான்கு அறிவிப்போது விரக்தி கலந்த வேதனை என்னுள் எழுகிறது.

என் அம்மா பெற்றெடுத்த பெண்களுள் நான் மூத்தவள். எனக்கு அடுத்தவள் விஜயா. பி. எஸ்சி., படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். [illegible] நிமிர்த்து ஒரு. கடைக்குட்டி கமலினி.

தந்தை தன்னுடைய தனிமையைவிரும்பி,

தெலுங்கு

தொத்தில் என் தெருவில் பார்ப்பேன் போல் கொலைவெறியுடன் போனேன்.

"அம்மா ! நானும் உன் மகள்தானம்மா. இளங்கன்று போல் ஒரு காலத்தில் நானும் உன் மடியில் படுத்திருந்து, உன் முன்னே பாய் பிடித்துத் தின்று கொண்டு, உன்னிடம் அரை வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டவள்தானே ! ஆனால் இன்றைக்கு என்ன இப்படித் 'பிளாஸ்டிக்' உடம்பு வைத்துக் கொண்டால் மதிப்பாய் மதிக்கிறாய்களா? எனக்கு அவளாவது பிறந்தாள், உன் பாசம் அப்படி, பாசம் !'' என்று அம்மாவிடம் ஒரு தடவை கொஞ்சி விடவேண்டும் போலிருந்தது. ஆனால் எத்தனை முறை முயன்றாலும் துக்கம் தான் என் தொண்டை அடைத்துக் கொண்டு விடுகிறது. என் கன்னத்தில் நீர் துளித்துக் கட்டி விடுகிறது. ஏதோ இனம் புரியாத தாழ்வு மனப்பான்மை என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது அந்தச் சமயங்களில்.

பலவாறும், காய்ச் முடித்துக் கொண்டு இப் புறம் வந்தேன். அந்த வீட்டில் நான் தனித்து விடப்பட்டேன். என்னிடம் எவரும் தம் பொக்கிஷ பேச்சை வைக்கவில்லை. எனது வாய அப்படியுங்கூட என்னிடம் பயம் தான். இல்லாது வாதாடியும் எனக்குக் கள வாயம் செய்து வைக்கவில்லை என்று. இனி மேலும் சொல்வதைக் குறையாக என்றும் அப்படியே இதற்குப் பிறகு வாராது எந்த கள்ளமும் செய்து கொள்வதாக அமைத் தானும் அதற்குப் பிறகு யார் இந்த வீட்டைப் பராமரிப்பது என்றும் அவருக்கு வேதனை. அத்துடன் அதிகாலையைத் தம் பெண்களின் வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்தி விட்டதாக ஒரு குற்ற உணர்வு. அதனால் அவர் என் பக்கம் ஏறெடுத்தும் பார்க்கவே கூட அஞ்சினார்.

மறுக்கமோன் அப்பாவின் அறைக்குள் சென்று அவருடைய உடல் தான் குறித்து விசாரித்தேன். அதென்ன விசாரணை, தான் அவருடைய அறைக்குள் நுழைந்ததோடும் சரி அவருடைய வயிற்றில் ஒரு புத்தகமோ, செய்தித் தாளோ தவறாமல் இருக்கும். அவருக்கு அவ்வளவாகப் படிக்கும் பழக்கம் கூடக் கிடையாதுதான். ஆனாலும் தான் ஒரு சொற்ற நாளும் அவர் பக்கம் போகும் வேளை வரும் வரை தெரிந்து கொண்டு முகம் கொடுத்து என்னப் பார்ப்பதிலிருந்தும் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவே வலிய ஏதாவது தொன்றை எடுத்துக் கொள்வார்.

அந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியும், எனக் குத் தெரியும் என்று அவருக்கும் தெரியும். அதனால்தான் வேறுப்பு வந்த அந்த நாடகம் வாட்டியை விரைவில் முடித்துவிட்டு, விளித்து முடித்துவிட்டு வெளியே வந்தேன்.

அதன்பிறகு தொட்டத்துக்குச் சென்றேன். என்னிடம் இந்த வீட்டில் சிநேகபூர்வமாகப் பேசுவது இந்தப் பூவெடுப்பே !

தோட்டத்திலிருந்த ஒரு சிறு கல் மீதும் அமர்ந்தேன். என் எதிரே இருபுறமும் இரும் பிரித்த மலை வகையான பூக்கள். நடுவில் குறுகிய பாதை. அந்தப் பாதையில் இருபுறத்தும் குரோட்டன் செடிகள். அந்தப் பாதையில், மண் தொட்டிகளில் பல இனத்துக் குரோட்டன் செடிகள் பலநிற வண்ணங்களில் இலைகளை விரித்து வைத்திருந்தன. இதற்கு விரித்த மலர்ச் செடிகளுக்கிடையே எல்லாவற்றையும் அழகாக தெய்வப்படுத்தும் அந்தக் குரோட்டன் செடிகள் எல்லாமே வெறிகொடுத்தாற் போலிருந்தன.

அந்தக் குரோட்டன் செடிகளைப் பார்க்கும் போது என்னுள் எதற்காகவோ ஒரு வகை பரவசம், இரக்கமும் உருவாகின்றன. என் வாழ்க்கைக்கும் அவற்றுக்கும் ஏதோ குறிப் பிடத்தக்க தொடர்பு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது; என்னுள் நான் தாய்மை முகந்த ஏதோ ஓர் உணர்வு அந்தக் குரோட்டன் செடிகளில் பிரதிபலிப்பதாக உணர்கிறேன்.

அப்படியே குனிந்து மண்ணுடன் எல்லாவற்றை யும் கட்டாக்கி விட்டேனே? பத்தாம் நாள் எதிரில் தென்னை நிற்கும்வரை—பின்னர் தோட்டத்தைக் புரந்தான். அந்த நாளில் எதிலும் விருப்பமாக என் எண்ணத்தில் பட்டுப் பரவசம் கொண்டு செல்லும். ஏதோ ஒரு விதிர்ப்பான உணர்வு என் உடல் அணு ஒவ்வொன்றையும் இனித் தொழ வேண்டும்.

அவ்வளவு பண்பைச் சுமந்த எனக்கு இப்படி மாணவர், தன்ன பூரிப்புகள் ஆகியவற்றையே கதிரையும் என் சொந்தப் பிரச்னைகள். நோத கோலங்களை அன்றி வேறும் மறந்து விடுகிறேன். ஆனால் வீட்டுக் கதவைத் திடீரென்று தனியே வட்டாரத்துடன் ஏதோதோ பிரச்னைகள் என்னைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றன. குனிந்த மாதிரி வேலைகளில் தலையைக் கட்டாக்கி விட்டால் என் மனம் வலிமுந்து முறை மீறி விடுகிறது. என் உடலில் ஏதோ இனிய அநுபவத்துக்காக ஏங்கித் தவிக்கிறது.

என்னுள் எழுந்த வேதனை என்னும் போதுகொள்ளாத அளவுக்குத் தினமும் வடிகால் வழிந்து உள்ளே சென்றன. என்னை நான் மறக்கும் முயற்சியில் தோட்டத்தில் நுழைந்தேன்.

விதவை என்றால் எனக்கு அத்தனைக்கு இக் காரணம் தெரியாத பயம். அவர் மனை அழுத்தக்காரி: தான்தோன்றி. தன்போக்குச் சுதந்திரம் அவருக்கு. அந்தக் குணங்கள் என்னிடம் இல்லாததனாலோ என்னவோ, அவரிடம் எனக்கொரு வெறுப்பு.

அத்துடன் அவருக்கும் தனக்கும் இருபது வயது. நிறை மாசமும் தொடுத்த அவரது உடலின் வடிவழகு, பால் ஒடு நிலாத்த அவருடைய கன்னங்கள் மீது காதலை வாரி பூரி எரிக்க என் டாலின. எப்படிப் பார்த்தாலும், எந்தக் கோணத்தில் நின்றுதானும், எந்தப் படையைக் கட்டிக் கொண்டுதானும் என் கண்ணுக்கு அவர் அழகாகத்தான் தோன்றினார். அதனால்தான் அவர் என்னை வடமேற்கில் எனக்கு.

கன்னத்தில் ஒரு மச்சம் விழாமை விட நான்தான் அழகு. ஆனால் என் அழகில் "கவர்" இல்லை. பிறரைக் கவரும் சக்தி இப் போது என்னிடம் இல்லை.

23 வெற்றிக

இந்தப் படத்தை நேரத் தட்டினால் அதன் பக்கத்தில் இன்னொரு படம் தெரியுமா. அது என்ன என்று சொல்ல முடியுமா?

(விடை அடுத்த பக்கத்தில்)

அவள் எப்போது குறுஞ்செய்தியிலேயே தானும் பழகினேன் என்று சொல்லி முடித்தாளோ அப்போதே அவளை என்னை அறியாமல் நான் நேசிக்கத் தொடங்கிவிட்டேன்.

அதற்கும் பிறகு மிகவும் இரண்டு மூன்று வாரங்கள் தினமும் குறுஞ்செய்திகள் அனுப்பிக் கொண்டோம். அவளைப் பற்றி நிறைய விஷயங்களை அவளிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டேன். அவளுக்கு ஒரு தங்கை இருப்பதாகவும் அவள் தன்னை விட மூன்று வயது சிறியவள் என்றும் சொன்னாள். அவளுடைய அப்பா ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் பணிபுரிவதாகவும் அவளுடைய அம்மா இல்லத்தரசி என்றும் சொன்னாள். அவளுடைய பிறந்த நாள் ஜூன் 15 என்றும் சொன்னாள். அவளுடைய பிறந்த நாளுக்கு முன்பாக அவளை நேரில் சந்திக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். அவளும் சம்மதித்தாள்.

அவளுடைய பிறந்த நாளுக்கு முன்தினம் அவளை நேரில் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தேன். அவளுடைய பிறந்த நாளுக்கு அவளுக்கு என்ன பரிசு கொடுக்கலாம் என்று யோசித்தேன். அவளுக்கு ஒரு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்தேன். அவளுக்கு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவள் என்னை மறக்காமல் இருப்பாள் என்று நினைத்தேன். அவளுக்கு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவள் என்னை மறக்காமல் இருப்பாள் என்று நினைத்தேன். அவளுக்கு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவள் என்னை மறக்காமல் இருப்பாள் என்று நினைத்தேன்.

அவளுக்கு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவள் என்னை மறக்காமல் இருப்பாள் என்று நினைத்தேன். அவளுக்கு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவள் என்னை மறக்காமல் இருப்பாள் என்று நினைத்தேன். அவளுக்கு கைக்கடிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அவள் என்னை மறக்காமல் இருப்பாள் என்று நினைத்தேன்.

எதிரே பார்த்துக் கையசைத்த நீலப் பறவை உட்கார்ந்திருந்த அவள் கதவைப் புன்னகை தொடங்கிவிட்டாள். தான்மீண்டும் தன் வருத்த உட்கார்ந்த கொள்வதற்கு அவள் உடனே எழுந்திருக்க அவளுக்கு கொஞ்சம் முடிகிறது.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ''அம்மா, என்ன நடந்தது? ஏன் அழுதாய்'' என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டேன்.

''இன்றும் என்னை நடக்கலாம் என்றும் முன்னர் முன்னர் அறிவிப்பாளர்கள்'' என்று மீண்டும் முகத்தில் இருந்து விட்டாள்.

மிகுந்த கொதிப்பான அந்த தொடர்பு இரு அம்மாவை பார்த்தும் எதுவுமே ஆதரித்துவிடாத எனக்கு கோபம் கொந்தளித்தது. ''போ, போ!'' என்று உரக்கக் கத்தினேன்.

ஒரு அறைக்குள்ளிருந்து கொண்டிருந்த நிலையில் குழந்தையே.

''என்னை நம்பி இங்கே'' என்ன நடக்கலாம் கேட்டேன்.

''ஆமாம்.... மிகுந்த அன்பு...'' என்று கொண்டு எதையோ முன்னரே நிகழ்ந்து. அம்மா இருந்த பக்கத்திற்குள் பார்த்தது.

''என்ன ஆகிவிட்டிருக்கும்? கொண்டிக் கொண்டு!'' கேட்டேன் கத்தினேன்.

''இ...இதை முன்பு இன்னொரு வயது கொழுகொழுப்பு இங்கே...அவர்கள் அம்மா பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள் மிகுந்த அன்பு. அதை முன்பு பெரும்பு ஒரு பாத்திரத்தை முன்னரே சிதைத்து விளையாடி முடித்து போனாள். வேறுவழித் திருப்பிக் கொடுக்க கேட்டிருந்து. அதனால் நேரம் பற்றி கொண்டிருந்தாள் வந்தால் எழுதி வைத்து விட்டுப் போய்விட்டாள் மிகுந்த.''

பிறகு தொடர்ந்து நிறுத்திவிட்டாள். சிறுமிகள் வார்த்தைகளைக் கேட்டு.

அவள் கதியைக் கேட்டு எனது விடுமுறைகள் எதுவும் தோன்றவில்லை. இந்த மாதிரி எதோ ஒன்று நடக்கும் என்பதை முன்னரே எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் எதிர்பார்த்திருந்தது நிகழ்ந்திருக்கிறதென்றும் என் மனம் பெரியளவைத் தாங்கிக்கொள்ளும் எனப் பிரகாசித்தேன்.

மேலதிக ஒன்றுமில்லை என் அறைக்குள் கொண்டேன். ஒன்று முடிந்தேன். தான் மனிதர் தானொரு எதிர்பார்த்தேன். அன்றைய யுன் தனிமைக்கு அதிகம் எனும் தொடங்கிய, தான் கைவிட்டுக் கொண்டு எப்படி தனிக்கும் முடிந்தேன். எனும் எனக்கும் 'Come' கொண்டு முன்னரே தான் அன்று மனம் நிம்மதியை – மனிதர் மன இருந்தது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு மணி. எனக்குள் உற்சாகம் இல்லை. எனது மட்டும் என்ன எழுதிவிடுவோம் என்று இருப்பது போன்ற உணர்வுகள். இன்று எனக்கு எனது கொண்டிருந்த எப்படி இன்னொரு கொண்டும் கொடுக்காது போல் எனக்கும் ஒரு பயங்கர அலறி உருவெடுத்தது.

உற்சாகம் கொண்டு என் மனதில் முன் எனும் இருந்த எந்த விடுமுறைப் பார்த்தும் கொண்டிருந்த அவளைப் இல்லை. எனக்குள் ஒருவகையான நிறைவு பிறந்தது.

என் அறைக்குள் கொண்டேன். பிறகில் பதிந்திருந்த எனது முன் நின்றேன். கண்ணாடியைப் பார்த்த எனது என் பிரதிபிம்பம் என்னை நலமாக வருமாறு தொடர்ந்தது.

''உன்னால் கொள்ள முடியாதது, நீ நினைத்த கொண்டுவந்து இல்லாமல் இது கொள்ளை விடுமுறை கொள்ள முடியாதது. அதனால் அவளுடைய வாழ்வை நினைத்துவிட்டது. உன்னால் அந்தக் குழந்தை, கதியை, கொடுக்கவாதத்தைக் இல்லை. அதனால் நீ இப்படி முன்னரே முன்னர் நினைத்து, உன் வாழ்வில் இன்னும் அந்தம் இல்லை'' என்று என்னுடைய மிகுந்த பிரதிபிம்பம் எனைவிட்டது.

என் பிரதிபிம்பத்தையே என்னால் பார்க்க முடியாது போனேன். என்னுடைய தலைவர் தொட்டதும் பின்னர் கொண்டேன்.... இந்தத் தனை அவளிடம் பேசக் கொள்ளை கொண்டு தொலைப் பேசும் கல் இன்னும் பிறந்து விட்டார்கள். என் எதிரே இரு புறம் என்னும் இதற் கிட்ட என்ன எனைவிட புன்னகை. தான் தனிய தனைவிட்டு. என்னும் பார்த்தல் இருவரையும் முடிவுக்கு கொண்டு. என்னை என்னையும் இன்னும்கூடவும் என்னுடைய கொண்டும் பார்த்த கொண்டு என்னை பார்த்த கொண்டு நினைத்து எதுவுமில்லை. இ பார்த்த கொண்டுவிட்டதே என்னுடைய கொண்டு கொண்டிருந்தது தொடர்ந்து கொண்டு கொண்டு கொண்டு

இரவும் பகலுமாகக் கடினமாக உழைத்தும்—இதர சோர்வைப் பறித்தும் நீட்டளிக்கும்

வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் அருந்தி ஆரோக்கியத்துடனும் சக்தியுடனும் திகழுங்கள்.

இரவும் பகலுமாகக் கடினமாக உழைத்தும் சோர்வை எதிர்த்துச் சக்தியைத் தரும்படி, கடினமான சோர்வைப் பறித்துவிடும். எனவே இப்படி வேலை செய்பவர்கள் வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட் அருந்தி ஆரோக்கியத்துடனும் சக்தியுடனும் திகழுங்கள். பசியைத் தூண்டி, இரத்தத்தை விருத்தி, உடலுக்கு வலுவளிப்பதில் சக்தியை அளிக்கும் பல வகைப் பொருள்கள் அடங்கியது இந்த வாடர்பரீஸ். அதிலுள்ள 'கசியாஜாட்' மற்றும் 'வாசகா' இலைகளிலிருந்தும் ஆரோக்கியத்திலிருந்தும் தாதுவர்களைப் அளிக்கின்றன. இந்த காரணங்களாலே, இந்த வாடர்பரீஸ், சக்தியையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுத்துவதில் ஒப்பற்றதாக இருக்கிறது.

வாடர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்.
மிகவும் நம்பப்படும் டானிக்

மலேரி

மலேரி-மலேரியாவுக்கு சிறந்த மருந்து

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

நாற்பத்தாறும் அத்தியாயம்

வானதி சிரித்தாள்!

நித்தில மண்டபத்தில் அமர்ந்து இளவரசரும் குந்தவை தேவியும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, — வானதி தூண் ஓரமாக நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, — கல்வாயில் படகில் காத்துக் கொண்டிருந்த பூங்குழலிக்கும் சேந்தன் அமுதனுக்கும் முக்கியமான சம்பாஷணை நடந்து கொண்டிருந்தது.

"அமுதா! ஒன்று உன்னை நான் கேட்கப் போகிறேன். உண்மையாகப் பதில் சொல்வாயா?" என்றாள் பூங்குழலி.

"உண்மையைத் தவிர என் வாயில் வேறு ஒன்றும் வராது, பூங்குழலி! அதனாலேதான் நானு தானாக நான் யாரையும் பார்க்காமலும் பேசாமலும் இருக்கிறேன்" என்றான் அமுதன்.

"நீ பேருக்கு உண்மை என்பதை வாயில் வருவதில்லை. இளவரசருக்கு ஒரே எழுத்தில் கொண்டு இல்லைக்கும் போனாலே, அந்த வந்தியத் தேவன் அப்படிப்பட்டவன்."

"ஆமாம் அவன் ரொம்ப நல்லவன். அவன் யாரையும் கெடுப்பதற்காகப் பொய் சொல்லவேயில்லை."

"உன்னைப் பற்றி அவன் ஒன்று சொன்னான். அது உண்மையா பொய்யா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்....."

"என்னைப் பற்றி அவன் உண்மையில்லாததைச் சொல்வதற்குக் காரணம் எதுவும் இல்லை. இருந்தாலும், அவன் சொன்னது என்னவென்று சொல்!"

"நீ என்னைப் பற்றி மிகவும் புகழ்ந்து பேசியதாகச் சொன்னான்."

"அது முற்றும் உண்மை."

"நீ என்னிடம் ஆசை வைத்திருப்பதாகச் சொன்னான். என்னை நீ மணந்து கொள்ள விரும்புவதாகச் சொன்னான்."

"அவனிடம் உண்மையில் அவன் சொன்னானு?"

"ஆம், அமுதா!"

"அவனுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும்."

"எதற்காக?"

"நானே உன்னிடம் என் மனத்தைத் திறந்து தெரிவித்திருக்க மாட்டேன்; அவ்வளவு தைரியம் எனக்கு வந்திராது. எனக்காக உன்னிடம் தூது சொன்னான் அல்லவா? அதற்காக அவனுக்கு நன்றி தெரிவித்த வேண்டும்."

"அப்படியானால் அவன் சொன்னது உண்மைதானு?"

"உண்மைதான், பூங்குழலி! அதில் சந்தேகமில்லை."

"உனக்கு ஏன் என்னிடம் ஆசை உண்டாயிற்று, அமுதா?"

"அப்படி உண்டானதற்குக் காரணம் சொல்ல முடியுமா?"

"யோசித்துப் பார்த்துச் சொல்லேன். ஏதாவது ஒரு காரணம் இல்லாமலா இருக்கும்?"

"அப்படி ஏன் ஏற்படுகிறது, எப்படி ஏற்படுகிறது என்று இதுவரை உலகில் யாரும் கண்டுபிடித்துச் சொன்னதில்லை, பூங்குழலி!"

''ஒருவருக்கொருவர் அழகைப் பார்த்து ஆசை கொள்ளலில்லையா ?''

''அழகைப் பார்த்து ஆசை கொள்வதும் உண்டு. ஆனால் அதை உள்ளபடி அப்படியே சொல்ல முடியாது. அது நிலைத்திருப்பதும் இல்லை. சற்று முன் வந்தவர்தானே என்று கொள்ளுங்கள், அவர் என்னைப் பார்த்தவுடன் என்னிடம் ஐந்தாம் கொள்ளிட்டார். அவருக்காக நான் என் உயிரையும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். என் அழகைப் பார்த்தா என்னிடம் அவர் ஐந்தாம் வாங்கினார் ?''

''ஆனால் உன் ஐந்தாம் என் அழகைப் பற்றி சொல்லி, சொல்லி வர்ணித்தார்கள் இல்லையா?''

''உன் அழகைப் பற்றி வர்ணித்தார்கள். ஆனால் உன்னிடம் ஆசை கொள்ளவில்லை. பலரும் என்னுடைய அழகைப் பற்றி நூறு பங்கு அதிகம் வர்ணித்தார்கள். அவர்களும் அவர் அன்பு கொள்ளவில்லை.''

''அதன் காரணம் எனக்குத் தெரியும்.''

''அது என்ன ?''

''அதோ இலவமரத்தடியில் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞரிடம் அந்த மிருகங்கள் மனம் கொஞ்சம் விட்டுத் தான் வாரேன்.''

''இவ்விருவரிடையே அழுத்தும் அன்புக் கும் சம்பந்தமில்லையென்று ஏற்பட வில்லையா ?''

''அது எப்படி ஏற்படுகிறது? இளைய பிராட்டியாரிடம் தான் அழகி என்று சொல்லியிருப்பாரா ?''

''அதில் என்ன சந்தேகம், பூங்குழலி? பழையாறை இளைய பிராட்டியைக் காட்டிலும், அதோ தூண் மறைவில் நிற்கும் கொடும்பாளூர் இளவரசியைக் காட்டிலும், நீ எத்தனையோ மடங்கு அழகி. கோலிலில் அவளாரம் என்று பலரும் புகழும் பழுவூர் இளைய ராணி யின் அழகும் உன் அழகுக்கு இணை யாகாது. இப்படிப்பட்ட தெள்ளமாள அழகுகள் எனக்குச் சந்தருவாக்கு கிறது. அதனாலேயே என் மனத்தில் பொங்கி எழுகும் அன்பை என்னால் உன்னிடம் வெளிப்படுத்தவும் முடியவில்லை. வாழைக்குத் தெளிவும் மண்ணுக்குத் தின் மன்னரி மன்னர்களும் விரும்பும் கூந்தல் அழகோடு நீ எனக்கு என்றே இப்படி பொலிவும் என்ற பிறி என் மனத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது!''

பூங்குழலி சற்று பொறுமையில் ஆழ்ந் திருந்துவிட்டு, ''அழகா! உன் பேச்சு எனக்கு ஆனை இன்ப என்று தான் சொல்லி விட்டாள். நீ என்ன சொல் லாய் ?'' என்று கேட்டாள்.

''நீ நான்கள் பொறுமையுடன் இருப்பேன். உன் மனம் மாறு இருந்த என்று பார்ப்பேன் ?''

''அது எப்படி மாறும் ?''

''மனிதர் உள்ள மனம் விசித்திர மானது. சில சமயம் நம் மனத்தின் அந்தரங்கம் நமக்கே தெரியாது. புறம் பான காரணங்களும் மனம் பிரமை யில் ஆழ்த்திருக்கும். பிரமை நீங்கிவரும் உண்மை மனம் தெளிய வரும்....''

''சரி; பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். அப்படியும் என் மனத்தில் மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்படாவிட்டால்?....''

''உன்னிடம் வைத்த ஆசையை நான் கொல்லிக் கொள்ள முயல்வேன்.''

''அது முடியுமா?''

''முயன்றால் முடியும். கடலளவு மனத்தைத் தெளித்திலும் முடியும். நம் பெரியோர்கள் பலரையிடம் பற்றி தெளித்திருக்கும் மனத்தைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டார்கள்....''

''அழகா! நீ என்னிடம் வைத்திருக் கும் அன்பு உண்மையான அன்பு என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.''

''ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய் ? உண்மை அன்பின் அடையாளம் என்ன ?''

''என்னிடம் உனக்கு உண்மை அன்பு இருந்தால், நான் உன்னை மறுபடித்த தும் என்னைக் கொல்லுவதே வேண்டும் என்று உனக்குத் தோன்றும். உனக்கும் பதிலாக நான் வேறு யாரிடமாவது அன்பு வைப்பதாகத் தெரிந்தால் அவளையும் கொல்லுவதே வேண்டும் என்று நீ சொல்லி எழுவாய்....''

''பூங்குழலி! நான் கூறியது தெள்ளிய மான எந்த முடிவுக்கும் சொந்த அன்பு. நீ சொல்வது அது முடிவுக்கும் முன்பு ஆனை. வைரம் வைத்துக் குரியது என்றும் சொல்லலாம்....''

''தெள்ளிதாகவும் நான் அறிவேன்; வைரம் இல்லையும் நான் அறிவேன். மனித இயல்பைதான் தெரியும். அன்பு காரணமாக இன்பம் உண்டாக வேண் டும். அதற்குப் பதிலாகத் துன்பம் உண்டானால் எதற்காக அதைச் சகித் திருப்பது? நாம் ஒருவரிடம் அன்பு செலுத்த அவர் பதிலுக்கு நம்மிடம் அன்பு செலுத்தாமல் துரோகம் செய்தால், எதற் காக நாம் பொறுத்திருக்க வேண்டும்? பதி வாங்குவதுதானே மனித இயல்பு?''

''இல்லை, பூங்குழலி! பதி வாங்கு வது மனித இயல்பு அல்ல. அது மாட சல இயல்பு. ஒருவரிடம் நாம் அன்பு வைத்திருப்பது உண்மையானால் அவ ருடைய சந்தோஷமும் நமக்கும் சந்தோஷம் தரவேண் டும். அவர் நம்மை நிராகரிப்பது முதலில் கொஞ்சம் வேதனையை விரும் தானும் பொறுத்

குவோன்டு பிறந்து நான்கே செய்தானாலும், மிகவும் நான்கு ஏப்ரல் இரவு முழுவதும் பத்து மடங்காய் பெருகிருக்கும்....''

''நீ சொல்வது மனித இயல்பென்ன; மனிதனால் ஆக்கப்பட்ட எல்லாமும் அப்படி. வந்தியத் தேவனுடன் வந்த நீலன் மலை முழுவதும் சுற்றினான். அவன் எல்லாப் பார்த்தாலும் ஆவல் கொண்டான். அது நிறைவேறும் என்று அறிந்ததும், அவனுடைய ஆவலைத் தூண்டி நிற்பதாக அவன் எல்லாவற்றையும் பழுதுபட்டதாகவும் ஆக்கிடம் காட்டிக் கொடுக்க முயன்றான். எல்லாவும் அவன் கொள்ளை முயன்றிருப்பான்....''

''அப்படியானால் அவன் மனித முகத்தைக் கொத்தவன் அல்ல; கொடிய அரக்க முகத்தைக் கொத்தவன்.''

''அதோ கொடுப்பானும் இளைஞன் நிற்கிறான். அவன் பொன்னியின் செல்வனுக்கும் தன் உயிரையும் பற்றோடு நிற்கிறான். பொன்னியின் செல்வன் அவனை ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டால், அவன் என்ன செய்வான்? நிச்சயமாய் பொன்னியின் செல்வருக்கு விஷம் வைத்துக் கொல்ல முயல்வான். அவனுடைய மனத்தை வேறு எந்தப் பெண் ணுமே வசீகரித்து விட்டதாக அறிந்தால், அவனையும் கொல்ல முயல்வான்.''

''ஒருவனும் நான் அப்படி நினைக்க வில்லை, புலவரே! சாதாரண உருக் கொண்ட யாரோ அப்படி ஒரு காரியம் செய்ய முயலவாட்டான்.''

''இருக்கலாம்; நாமறியாதவர் அப் படித்தான் செய்ய முயலுவோம்.''

''உன்னைக் கடவுள் மன்னித்துக் காப்பாற்ற நான் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.....''

''கடவுள் என்ன என்ன மன்னிப்பது! நான் கடவுளை மன்னிக்க வேண்டும்!''

''நீ தெய்வ குணமும் செய்வதையும் கடவுள் மன்னிப்பான்!''

''அதுதான்! நீ உத்தமன். என் பெரிய அந்தஸ்தின் முகத்தைக் கொண்டு நீ பிறந்திருக்கிறாய்....''

''அது என்ன விஷயம்? இவ்வளவு புதிராக ஏதோ சொல்கிறாய்?''

''என் பெரிய அந்தை இறந்து போய் விட்டதாக நம் குடும்பத்தார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா?''

''யாரைச் சொல்கிறாய்? என் தாயின் மூத்த சகோதரியைத்தானே?''

''ஆமாம்; அவர் உண்மையில் இறந்து விடவில்லை.''

''நானும் அப்படித்தான் பலபேர் சொல்லிக்கேட்டேன்....''

''அவர் இன்னமும் நீண்ட இன்னத்தும் வைத்திருக்கிறார் போல் அந்த கொண்டிருக்கிறது....''

''குறிப்பாய் என்ன சொல்ல முடியும்?''

''அவர் இன்ற வைத்திருக்கிறார் அவருக்குப் பிறப்பு சாபம் பற்றும் காரணம் அது. சோழ குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனின் நம்பிக்கைத் துரோ கம்தான் அதற்குக் காரணம்.''

''என்ன? என்ன?''

''இலங்கை இளவரசி ஒரு நீண்ட பயணத்தை மேற்கொண்டு ஒரு நாள் கப்பலில் வந்தாள். சோழ நாடுகளைச் சேர்ந்த ஒருவனின் நம்பிக்கைத் துரோகம் அவளுக்கு ஏற்பட்டது. அவள் சபித்தாள்.''

''என்ன? என்ன?''

''இலங்கை இளவரசி சபித்தாள்: சோழ குலத்தில் ஒரு நீண்ட பயணத்தை மேற்கொண்டு ஒருவன் கப்பலில் வந்து சேர்ந்தால், அவனுடைய மனத்தை வசீகரித்து, அவனை அழிக்கும் சக்தி அவளுக்கு உண்டாகட்டும் என்று சபித்தாள்.....''

''இதெல்லாம் உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது, புலவரே?''

''என் அன்னை அந்தகனின் பல்லவ நாயகியே தெரிந்து கொண்டாள். இலங்கை இளவரசி! நீ எந்தத் தாய்க்கு முன்பு பாண்டிய நாட்டில் வந்து இருந்தாள். என் அந்தகனை வசீகரித்த இரண்டு முத்திரைகளும் பழைய காலத்தது என்று உறுதியாய் கொண்டாள். அப்போதுதான் என் அந்தகனின் எண்ணை அறிந்திருந்த எனக்கு இரகசியம் தெரிந்தது. ஆனால் நான் அதை வெளியே சொல்லாமல் மறைத்து வைத்தேன். அவன் மனத்தை வசீகரித்த இரண்டு முத்திரைகளில் ஒன்று பொன்னியின் செல்வனுக்கு அளித்தான். மற்றொன்று அவன் மனைவி நந்தினியிடம் இருக்கிறது. நீ கொண்டுபோ, என் அந்தகனின் அன்பு, தெய்வமான அன்பு தான். ஆனால் என் அந்தகனைப் போல் நான் இருக்க மாட்டேன்....''

''பின்னே, என்ன செய்வாள்?''

''என்னை, எந்த இளவரசனையும் வசீகரித்து மோகம் செய்தால் வரவேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டேன். அவளும் கொள்ளை மனத்தை என்னிடமிருந்து அகற்றிவிடும் கொள்ளை கொண்டாள். பிறகு, நானும் எந்தவொரு நீண்ட பயணத்தையும் மேற்கொள்ளவில்லை!''

"டேய்! என்ன பைத்தியம் மாதிரி பேசுகிறாய்!"

"அழகா! இரண்டு வருஷமாக என் மனத்திலுள்ள கொதிப்பை நீ அறிய மாட்டாய். அதனால் இப்படிச் சாதாரண விதமாகப் பேசுகிறாய்."

"உன் அந்தஸ்துக்கு இவ்வளவு கொதிப்பு உனக்கு என்ன வந்தது?"

"அது என் அந்தஸ்தின் சமாசாரம்; இது என் சமாசாரம்!"

"உன் இரு மடங்கு சமாசாரமா? உன்னைத்தான், முருகுலி! தினமும் நான் கொல்!"

"ஆம், அழகா! என் உடம்பிலிருந்து கொஞ்சம் இரத்தத்தையும், அந்த வாலிபனின் உடம்பிலிருந்து கொஞ்சம் இரத்தத்தையும் எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்த்தால், எதனால் வித்தியாசம் இருக்கும்?"

"ஒரு வித்தியாசமும் இராது."

"அவன் சத்தினித்தியைத் என்னிடம் உயர்த்துவானா? அறிவேன், அது இல்லை, ஆற்றலென!"

"ஒன்றும் உன்னிடம் உயர்த்த வல்ல அல்ல. நீ அவனிடம் வளர்த்த வல், அவன் அரண்மனையில் வளர்த்த வல், நீ காட்டு மிருகங்களைக் கையால் அடித்துக் கொல்லுவாய்; அவன் புயற் காற்றில் கடலில் ஓடம் செலுத்துவான்; கடலில் வை சினத்துச் சுத்தமில்லாதவர் என்ன வாய்பாற்றுவாய்! வாலிபனோ கடல் அலையைக் கண்டு பயப்படுவான்; வீட்டுப் பூனையைக் கண்டு பிறி கொள்ளும் அழுவான்; எதனால் கொட்ட செல்லி ஒட்டாத ஒன்றை வளர்த்து விழுவான்!"

"அப்படியிருந்தும் போது இன்ப பிரபஞ்சத்தில் என்னைத் தள்ளாக் கருதச் சாதனம் என்ன? வாலிபனைச் சிறப்பித்த சாதனம் என்ன?"

"முருகுலி! இன்பபிரபஞ்சத்தில் பிறந்தீ மீன் பழி கொண்டிரும். அவருக்கு வாலிபி நெடுநாள்வரைத் தோழி. உன்னை இப்போதுதான் இன்ப பிரபஞ்சத்தைத் தெரியும். இவ்வளவைக் கடலிலிருந்து காப்பாற்றி இங்கே கொண்டு வந்த கொந்தத்தால் உனக்கு என்னவோ அவர் நன்றி தெரிந்திலில்லை!"

"ஆ! அந்த அரண்மனைச் சோம்பேறி மீன் நன்றி இங்கே யாருக்கு வேணும்! அவனை வைத்துக் கொண்டிரும். அழகா! இவனைப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு திரும்பப் புத்த விஹாரத்துக்குப் போக வேண்டுமாயிருந்தால், நீ மட்டும் படகைச் செலுத்திக் கொண்டு போ! நான் வந்தால், ஒரு வேளை வேண்டுமென்று படகைக் கவிழ்த்தாலும் கவிழ்த்து விடுவேன்...."

வேற்றுமையை வாயில்!

நீர் மேற்பரப்பில் தெள்ள தூண்டிலைக் கடித்து விடுவோம் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு தூண்டிலை தாழ்த்தி விட்டால் இப்போது தூண்டிலை நன்கு விழுங்கி விட்டால் சுற்றிவிட்டு.

1988 ஜனவரி தூண்டிலில் மேலும் இரண்டு மீன்கள் சிக்கின. அவற்றை தூண்டிலை தாழ்த்தி விட்டால் இப்போது தூண்டிலை நன்கு விழுங்கி விட்டால் சுற்றிவிட்டு.

நிருமணம்

"அப்படியே ஆகட்டும்; நானே இளவரசரைக் கொன்று போட்டு விட்டு வருகிறேன். நீ என்ன செய்வாய்?"

"நான் வாளினையும் பின்தொடர்ந்து சென்று, அவர் தலையில் ஒரு கல்லைத் தூக்கிப் போடுவேன்!"

இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே பூங்குழலி குனிந்து கால்வாயின் கரையில் கிடந்த ஒரு கூழாங் கல்லை எடுத்தாள். அச்சமயம் கால் வாயின் கரையிலிருந்த அடர்த்தியான தென்னந் தோப்புக்குள்ளிருந்து கம்பீரமான ராஜ தோரணை ஒன்று வெளியேறி வந்தது. அதைப் பார்த்த பூங்குழலி தன் கோபத்தை அக் காளையின் மேல் காட்ட எண்ணிக் கூழாங் கல்லை அதன் மேல் விட்டெறிந்தாள்.

அந்தக் கூழாங்கல், ராஜ ராஜனின் மண்டை மீது விழுந்தது.

கால நேரத்தை கடவுளைத் தீர்த்துக் கொண்டது. கல் வந்த திசையை உற்றுப் பார்த்தது.

"ஐயோ! பூங்குழலி! இது என்ன காரியம்? மாட்டின் மீது கல்லை விட்டெறிய லாமா?" என்றான் அழகன்.

"எறிந்தால் என்ன?"

"வாலிபனாக நீயே ஆகிறாய்! அதற்குத் தண்டனை யாதுவாகும் தெரியாதா?"

"என் குலத்தில் காளைகளை வணங்கும் வழக்கம் இருந்தால்! அவருடைய மனத்தைப் புண்படுத்தியிருக்கிறேன். என்ன செய்வது? அவர் தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாதவரல்லவே, அவர் அரச குமாரன் ஒருவன் வழி பித்து அவருடைய வாழ்க்கையைப் பாழாக்கினேன்?"

"உன் அத்தைக்கு யாரோ செய்த அநீதிக்கு இந்த மாடு என்ன செய்யும்?"

"இந்த மாடு அப்படி யொன்றும் நிரபராதியான பிராணி அல்ல. இதற்குக் கீழே கொம்புகள் இருக்கின்றன. தன்னைத் தாக்க வருகிற வர்களை இது முட்டித் தள்ளலாம். காது கேளாத, பேச முடியாத, உலகறியாத ஏழைப் பெண்ணுக்கு என்ன செய்ய முடியும்? என்னிடம் அப்படி ஒரு ராஜதந்திரம் நடத்து கொண்டால் நான் அவரை இலேசில் விட மாட்டேன்!"

"இலேசில் விடமாட்டாய்! காளை மாட்டின் மேல் கல்லை எறிந்தெறி யாய்! அதுவும் கால்வாயில் படகில் இருந்துகொண்டு! மாடு உன்னிடமே வந்து உன்னை முட்ட முடியாதல்லவா?"

"என்னை முட்ட முடியாவிட்டால் வேறு யாரையாவது அந்தக் காளை முட்டித் தள்ளட்டுமே!"

"உனக்கு யார் மேலோ உள்ள கோபத்தை இந்தக் காளையின் மேல் காட்டியதுபோல: அல்லவா?"

இவர்களுடைய சம்பாஷணையை என்னவோ அந்த ரிஷபத்தினால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், பூங்குழலி கூறியது போலவே பிட்டத்தட்ட அது செய்து விட்டது.

கால்வாயில் இறங்கிப் படகி லிருந்த பூங்குழலியின் மீது அது தன் கோபத்தைக் காட்ட முடியவில்லை. திரும்பித் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு சென்றது. அச்சமயம் வானதி தென்னந்தோப்பின் மறு புறத்தில் இருந்த பல்லக்கை நோக் கித் தனியாகப் போய்க் கொண் டிருந்தாள். அவருடைய உள்ளம் குதூகலத்தினால் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருந்தது. எதிரில் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு வந்த ரிஷப ராஜனைப் பார்த்ததும் முதலில் அவள் குதூகலம் அதிகமாயிற்று; ஆனால் ரிஷபராஜன் தலையைத் தூக்கிக்கொண்டு கொம்பை நீட்டிக்

புகழ் பெற்ற புகைப் படம் 2

தக்கை (கென்ரை)யும் தளையும்

கென்ரை. குரங்கைத் தலை நிலையில் நடமாடும் புலவர்க் கண்காட்சியிலுள்ள இரு புலவர்கள்

மன் இரு சர்வாதரும் அவரைத் தாக்கிப் பிடித்துக் கொண்டார்.

வாளதிகு தோளதிரு இருந்த அவ யத்தை அறிந்து ஒரு கணம் குத்தலை உன் னம் பலதத்துக் குடுத்தான். மறுகணம் அருவொழி வாள் அவரைத் தாக்கிக் கொண்டதைப் பார்த்த மிரட்சிக் கடலில் ஆழ்ந்தான்.

வேலும் வாளும் வீரி வத்திரமும் போல் வலுப் பொற்றிருந்த கைகளில் துவல்ட கொடுகைப் போல் பிடித்த வாளி வைத் தாக்கிக் கொண்டு அருவாள்மன் குத்தலையின் அருகில் வந்தான்.

"அக்கா! இதோ உன் தொழிலை வாள் பிக்கொள் ! கொடுப்பாளர் வீர வேலி குலத்தில் இத்தப் பெண் எப்படித்தான் பிறந்தாளோ, தெரியவில்லை !" என்றான்.

"தம்பி! இது என்ன காரியம் செய்தாய்! சகோதரம் ஆகாத சகோதரனை நீ எப்படிக் கையில் தொடலாம்?" என்றாள் குத்தலை.

"சடவுளே! அது ஒரு குத்தமா? பின்னே, இவன் தலையில் தான் போக விழுந்த முழுவிருக்க வேண்டும் என்றாயா? தம்ப வேண்டா! இவன் தான் தாலிப் பிடித்தது இவருக்குத் தெரியாது. விழுபோதே மூர்ச்சையாகிவிட்டான்! இந்தா, பிடித்துக் கொள்!" என்றான் அருவாள்மன்.

வாளதி கையிலொன்று பிடித்தான். பிடித்த தக் கொண்டே அவன் சர்வாளிருந்து

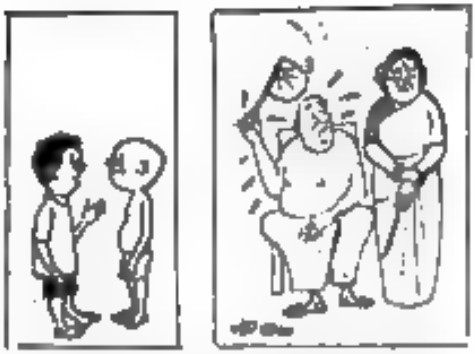

முதல் நோயாளி : கொஞ்சம் காலையும் உன் அம்மாவுக்கு இரண்டாவது விக்கிரகம் கொடுங்கோ!

அடுத்தவர் : கொஞ்சம் காலையும் இல்லை, என் அம்மா பக்கத்தில் நின்றால் போதும், காலுக்கு இரண்டாவது விக்கிரகம் கொடுக்கோ!

தன்னை விரும்பித் தொண்டு தளரில் குதித்தான்.

''அடே கள்ளி! நீ நல்ல நீலவேணி தான் இருந்தாயா?'' என்றான் குத்தலாக.

''கண்ணே முடிக் கொண்டு பூர்ணை மாட்டத்து போல் என் பாலாகு செய் தான் என்று கேள், அத்தா!'' என்றான் பொன்னியின் கொவன்.

''தான் தன்னும் பாலாகு செய்ய வில்லை, அத்தா! இவர் என்னைத் தொட்டதும் எனக்குக் கர்ப்பமாய்ப் போய்விட்டது. வெட்கம் தாங்காமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டேன்!''

''அது எனக்கு எப்படித் தெரியும்? பூர்ணை போட்டு விழுவது உன் தொழிலு வழக்கமாயிற்றே என்று பார்த்தேன்!''

''இல்லேன் தான் பூர்ணை போட்டு விழவாட்டேன்; அப்படி விழுந்தாலும் இவர் இருக்குமிடத்தில் விழ மாட்டேன், அத்தா! இன்று இவருக்கு தான் செய்த உதவியை மட்டும் இவர் என்றைக்கும் மறவாமல் இருக்கட்டும்!'' என்றான் வாலி.

''என்ன? என்ன? இவர் எனக்கு உதவி செய்தாரா? அதனால்தான் மிறந்த?'' என்றான் அருள்வாலன்.

குத்தலையும் மிறி இகைப்புடன் வாலியை நோக்கி, ''என்ன, கொல் மோர்? என் தம்பி உனக்குச் செய்த உத வியை என்றும் மறக்க மாட்டேன் என்று சொன்னாயா?'' என்றான்.

''இல்லை இல்லை, அத்தா! தான் தான் உங்கள் தம்பிக்கும் பெரிய உதவி செய்தேன். இவர் அதற்காக என்னிடம் என்றைக்கும் நன்றி செலுத்தியே தீர வேண்டும்!''

''தான் இன்னும் சாகாமல் மிறாமல் வாழ்வதற்காக இவ ருக்கு நான் நன்றி செலுத்த வேண் டுமா? உன் தோழிக்கு எதையது மித்த கொஞ்சம் உண்டா, அத்தா!'' என்றான் பொன்னியின் கொவன்.

''என் மித்தம் எப்பொழுதும் இருக் கிறது. இவருக்குத்தான் மனம் குழம்பி விருக்கிறது. புரியும்படி சொன்னு மிறேன். இவர் மிது வயிறு ஒரு சமயம் காலையில் விழுந்தார் என்றும் ஒரு பெண் இவரை எழுந்துக் கப் பார்த்தாள் என்றும் சொன்னீர்கள். மற் படியும் இவர் உடலில் விழுந்து தத்தளித் தார்; அப்பொழும் ஓர் பெண்தான் வந்து இவரைக் காப்பாற்றினாள். இப் படிப் பெண்களால் காப்பாற்றப்பட்ட வரே இவருக்கு வழக்கமாய்ப் போய் விட்டது. அந்த அபிர்த்தி மனை தற்று தான் இவருக்கு உதவி செய் தேன். காலையில் விழப் போன ஒரு பெண்ணை இவர் தடுத்துக் காப்பாற்றி னார் என்ற புகழை அளிக்கதான் அல் லவா? அதற்காக இவர் என்னிடம் நன்றி செலுத்த வேண்டாமா?''

இல்லாம் கூறிவிட்டு வாலி சிரித் தான். அவனுக் கேட்ட குத்தலையும் சிரித்தான். பொன்னியின் கொவனும் மிரிப்பை அடக்கப் பார்த்து முடியாமல் பலி என்று வாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

அவர்கள் முன்று பேரும் சேர்ந்து சிரித்த சிரிப்பின் ஒலி நந்தி மண்டபத் தைக் கடந்து, வான முகடு வரையில் சென்று எதிரொலி செய்தது.

மடவில் இருந்தவர்களின் காதிலும் அந்தச் சிரிப்பின் ஒலி கேட்டது. ''அதுதா! அந்த முன்று பைத்தியக் காரச் சிரிப்பைக் கேட்டாயா?'' என்று கொல்லி விட்டுப் புகழலியும் சிரித் தான். அவளுடன் அனைவரும் கூடச் சிரித்தார்கள்.

தென்னந் தோப்பில் வாலும் கொக்கு பட்சிகள் 'கெக்கே, கெக்கே' என்று ஒலி செய்து சிரித்தன.

இத்தனை தோழர்கள் சாலையில் வரு கிறது கம்பீரமாய் நின்ற காளையும் ஒரு தடவை சிரித்து விட்டுச் சென்றது.

கடம்பர்கள் கம்பீரமாகச் சிரித்தனர்.

கடலிலிருந்து வந்த குளிர்ந்த காற்றும் மிருதுவான குரலில் சிரித்து மகிழ்ந்தது.

பொன்னியின் கொவன் முன்றும் பாகம் முற்றிற்று

ரகுபதி ராகவ

மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்:

ராஜாஜி

31

நிம்மதியை எல்லோரிடமும் புரை எல்லோரிலும் இரவல்களிலும் உப யாக விரதத்தைப் பல இடங்களில் காணலாம். தமிழ் நாடுபோன்ற இன்னுமே சாதாரண காரணங்களுக் காகவும் அதிக அளவில் உபவாச விரதம் இருந்து வருகிறார்கள். பல விரதங் களுக்குள் உபவாச விரதம் மிக எளிமை யானதென்ற கொள்ளலாம். ஆனால் எதுவுமே நன்மைகளும் நோக்கமும் பயன்களும், உபவாசமும் அப்படியே. இதற்கு நாம் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. வேண்டாம் வலியில் பயன்படுத்தும் முள்ளை என்ற காரணத்திலும் ஒரு நல்ல விஷயத்தை நாம் விட்டுவிட முடியாது.

எனக்கும் பல இளைஞர்கள் பிரமச்சரிய நண்பர்கள் உண்டு. அவர் களுடைய அன்பை நான் பெரிதும் பாராட்டி வருகிறேன். அவர்களிடத்தில் எனக்கு அளவற்ற மதிப்பு. உண்மையாகவே அவர்களுக்கும் பிரம்மச்சரியம் எவ்வளவு கஷ்டம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அதற்கு அவர்கள் கொள்ளும் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை.

ஆனால் வருத்தம் தரும் முறைகளை எந்தச் சமயத்திலுமே உலகில் மக்கள் எவரோடும் கடைப்பிடிக்கவில்லை. உப வாசமின்றி அதாவது தேகம் கொஞ்சம் வருத்தாமல் நன்மை வைப்பது இன்றி எந்தப் பிராயச்சித்தமும் செய்வதில்லை. பிராயச்சித்தங்களுக்கு தோஷ நிவர்த்தியை யாக அமையும். உலகு ஏற்படுவதற்கு பலதடவை முயன்று வேறு என்ன செய்ய முடியும், நான் என்ற உணர்ச்சியை நீப்பதற்கு? உபவாசமே உன்னதமான தாயாகும்.

"உன்னுடைய உயிர், உலகே மாகச் சுடாது; இது எப்போதும் ஒரே நிலம் உலகே" என்று நினைவுகள் கொண்டு வேறு வார்ப் பேச்சை விட்டுவிடாமல் மனச்சோர்வுடன் வரும் வார்த்தை இன்றி எடுத்துக்கொள் என்று உன்னைக் கொடுத்துவிடுவது நியாயந்தானே? உன்னுடையதும், நிறுவுடை அதற்காகவிருப்பதும் அந்த அர்ப்பணத்துக்கு முதல் படியை யாது மல்லவா?

என் வருத்தங்களை இவ்வாறு நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு புன் நகை என் வாக்கு வந்து சேர்ந்தது. நேரு முன்னாலே அந்நியாவத்தி விருந்து ஒரு மேற்கோள் அந்தப் புத்த கத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருந்தது. அதில் தன் உண்ணாவிரதம் வெற்றிக ரமாக நடந்தவைப் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தனியான என்ற வேறு நகரம் அறிந்துகொள்ளாமலும் பதற்காக ஒரு புரை உண்ணாவிரதம் மக்கள் புண்படாமல் என்றும் அவைக் என்ற ஆங்காங்கே நகரம் அறிந்த கொள்ளாமல் காந்தியின் என்றும் கொள் ளப்பட்டிருக்கிறது. உயிர் நிற்கும்வரை வில் உண்ணாவிரதம் இருப்பது இதில் நல்ல எண்ணத்திலும் குறிப்பு கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. என்ன உண்ணாவிர தமும் தற்கொலையாகாது. தனியான மக்களும் அந்த நகரத்து அரசும் இருந்த உன்னை விரதம் ஒரு நல்ல நலமேயாகும். என்னுடைய உண்ணா விரதமும் ஒரு நகரம் என்றே அடக்கத் துடன் சொல்லவேன். நேரு அந்தி யாவத்தில் வாங்கிக்கப் பட்டிருக்கும் வேறு உண்ணாவிரதம் ராமாயணத் தில் நாம் படிக்கும் புனிதக் கதை கொள்ளைப் போலவே இருக்கிறது.

(வளரும் 15-6-37)

பிரபாகர் மாக்கன்

மாடிப் பொறியைத் தாண்டியதும் கொண்டை போன்ற முடிச்சு மாதிரி ஒரு அமைப்பு இருக்கும். அதை ஒட்டினாற் போல் ஒரு பள்ளம். அதற்குள் ஒரு பாம்பு சுருண்டு படுத்திருக்கும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஒரு சிறிய பூந்தொட்டியை வைத்து, அதில் நாலு இலைகள் மட்டும் இருக்கும் செடியை நட்டு வைத்திருப்பார்கள். அந்தச் செடியின் பெயர் 'பாம்பு' என்று உள்ளூர் பள்ளத்தூர் நிருபர்களுக்கு

சேதம் ஏற்படும்படி பல நாட்கள் வரை அவன் வீட்டுக்கே வரமாட்டான். ரேஸுக்குப் பிடிப்பதில் தொடங்கி, மோப் நண்பர்களின் சகவாசத்தால் மதுபானமென்ன, வேறு பல இழி காரியங்களும் அவனுக்குப் பழக்கமாகி விட்டன.

கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையில் பனித் வாக்குவாதம் நடக்கும். இறுதியில் ரதி விழிகள் பிதுங்க மேலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள். வானத்தில் விரவி கிடக்கும் மேகங்கள் மழை பொழியாதா என்று வேட்கை கொண்டு எதிர்பார்க்கும் பூமியைப் போலிருக்கும் அவளது பார்வை. மேலை மாக மனிதர் ஒடிக் கொண்டிருக்கும் அருவி வட்டமான முகத்திலும் வற்றிக் கறுப்பாகவும் மிக கோடு போட்டு அடையாளம் செய்தாற் போலுமிருக்கும்.

வெடித்துவிடுவது போல் விரித்து பார்க்கும் ரதியின் கண்கள் மோகன் சில சமயம் பார்ப்பான். அவனுக்குள் ஓர் அச்சம் எழும்; தாங்க முடியாத்தர வாசனை தன்னைப் பிடித்து விழுங்கக் வாய்த்து உறுமிக் கொண்டு தொங்குவதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றும். அதனிட மிருந்து தப்புவதற்காக ஏதோ ஒரு காரத்தைத் புதிதாக அவன் ஒளித்துவைப்பது போலவும் ஆனால் அந்தப் புதுக்கு நாறிவிட்ட விரித்த நாகம் ஒன்று தன்னையே நிமிர்ந்து பார்ப்பது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றும். திருமணத்துக்கு முன்னும், புதிய வேன்ச மனைவி சூடிய ரதியின் நினைவே அவன் பேராவலோடு எதிர்பார்க்கும்; அந்தக் கருங் குழல் இப்போது அவனுக்குக் கருநாகமாகத் தோன்றியது. திருமணத்துக்கு முன்னும் அவளுடைய புருவக் கொடியில் ஒளிந்தாதி முதலிய சிருதச் சின்னங்கள் பார்த்துப் பெண்மை கொண்டாடிய அவன் வழக்கம், இப்போது அவை பத்தரங்களிலும் போலீசுகளிலும் உள்ள கோட்டை எழுத்துக்களைப்போல் அவனுக்கு உறுத்தின. கண்மணியையும் இமை களையும் பார்த்து அந்த நினைவிலாவிடம் அவன் அப்போது வர்ணித்தான். இப் போது அதே விழிகள் ஆத்திர கொட்டைக் கொடுவாள்போல் அவனுக்குத் தோன்றின.

தான் கருதுத்திருப்பதை அறிந்த அன்று ரதிக்கு மோகனிடம் மிகவும் கோபம் உண்டாயிற்று. 'ஒவ்வொரு பெண்ணும் தாயாக விரும்புகிறாள்' என்று உலகத்தில் பிறந்த

[illegible] [illegible] [illegible] [

"வாழ்த்து"

அப்படி யோசித்து எதுவும் இல்லை. அவன் பள்ளியை முடித்தான். பொறியியல் படிப்பு. எந்த நேரமும் எதிர்த்த அந்த பெண் வாசலைத் தாண்டி கொண்டு போன பிறகு, மொபைல் முன் வருவதே கொண்டு வருவான். கொஞ்ச நேரம் எதிர்த்த பஸ்டாப்பில் அவள் தலையை கொண்டே ஆனால் எனக் காத்திருப்பான்போல் நிற்பான்; முன் போலவே வகுப்பை கொடுத்த தொடர்வான்.

இந்தச் சிறுத்தைப் பொறியில் வகுப்பு எதிலே வகுப்பைப் போலவே இருக்கிறதா என்று இப்போது யோசனைத் தோன்றுகிறது. சந்தேகமே இல்லை. ஆனால் என்னால் இப்படி நடக்க முடியும்? சீ, அவன் தந்தைக்கு ஒரே பெண் அல்லவா? அவன் வீட்டார் செய்து கொள்ளப்பட்டதை மாற்ற முடியுமா? இல்லை, அப்படியும் இருக்க முடியாது. இருவருடைய வகுப்பு ஒரே மாதிரியாக எப்படி இருக்க முடியும்?

இப்படியே இரு வகுப்புகளுக்கு இடையே இருப்பதாக. இரண்டு பக்கம் முள்ளின் முனைகளும் இருப்பதாக. அதில் பாலைவன கட்டை முள்ளாக மற்றொன்று இருப்பதாக. ஆனால், இது என்ன விந்தை!

ஒருவனின் பதில் பாடத்தை எழுத்து மீண்டும் பிறந்தது: 'தலைவர் தமிழைத் தான் கொண்டு வகுப்பு' என்று ஒருவர் பாடினார். ஒருவரோடு ஒருவர், அவருடைய வகுப்பு எப்படித் தான் கொண்டு முடியும்? ஒருபோதும் எழுத்தாளனும் நீதிபதியும் இணை என்று யாரும் பார்ப்பர்? நிற்க வகுப்பை, தொழிலால் இருக்கும் வகுப்பைத் தான் எவ்வாறு தான் பார்த்துவிட முடியுமென்பவே!

"வாழ்நி! உன்னுடைய எனக்கான பாடை ஒரு இருக்கிறதா?"

"இல்லை, சமயம், எனக்கும் எனக்கான வகுப்பில்லை."

"நீ ஏன் இப்படிப் பார்க்கிறாய்?"

"ஒன்றுமில்லை, சமயம்; ஒன்றுமில்லை," வெளிறிய கதிர்வேலிடம் தளர்ந்தான்.

மீறு ஆப் பெண் அழைத்துக் வகுப்பை ஒன்றைக் போலவே அவளுடைய வகுப்பைக் கற்று பார்த்தான். தன்னிடமே 'பார்' என்று இருந்து கொண்டான். அவளை தன் பிள்ளைகள் கொண்டு வெற்றி விட்டதையும், அவள் பூமாலி அவை வீட்டைக் பிரபஞ்சத்தை போலவும் தொன்றும், அவ ஒன்று மனத்த நினைத்து. வாழ்வையில் எந்தச் வகுப்பும் நிற்கும் அவள் பலம் கொண்டிருந்தது. எந்த விந்து எந்தவற்ற வகுப்பு போன்றிருந்தது. இவைப் பருவத்தில் அவளது இல்லாத அவை வகுப்பைக் கண்டான். புத்தகத்தும் இவைதானா நிற்கிறோம்?

இறுதியில் தன்னால் வீடை கொண்டிடம், "நீ ஏன் வருத்தமாயிருக்கிறாய்? உன்னுடைய தொந்தரவு விட்டது?" என்று கேட்டான்.

கொஞ்ச வகுப்பில் கொண்டு. அந்தச் சிறுத்தை கொண்டைக் காலத்தில் என்ன வகுப்பு எவளை தன் பிள்ளைக் என்னும் ஒரே விதமாய் இருப்பதைக் கற்றான். வீடை அவன் கேட்டும் பலமாக பேச்சு தான்: 'எனக்கு இந்தக் காலம் ஒருவனை இருந்தான். எந்தச் வகுப்பை பிள்ளை அவ ஒன்றை என்னை ஆயிரம் கொடுத்தான். அப்படியே முதல் அவனுக்கும் பார்வை வந்து விட்டது."

"எந்தச் வகுப்பை பிள்ளை? அவனுடைய நீ வகுப்பைத்தான்? இப்படித்தான் முன் ஒரு அவன் தன் என்னைக் 'என்னை பார்' என்றுச் தான் கொடுத்தானோ? அப்படி எனும் அந்த உன்னோடும் பார்வை அவன் ஆயிரங்களைப் பிரதொடர்ந்து கொண்டே தான் இருக்கிறாயா?

அன்று பிற்பகல் பள்ளிக் கொண்டு விடைவிலிருந்து திரும்பும். எதிரொலை... தான் கொண்டு. அவனுடைய பார்வை அமைதியாக இருந்தது. ஒன்றைக் கொண்டு வீடை என்னை கண்டிருந்தது; எதையும் பார்க்க முடியவில்லை, என்னை இருந்தன.

பள்ளிக் கொண்டிருந்து எதிர்த்த ஒரு தொலைவில் குறும்பு பாடை கொ. வி. பே. பையை பையை இரைந்தபடி ஒன்றைக் கொண்டிருந்தது: 'ஐயோ, பார்வை தெரிகிறது!' என்றும் கொண்டான்.

தமிழாக்கம்: எஸ். வி. வேணுகோபாலன்

திருவாசகத் திருமலை

தமிழ்நாட்டு இன்ப வேந்திரங்களும் ஒன்றிய திருவிளையாடல்களில் வருகின்ற பல பாத்திரங்களும் பெருமானுக்கு ஆன்றோர்கள் பொதுவான பாடல் கொடுத்தவர்களாக அமைந்து எதையாவது பாடல் கொடுத்தவர்களாகவே உயர்ந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். அதனால் ஒரு தனிச்சுவையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"எப்படி பேசுவது? பலவிதமாக பேசுவது?" என்று கொண்டாடப்படும் பெருமானுக்கு ஆன்றோர்கள் பொதுத்த இன்ப வளர்ச்சியை அளிக்கிறார்களே? ஒரு பொதுவான பாடல் ஆன்ற ஆயிரம் ரூ. 351. ஒரு வகுப்பு பாடல் தொகையை வருவாயில் பெறுவதற்கு பதிக்கப்படுகிறது.

ஆன்றோர்கள் வகுப்பு பொருளாளர் பெற்றும், தமிழாசிரியர்கள் இந்த இந்த வகுப்பிற்கான நிறைவேற்றி வகுப்பு வகுப்பாளர் இருவகையும் பார்த்தாக கொண்டிருக்கும்.

ராமாயணம்

ராஜாஜி

ஒரு முகூர்த்த நேரம் ராமன் தீவில் விழுந்து கிடந்தான். பிறகு தீவைச் சுற்றி வரும் 'ஹோ' என்று துணை நாக்களால் உற்சாக குரலில் அது ஆரம்பித்தான். லக்ஷ்மணன் என்னவது எனாதாவது சொல்லியும் கேட்கவில்லை.

''லக்ஷ்மண! என்னுள் இவ் என் வருத்தும் அபோத்தி போக முடியாது. சீதையை அழைத்துக் கொண்டு வெற்றவன், அவளைப் பாதுகாக்க வனம் விட்டானென், அவளை அரக்கர்களுக்குத் தின்னும்படி கொடுத்து விட்டுத் தனி யாகத் திரும்பி வந்தான் என்று உலக மெல்லாம் என்னை இகழும். ஜனகருக்கு நான் என்ன சொல்லி எனாதானப்படுத்த முடியும்? நீ போய் நம் தாய்மார்களை வலித்துக் கொள். பரதனை ஆயிரவாம் செய்து எனக்காக அனுப்பி வைத்து விடு. 'நீயே அரசன்; தேசத்தை நீயே அரசாக இருந்து ஆள்வாய். ராமன் உனக்கு ஆசையிட்டு விட்டான்' என்று சொல்லிவிடு'' என்றான்.

லக்ஷ்மணன் என்னவது தேறுதல் செய்ய முயன்றும் பலனடையவில்லை. சோதனை ராகவர்கள் தூக்கி வைத்து உயிரைப் பிடித்துப் பிடித்துத் தின்று விட்டார்கள் என்று நினைத்து விட்டான். நம் மாயிரம் இன்னும் அக்கரை விடம் அவள் படும் இம்சைகளைக் கற்பனை செய்து, அதை விரித்துச் சொல்லிச் சொல்லி அழுது கொண்டே இருந்தான்.

''நான் பெரும் பாவங்களைச் செய்தவனாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எனக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்கள் தொந்திருக்குமா? என்னுடன் வந்த சேனை அரக்கர்களுக்கு உணவாகப் போனதை நான் எண்ண வேண்டியதாயிற்றே! என்னைப் போன்ற பாபி உலகத்திலே வேறு ஒருவனுமில்லை'' என்றான்.

''அண்ணா, இப்படி நீ மன தினையை இழந்து விடலாமா? மதியுக்தை இழந்தவர்கள் ஒரு முயற்சியையும் எடுக்க முடியாது. துக்கத்தை அடக்கி யாண்டு மனத்தை ஒருமைப்படுத்திக் கொள். விதியை முயற்சியால் வெல்ல வேண்டும். அப்படி வெற்றி பெறுவ தற்கு மனத்திலிருந்து அனைத்தையும் வெளித் தள்ளி மதியால் உன்னாத்மனை கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறாக உலகத்தில் மதியாளனில் காலிலித்தி அடைந்தார்கள். வாய் முழுதும் நோய் பார்ப்போம், சோகத்தில் மூழ்கி போகாதே! மதியாளனிகளுடைய வழி யைப் பின்பற்றுவோம்'' என்று லக்ஷ்மணன் பலவாறு சொல்லிப் பார்த்தான். ஆனால் ராமனுடைய அலைபாய்ந்த மனத்தில் அது பலனில்லாமல் போயிற்று.

ராமன் தன்னை ஒரு மனிதனாகத்தான் கருதினான். தன்னை விஷ்ணுவாக அறிய வில்லை என்பதற்கு இந்தக் கட்டம் சந்தேகமற்ற அத்தாட்சியாகும். பல இடங்களில் தன்னிலையும் பேசும் வேறு அபிப்பிராயத்துக்கு இடம் தந்தாலும், இந்தக் கட்டத்தில் வாய் மீறி ராமனை மனிதனாகத்தான் வர்ணித் திருக்கிறார். உலகைக் காப்பதும் பிரபஞ்ச மனிலை அழிக்கின்ற தீமைகளை நிலைநாட்டுவதும், மேற்பட்ட ஞான முள்ள ஒரு புருஷன் என்னும் நடித்து கொள்ளுவானேது. அந்த விதத்திலேதான் ராமனுடைய மனநிலையும் நடத்தையும் இருக்கக் காண்கிறோம். தம்பி ஆறுதல் கூறியும் பலன் ஏற்படாத நிலையில் ராமன் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

ராமாயணாரம்பத்தில் சாதாரண தருமம் விளக்கப் படுகிறது. தருமத்தோடு வளர்ந்த காதல் என்னாகிறது வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கிறோம். மனிலி மீன் காதலுக்குப் புருஷனுடைய காதல் ஈடாக இருக்கலாகாது என்பதை இந்தக்கட்டத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்த நிகழ்ச்சியை ஆத்ம முன்னேற் றத்துக் கேற்றுக் கொண்டு தாளை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஓர் ஆன்மா வழி தப்பிப் போகும் பலவா னுடைய நிருவுள்ளம் எந்த அளவில் துன்பப்படுகிறது என்று சீதா வியோகத் தில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

பலனுக்கு தம்பியோ, தூய பெரு என்று கேட்டனம். சாவும் பலத்தீமை, என்னாம் பலனுடைய நிருவினையாட்டம் என்று உணர்ந்துவிட் டோமானால் ஒரு விபரீதமும் அதற்கு மேல் வேண்டியதில்லை. பாவம் புண்ணி யம், பக்தி இவைபெல்லாம் அந்த நிலை யில் ஒரு பாசம். ஆண்டவனுக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் காதல் மனைவியைப்

போலவோம். நாம் எந்தச் சமயத்திலாவது வழிதப்பிப் போனால் குண்டலனுக்குச் சாதல் மன்னியை இந்த துக்கம் உண்டாகும். அந்தத் துக்கம் அவர் விளையாட்டும் ஒரு பாகம்.

53. மற்றொரு தங்கம்

இரு சகோதரர்களும் வேடிக்கையும் சுவாரஸ்யமும் ஆர்வமும் கலந்திருக்கும் தொனியில் 'தூர! தூர!' என்று கத்துவதைப் பார்த்தது முதல் பயமாயிருந்தது. ஒரு நாளும் கேட்டதில்லை. இப்படி சொல்லி என்ன

துன்பம் தொல்லையைத் தந்தாலும் சரி சகோதரிகளையும் தேவதைகளையும் பஞ்சபூதங்களையும் ராமன் கண்டு கண்டு கதறினான். ஆறறிவுக்கும் தேவதைகளுக்கும் பஞ்ச பூதங்களுக்குமே ராவணனைக் கண்டால் பயம். அதனால் எந்த மரமும் ஆறும் காடும் கூடப் பதில் தராவிட்டால் என்னிடம் கண் முனிவர்.

ஒரு மான் கூட்டம் மட்டும் வடமேற்குத் தெற்கு முகம் தொலைவில் போய்த் தெற்கைச் சுற்று குறிப்பிட்டதாக அறிந்து ராம மற்ற மனிதர்கள் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். அங்கே வழியில் ஒரு இந்திய புஷ்பகம் தரை மீது தெற்கே போவதைக் கண்டார்கள்.

அதைக் கண்டதும், "இதோ நான் கொல்லத் துடிக்கும் ! சொன்ன நினை விருந்து உயிர்த்த புலியே" என்று ராவண் தூய அதிர்ந்து உற்சாகமும் கூடவே தயரும் அடைந்தான். சொன்ன என்ன கொல்ல வேண்டுமென்ற பல முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து, தயார் நிலையில் இருந்தான்.

புலியைக் கொல்ல இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து பார்த்தார்கள். பயிற்சி ராவணரிடமிருந்து வேறு சிலரும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். சொன்ன ஆயுதங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த ஆயுதங்களையும் கொண்டார்கள். அனைவரும் பார்த்து ராவண், "பார்த்தாயா, அன்பர் பிருந்தா! நீயாகத் தான் வந்து சேர்ந்த முதலில் அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது!" என்று கொண்டு பிரயாசைவாரும்.

பிறகு மறைந்து கொள்ள ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். எந்தத் திசையிலிருந்து வரவேண்டும் என்பதையும் ராவணரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டார்கள். ராவணரிடமிருந்து தேர்ந்தெடுத்த ஆயுதங்களையும் தயாரித்து வைத்துக் கொண்டார்கள். அனைவரும் பார்த்து ராவண், "பார்த்தாயா, அன்பர் பிருந்தா! நீயாகத் தான் வந்து சேர்ந்த முதலில் அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது!" என்று கொண்டு பிரயாசைவாரும்.

'இது என்ன?' என்று நினைத்து கொண்டார்கள். முதல் கொல்ல வில்லையும், பிறகு கொல்ல வேண்டிய தோட்டாக்களையும், வைத்தார்கள். பிறகு எதிரில் எதற்கு இருந்த பூமி மறைவையும் தேர்ந்து வைத்துக் கொண்டார்கள். கொல்ல வேண்டிய புலியை நன்கு தெரிந்து கொண்டார்கள்.

"சொன்ன கூடிய நினைத்தால் ஒரு அச்சமின் தயவுக்கும் வேறு என்னவிருக்கிறது!" என்று ராவண்.

இப்படி முறைப்படி கற்றுத் தேர்ந்து, "ஐயன் சொன்னபடி நாம் பார்த்த விட்டோம்! எந்த தெய்வமும் அவன் நினைத்து எந்த நிலையிலும் இந்த உலகத்தை அழித்த விடாதே. நான் எந்த அதிர்ஷ்டம் பண்ணினாய் தெரியுமா, பார்த்தாயா!" என்று ராவண். தன் மன நிலை முற்றிலும் மாறி நின்ற நினைத்தான்.

ராவணரிடம் மனம் குழப்பத்தையும் ஆத்மாவையும் கண்டு தங்கி என்ன என்ன என்னிடம் கொண்டு கொண்டே வந்தார். "ஐயன் ராவண் எந்தப் பாக் என்னாலுமே மனம் கலங்கி வைதிகத்தைப் போய் விடுகிறது. எதனால் உனக்குள் ஏன் விட்டு விட்டாய்? உலகத்தையே வாழ வெறுக்கிறாய் வாழ்கிறாய். முதல் கொல்ல முடிவு கொல்ல வைத்த நான் உலகத்தையே வாழ பழக்கினாய்? முதலில்வாய், அன்பு. என்ன நீ சாதாரணத்தில் சின்ன மாற்றத்தில் நிறுத்தி வாழ் பார்த்தி வந்திருக்கிறாய்! உன் மனம் பொருத் தவறாத் கண்டும் போதும் நிறையாக நினைவில நான் உன் மேல் எனில் கொண்ட கொண்டிருந்த விருக்கிறது. உன்னுடைய இயற்கை எதிர்பார்த்த நான் தப்பு எழுப்பி விட்டேன். உலகத்தை வெறுப்பது நீயல்ல. நம்முடைய மனைவி யார் என் பார்த்தி கண்டுபிடித்தும் பிறகு கொல்ல வேண்டுமென்றே கொல்லாம்."

இவ்வாறு சமாதானம் ஆறுதலும் எதிர்பார்த்து தர்க்கமும் கொண்டிருந்த பிரபாவதி கொண்டி கொண்டே கொண்டு வந்தாள். கொஞ்ச நேரம் கொஞ்சம் தனிமை ஆசையால் சுற்றுவதாய் பேச்சை ராவண் தொடங்கினான். ராவண் கொண்டிருந்தான் என்று கொண்டு கொண்டிருந்தான். அது ஒரு தர்க்கம், மாய வேஷம் கொண்டு கொண்டி தங்கள் ஏமாற்றுவதற்காக கொண்டே அப்படி தனிமை பேச்சை நான் என்னிடம். மனிதன் கொஞ்ச ராவண் மனத்தை இன்னும் என்னால் கொஞ்சம். மன கொண்டான் மாய. "ஆமோ, தர்க்கம்! சொன்னதை நினைவிற்கும் பற்றிக்கொண்டு" என்று கொண்டி விஷம் அப்படியும் பாதை விஷத்தை பேச்சை பார்த்தான்.

அப்போது தனது நினைவை வைத்து, "ஐயா, ராவண! என்ன நீ கொண்டு கொண்டாய். என் உயிர் இன்னும் முதலைகளால் இருக்கும். நீ இந்த வைத்தில் தேவை தேவு ஆன்ற உன் தெய்வங்கள் ராவணரும் தர்க்கம் கொண்டார்கள். அதனால் என் உயிரையும் தர்க்கம் கொண்டு விட்டாள். நான் தெய்வத் தன் மாய ராவண் தர்க்கம் கொண்டதையும் பார்த்த நான் சற்று அனுபவம் கொள் கொண்டேன். அன்பு விஷயும் ராவணரும் உலகத்தை நான் கொண்டார்கள்; அனுபவம் சாதனையும் வரும் கொண்டேன். தனது விஷத்தையும் பார்த்தான். அந்த புத்தத்தில் கொண்டான். முதலில் ராவண் நான் விளம்பரத்தை ராவண் பார்த்த என் நிறுவனர் எதிர்பார்த்தான் கொண்டு என்ன விஷம் விட்டான். சொன்னதை தர்க்கம் கொண்டு தனது மாற்றமாய் கொண்டு விட்டான். நான் என் இன்று ராவண் கொண்டு என்னும் ஆறுதல் கொண்டு ராவண் முடிவு விஷம் விட்டான். உன்னை இன்னும் தோல் வைத்தும் கொண்டிருந்தும் உன்னை விஷம் கொண்டான்" என்றான். (தொடரும்)

காணக் கிடைக்காத தங்கம் ஜகசிற்பியன்

அத்தியாயம் எட்டு

தென்பிரமை பிடித்த நிலையில் ஒன்றுமே சொல்லத் தோன்றாதவனும், திருதிருவென விழித்தபடி இவற்றைப் பதுமையாள் செல்வத்துரையைப் பின்தொடர்ந்தான் அருணகிரி. இருவரும் ஒரு மேசைக்குப் போய் எதிரெதிரே அமர்ந்தனர்.

மிக மிருதியான நித்திய்பு, காரம் வகையறா எதுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தான் செல்வத்துரை. எல்லாம் வந்தன. இருவரும் ரசித்து உண்டு, காப்பியும் பருகினர். பில் பணம் ஆறு ரூபாய்க்கு மேல் ஆகியது.

சாக்கடையில் ஒரு லாபா விழுந்து போனதும் வலை விட்டுத் துழாவத் தயங்காத கஞ்சப் போலீஸ் ஏழுமலை. அவனுடைய மனது இல்லாவு தாராள

மாகச் செலவு செய்திருக்கிறதே என்ற ஆச்சரியத்தால் அருணகிரி உச்சிக் கோபம் விடைத்துக் கொண்டது.

பில் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு வெளியே வந்த செல்வத்துரை தன் வசீகரமான புன்னகை தூவினான்.

"நீ எங்கே அருண்? வந்த நகருக்குத்தானே போகணும்?"

"ஆமாம்....." என்று மெல்ல இழுத்தான் அருணகிரி.

"என்னப்பா, இவ்வளவு நேரமும் நானே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்; நீ வாயே திறக்க மாட்டேன் என்கிறாயே!" என்று கூறிச் சிரித்தான் செல்வத்துரை.

"அ.....அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை" என்று தடுமாறிக் குழறினான் அருணகிரி. இதற்கு மேலும்

தான் வாலை முடிக்கொண்டு போய விருப்பது அவனை என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. தொண்டையை மெல்ல கனைத்தபடி, ''இப்ப நீ பி. யு. சி. தானே படிக்கிற?'' என்று கேட்டான்.

''எல்....''

''ஏ. குரும்பா? பி. குரும்பா?''

''பி.குரும்தான். நேத்தான் எலக்கில் எழுதிமுடிச்சு இருக்கிறன்.''

''டாக்டராகணும் என்கிற தோக்கம் ?''

''இலியெம்தான் அப்படி ஒரு தோக்கத்தை உன்ட பள்ளிக்கொள்ள ணும்!'' என்று சொல்லிச் சிரித்தான் செல்வத்துரை.

இனி, அடுத்து என்ன கேள்வி கேட்கலாம் என்ற கோசலையில் ஆழ்ந்தான் அருணகிரி.

வகுப்பிலும் தன்னிலையாது தடுத்து கொண்டிருந்த செல்வத்துரை தன் வகுப் படிகாரத்தில் மணி பார்த்தான். ஆறே முக்கால் ஆகியிருந்தது. அது பகல் போலுது மிருதியான காலம். அந்த நேரம் இன்னமும் இருட்ட வில்லை : மங்கல மட்டுமே தட்டியிருந்தது. சாலை விளக்குகள் எரியத் தொடங்கி விட்டன.

திடுமென ஏதோ நினைத்துக்கொண்ட வன் போல் வலதுகைக் கொடுக்கி மூன்று படங்கில் வைத்துக் கடித்துக் கொண்டு நிமிர்ந்து செல்வத்துரை. இதைக் கண்ட அருணகிரியும் தயங்கி நிமிர்ந்து. தொட்டியில் எதையாவது மறந்து வைத்துவிட்டு வந்து விட்டானே என்ற எதிர்பதம் அவனுக்கு.

செல்வத்துரை தன் காலைநாய் தொடையை அவசரமாகத் தட்டித் தொட்டுப் பார்த்தான். பிறகு தன நிறைக் கடித கனை தனைவே எடுத்து அதைத் திருப்பித் திருப்பி தொலிதான். காய்ப்புறம் ஒட்டப்பட் டிருந்த அந்த உறையில் ஏதோ பெயர் மட்டும் எழுதப்பட்டிருந்தது. முகவரி இல்லை. தபால் தலையும் எனைப்பட வில்லை.

சட்டென்று நிமிர்ந்து அவன் அருண கிரியைப் புன்முறுவலுடன் பார்த்து, ''அருண ! எனக்கு நீ ஒரு உதவி செய்யணும்: செய்வாயா ?'' என்று எதிர்பார்ப்புடன் கேட்டான்.

ஒன்றும் புரியாமல் விழித்துக் கொண் டிருந்த அருணகிரி, ''உதவியா?....'' என்று இழுத்தான்.

'ஆம்' என்பது போல் தலையாட்டிய செல்வத்துரை, ''என்ன மோசமான ரூபாய மறதி எனக்கு!'' என்று தெற்றி வீசி உள்ளம் வலமாக தட்டிக் கொண்டு விட்டு, ''இதைக்குத்தான் தான் இந்த மாதிரி சாரிகளிலெல்லாம் செல்ல வும்பி கொண்டிருக்கிறேன் '' என்றான் எல்லாம் எளிப்புமான குரலில்.

''என்ன துரை, தான் என்ன செய்ய ணும் ?'' என்று முழுமையாக விளங்கி ஆர் அருணகிரி.

''ஒண்ணுமில்லே, பிரதர் ! என் ரோட சாலைத் தொகுதி ஒருவர் ஒரு கடிதாசியைக் கொடுத்து அதை அவ ருடைய நண்பர் ஒருவரின் வீட்டிலே கொடுக்கும்படி சொன்னார். அந்த நண்பர் இன்னொரு ராத்திரி எட்டு மணி பிலேலே மெட்ராஸ் போகிற ராம். மெட்ராசில் அவருடைய வீட்டுக் கும் பக்கத்து வீட்டில்தான் இந்த கொக்ரரின் மாமனார் குடியிருக்கிற ராம். ஏதோ அவர் சமாசாரம் இந்தக் கடிதாசியிலே இருக்குதாம். தபாலில் போட்டால் நாளைக்குத் தானே கைக்கும்? அதனால் இது இன்ன கைக்கே கைக்கணும் என்பதற்காக அவர் நமது கொடுத்தனுப்பினார். மறந்துவிடாமல் ஆறரை மணிக்கெல் லாம் கொண்டு போய்க் கொடுத்து விடும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண் டார். நான் மறந்துட்டேன். வேறொரு காரியமா போக வேண்டியிருந்த தாலே அது மறந்தே போச்சு. இப்ப மணி ஆறே முக்கால்....''

''அடடா ! அப்ப, என்ன செய்யப் போறே ?''

''நேராவீட்டாலும் கொண்டு போய்க் கொடுத்துடலாம்....''

''நான்தானே?.... நீ கொடுத்து டேனே !''

''நீ ஏதோ அவசரமா வீட்டுக்கும் போறதாது நினைக்கிறேன்.''

''அதெல்லாம் இல்லே ! அதை யாவது, எந்த வீட்டில், யாரிடமே கொடுக்கணும், சொல்லு ?''

''கொல்லி ரோட்டிலே, இருநிலைய ராமசந்திரன்னு பிரதான போஸ்ட் மாஸ்டர் ஒரு வீடு இருக்கும். தோட்ட உள்ளே போ. வீட்டு வாசலிலே, கொட்டிலே யார் இருந்தால் இந்தக் கடிதாசியை யாரிடமேயும் கொடுத் தாதே. திருப்பி எடுத்து வந்த விடு. யார் இல்லேன்னு, வீட்டில் இருக்கிற வங்களிடம் கவனமாகக் கொடுத்து விடு.''

இதைக் கேட்டு உள்ளூர விளப் பட்டத்த அருணகிரி, ''ஏன் அப்படி?'' என்று இழுத்தாற்போல் விளினான்.

''என்னமோ தெரியலே, அந்த கொக்ரர் அப்படித்தான் என்னிடம் சொன்னார். ஒரு வேளை, வீட்டிலே யார் இருந்தால் இந்தியர் மெட்ரா கத்தும் புறப்பட்டுப் போயிட்டாள்னு

அத்தம் போல் இருந்து! அதனால், அவரை மிரளச் செய்துவிட்டுப் போக வாய் திறும்பி வந்திருக்கின்றது அத்தம். வாய் இல்லேன்று?.... அது என்ன எழவோ, எனக்கும் புரியவில்லை!'' என்று கலிப்புடன் முணுமுணுத்தான் கேல்வத்துரை.

''சரி: நீ சொல்லுங்களே கொஞ்சம் தடவேன்'' என்றவாறு அவராக அந்தப் பழத்தை வாங்கிக் கொண்டான் அருணகிரி.

''தடத்தை போறன்னேன் ?''

''ஓன்?....ஓகோ, இப்படி நோய்ப் போல் வாயை பக்கம் திருப்பினால் கேள்வி நோடு !.... ஏனடா பாவாக்கு தரம்தானே ?''

''ஆமாம்; ஆனாலும் நடத்தை போனால் நோயாகி விடும்; இந்தா, இந்தச் சைக்கிளில் போய் வா ! சைக்கிளை உன் வீட்டிலேயே வைத்திருந்து நான் வரும்வரை நம்பி வாடகையில் கொண்டு வந்து விட்டு விடு.''

''நீ?... நீ எப்படி ?....''

''நான் நடந்தே போய்விடுவேன். வீடு பெட்டத்தானே?'' என்று சிரித்த கேல்வத்துரை, ''ஞாபகம் இருக்கட்டும், அருண! அந்த வீட்டிலே வாய் இருந்தால் பழத்தை வாங்கவும் கொடுக்கவோ! இல்லையானால் கொடுத்தனும்!'' என்றான். மீண்டும் அவன், ''இன்னும் ஒரு விஷயம். அதாவது.... இவ்விஷயத்தை நானிங்கு என் அப்பாவிட்டே சொல்லவோ! அவருக்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது. புரிந்துகொண்டாயே எதற்கும் வாய்க்கு மூக்கன்று கத்தி வாங்'' என்று கூறிச் சிரித்தான்.

''அது சரி'' என்று தலையாட்டிய அருணகிரி அந்தப் பழத்தை வாங்கிச் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டு

உற்சாகத்துடன் சைக்கிளில் ஏறி மிதித்தான்.

அது பெரிய வீடுதான். அழகாகக் கட்டப்பட்ட புதிய வீடு. மேற்கு திசை பகுதியைத் தவிர மற்றைய மூன்று அறைகளும் இருக்க மேல்மாடி அறை

முடித்தது. வீட்டின் மேல் மச்சுவாட்டில் மதில் சுவரை ஒட்டி 'அவுட் ஹவுஸ்' ஒன்றும் இருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில் கார் ஷெட். வீட்டின் எதிரே கண்ணைக் கவரும் பூச்செடிகள். இரு பக்க மதில் சுவர்களின் ஓரம் கொய்யா, மாதுளை முதலான மரங்கள் வரிசையாய் வளர்ந்திருந்தன. எதனையே இன்று இருந்த ஒரு பழைய வீட்டை இடித்து விட்டு இப்புதிய வீடு கட்டப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது. வாசற் இரண்டு இருவர்ட் நிலம் பரப்பு இருக்கும். வீட்டுச் சொந்தக்காரர் வசதியாக இருக்க வேண்டும். அவருடைய பெயர் வாசலை அலங்கரிக்கும் வாசல் வலையில் எனவைக் கம்பிகளில் பொறிக்கப் பெற்றிருந்தது. அதற்கு மேலே தொங்கிய பித்தளை போர்டில், 'டி. ராமச்சந்திரன், பி. இ.' என எழுதப்பட்டிருந்தது. அவர் இந்த வீட்டில் வாடகைக்குக் குடி இருப்பவர் போலும்.

அந்த வீட்டில் தனது வாழ்க்கை வெளியிலே வசதியே வீட்டு இருக்கிற தொண்ட அருணகிரி எதிர்த்த தெரு முழுவதும் நோட்டமிட்டான். பிறகு, உள்ளே வீட்டின் போர்டுகளிலோ, கார் ஷெட்டிலோ கார் நிற்கிறதா என்று வந்து பார்த்தான். கார் இல்லை.

'அப்படியானால் உள்ளே போய் யாரையாவது கூப்பிட்டுக் கதவைத் தொறக்கச் சொல்ல வேண்டியதுதான்.'

எப்படிப் பலவித இருந்த வழக்கை எதிர்த்து அதில் எழுதப்பட்டிருந்த பொருளைப் படித்தான்.

'மிஸ். நிர்மலா தேவி.'

அவ்வீட்டிலுள்ள காலேஜ் வேலை முடிய மாலில் பெயராவோ அல்லது வேறு தன்னை இருக்கலாம் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

வந்தவர்களை இடது கையால் பிடித்து வலது கையால் வாசலைத் தள்ளிக் கொண்டு நான் வாசிலைக் கடந்து உள்ளே சென்றான்.

முன்னை இருள் பூசத் தொடங்கி விட்டது. அந்த வீட்டில் யாருமே இல்லை. உள்ளே இரண்டு அறைகளிலும் மட்டும் விளக்கு எரிவது தெரிந்தது. வாசற் கதவு சாத்தப்பட்டிருந்தது. தன் அறையில் ஒரு பெண்ணின் பேச்சுக் குரல்கள் கேட்டன.

அருணகிரி தன் வலக்கை மணிக்கட்டை அழுத்தான். ஒரு விநாடியில் கதவு திறக்கப்பட்டது. உள்ளிருந்து ஒரு அழகிய இளம் பெண் வரவேற்பு வந்தாள்.

அவளைப் பார்த்த அருணகிரி எதோ மின்னதிர்ச்சியால் தாக்கப்பட்டவன் போல் பிரமை தட்டிப் பின்னும் தனது பார்வையை மேலே உயர்த்தி ஒரு. எதிரே நின்ற: அவள் – அந்தச் சினேகி – கம்பீரமாக சிரித்தபடியே !

அழகையிலம்-1

நிருபர்: முப்பதே எண்ணி பத்தாவதாக பிரசன்னமாகி கொண்டிருக்கிற அழகைக் தான் பேசப்போறீங்க?

உள்ளூர் பத்திரி: அதற்குத் தான் பாரதூரமான தயாரிப்புகளை அழகுப்போட்டி அதற்கு மேலே என்ன செய்யணும் சொல்லுங்க!

அழகையிலம்-2

சாத்தியம்: என்னை விட்டுப் போய் வேறொருவரை என்னை, மேலே என்னுகிறீங்க?

அழகையிலம்: இல்லை, அது வேண்டாம்!

அழகையிலம்-3

மாப்பு வாத்தியார்: என்ன? தொழிலே எனையும் அழகை மிகுந்த கலைஞர்களுக்கு வேலையா? இல்லே வேறு என்ன அழகை வந்து விடு?

அவரும் அவரைக் கண்டு ஒருவாய் பிரமித்து அடைந்து விட்டார்கள் என்றே தோன்றியது. கண்ணிமைகள் படபடக்க அவர் விலகியபடி ஏறிட்டுப் பார்த்த படி அப்படியே சமைந்து நின்றார்.

உடனே தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்ட அவளின் தன் கைப்பிடி விடாமலே பேசத் தொடங்கினாள்.

தனது அழிய புதுக் கொழுகை நெற்றி மேட்டில் எதிர்பாராத எற்ற முறையில் வந்த அந்தப் பெண் குரலின் அவசிய மிரட்டலில் திகைத்து, !"என்ன?" என்று கேட்டான் அந்த வாலிப குரலில்.

பயந்து போன அவளைச் சமாதானம் அடைந்து விடும்படி மீண்டும் கொண்டு, "ஒன்றுமில்லை!... வந்து இது.. இதைக் கொடுத்துட்டு...இல்லை ...கொடுக்கணும்...." என்று குழறிக் கொண்டே தன் கையிலிருந்த வந்த உறையை அவனிடம் நீட்டினாள்.

அவள் முகம் வெளிறி நடுங்கி. தன்னை மீறிய பயத்துடன் எதிரேயும் பார்த்தபடி. கொடுக்கவோ அந்தக் கடிதத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டான்.

"அப்பா... நான் வரேன்!... வரேன்!..." என்று கூச்சப் புன்முறுவல் முடன் தன் குனித்து உளறிக் கொண்டே தன் கைப்பிடித் தன்னிச் குதித்து எதிர் கொண்டு வேகமாக நடந்தச் சென்று விட்டாள் அருகேயே.

அந்த வீட்டின் முன் வாசிக் கடந்து சாலையில் எதிர் எதிரே நடந்து சென்ற பிறகுதான் நிதானத்து தான் என்னவாய் அவனுக்குத் தோன்றியது.

'ஐயையோ! அந்தக் கடிதத்தை யார், எவர் முகம் கொடுக்கச் சொல்லிக் கொடுத்தது என்ற விவரத்தை அவளிடம் நான் கொஞ்ச மில்லையே! அவளைப் பார்த்த அதிர்ச்சி குழப்பத்தில் முழுமை கவனம் முடி வந்து விட்டதே! மறுபடியும் போய் அந்தத் தகவலைக் கொண்டிட்டு வரலாமா?'

தன்னைத் திடீரென்று கண்டு கொண்ட குறித்துப் பிரமிப்பு அவள், அந்த வீட்டினுள்ளே அப்பொழுதான் ஒரு கார் புகுந்து கொண்டதையும், அதனுள் தன்னை உடை உற்றிருந்த வெளி மனிதர் ஒருவரும், தன் அம் மாவும் உட்கார்ந்திருப்பதையும் என்ற எட்டென்ற கிழ் குதித்து இறங்கிக் கொண்டாள்.

'ஐ... இவர்தான் இருவீலர் ஸாமி என்றாரே போலும்! அவர் அருமை இருப்பவர் - அவருடைய மனைவியா கிருக்கலாம். அந்தப் பெண் இவர் வசிய ஏற்ற மனைவி? அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அது சரி: இந்த இருவீலர் இவளும் மோசர் நிலை வந்தற்கும் புறப்படவில்லையா? நல்ல வேளை, நான் கொடுத்த விட்டு வந்த கடிதம் அவர் கையில் கிடைத்து விடும்.'

மனிச்சுடன் நடந்து சாலைக் கொண்டே அவள், 'இனி ஒரு அந்த மிஸ்டேக்கைச் செய்ய அவசியமில்லை போல வேண்டும்! அதைவிடவும்

அழகையன்-4 அழகையன்-5 அழகையன்-6

"அழகன் என்ன செய்ய? புகைந்தும் மனம் கொதி விடுவே!"

"இந்த உலகத்தைக் கொஞ்சம் மாற்றுங்கள். ஸார் ப்ளீஸ்."

"பேய் மாமரம் இவ்வு முகமே மறந்து?"

"இவனுடைய முகம் என்ன முகமே!"

முதல் என்ன இது. கடல் போன்றும் நிலம் அதற்குள் முழுவதை நிறைவேற்ற விட்டது, என்ன?

விடுகதைகள்: நிலம், நிலம், அழகனின் வாழ்வை என்ன முகம் கண்டி வைத்தின் கொடுக்கிறது நினைவு!

200 கில்லிக்ஸ்

7 லிட்டர் பிரஷ்ஷர் குக்கர்

6 ஆண்டு உத்தரவாதம் தரும், புகழ்பெற்ற குக்கர்

3 ஸ்பேர்ட்டாக்ஸ், ஜிங்கத்தோக்கர், சில்லிக்ஸ் [70 பக்க] சமையல் நூல் மாதம் உள்ளிட்டது— முதல் 200 பரிசாக வீட்டதற்கு!

அதோடுகூட

முதல் பரிசு: கேஷ்லோட்டர் ஸ்பெஷல்ஸ்டர் அல்லது ரூ. 3000 ரொக்கம்!
இரு 2ம் பரிசுகள்: [illegible] ரேடியோக்கள் அல்லது ரூ. 2000 ரொக்கம்!
மூன்று 3ம் பரிசுகள்: [illegible] ஒக்கர் 5-லிட்டர் 4-லிட்டர் எலக்ட்ரிக் அல்லது ரூ. 600 ரொக்கம்!

முந்துங்கள்! [illegible] 30 ஜூன் 1979

பங்குகொள்க

மலிவாயா புக்கே டால்கம்

'எது எந்தப் பூ' போட்டி

'A,B,C,D,E. என்ற எழுத்துக் குறிகளோடு வேறு வரைகோட்டுப் படங்கள் இங்கே 5 பூக்களைக் காண்க. இந்த 5 பூக்களும் யாவை? கீழே என் குறிகளோடு உள்ள 12 பூக்களின் பட்டியலிலே இந்த 5 பெயர்களும் உள்ளன. பட்டியலிலுள்ள எந்தப் பெயர் எப்பூவுக்கு என்ன சம்பந்தம் (கட்டமிட்ட பகுதிகளிலே) அந்தந்தப் பூவின் எழுத்துக் குறியின் பக்கத்திலே எழுதுக. (இந்த நான்கு மூலம் 4 வரை விடைகளை நீங்கள் அனுப்பலாம்).

உதாரணம்: A குறியிட்ட பூவைக் கண்டால் என்ற சிலர்த்திருக்கலாம். கட்டமிட்ட விடைப் பகுதிகளில் A-வை அடுத்து 1 என்ற குறிப்பிடு. பிறவற்றையும் இதே போல் பூர்த்தி செய்க. (எழுதும் முறைக்குத்தான் இது உதாரணமே தவிர, அந்தப் பூ வகைகள் தான் என்று பொருள்படுத்திக்கொள்ள வேண்டாம்).

இதுவே முழுமுதற் தாரகம் கோரம்

1. ரோஜா. 2. அரளி. 3. தாமரை. 4. அந்தி மந்தாரை. 5. இருவாட்சி. 6. சாமந்தி. 7. தாழம்பூ. 8. மல்லிகை. 9. முல்லை. 10. செவ்வந்தி. 11. முல்லை மல்லிகை. 12. மல்லி கோரம்பூ.

A				
B				
C				
D				
E				

பெயர்.....

முகவரி.....

.....ஊர்.....

மல்லி எதில் வாசமில்லை பெயர்.....

.....

தலைவர் புதிர் போல் பலர் உங்களைச் சுற்றிலும் வாழ்கிறார்கள், சந்தித்திருப்பீர்கள், பேசியிருப்பீர்கள், பழகியிருப்பீர்கள். அவர்களில் சிலர் உங்களை வசீகரித்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை ஈர்த்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை வியக்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை நேசிக்கத் தூண்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை மதிக்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை நெகிழ வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை மிரள வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை பிரமிக்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை பிரார்த்திக்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை சிலிர்க்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை சிரிக்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை சிந்திக்க வைத்திருக்கலாம். சிலர் உங்களை சீண்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சீராட்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சீறியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சுண்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சுண்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சுருட்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சுருட்டியிருக்கலாம். சிலர் உங்களை சுருட

அவனே புத்து கொள்வான்!' என்று நினைத்தவனும் வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

ஆனால் அவனுடைய மனம் புறப்பட்டதற்கு நேர்மாறாக இருந்தது. அவர் மனத்தில் ஒரு பெரிய போராட்டமே நடந்து கொண்டிருந்தது. 'நான் செய்தது சரியா? தவறா? நான் செய்தது சரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவன் மனைவி குழந்தைகளை நினைத்தால் தான் மனம் பதறுகிறது. அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வது? அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வது? அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வது?' என்று அவர் மனம் அவரை நோக்கி கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒருவழியாக வீட்டை அடைந்தார் அவர். வண்டியை நிறுத்திவிட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தார். அவர் மனைவி அவரைப் பார்த்ததும் ஓடோடி வந்து அவரிடமிருந்த பையை வாங்கிக் கொண்டாள். அவர் அவளைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை செய்தார். அவள் அவரைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை செய்தாள். அவர் அவளைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை செய்தார். அவள் அவரைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை செய்தாள். அவர் அவளைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை செய்தார். அவள் அவரைப் பார்த்து ஒரு புன்னகை செய்தாள்.

'என்ன இது, வேடிக்கையாக நான் அவளைப் பார்த்து புன்னகை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்? அவள் என்னைப் பார்த்து புன்னகை செய்து கொண்டிருக்கிறாள்? நான் ஏன் அவளைப் பார்த்து புன்னகை செய்தேன்? அவள் ஏன் என்னைப் பார்த்து புன்னகை செய்த

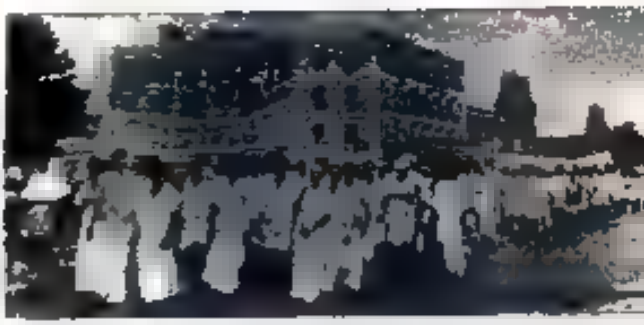

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

சீர்வம் சர்வோதயம்

LDT நிலம் மக்களுக்கு மீள் கிடைக்கும் வரை போராட்டம் தொடரும் என்று பிரதேச மக்கள் உறுதி தெரிவித்தனர். இதே நேரத்தில் முன்னரும் பெருந்தொகை பணம் செலவழித்து மீள்குடியேறிய மக்கள் சொந்த வீடுகளைப் புனரமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பற்றாக்குறைக்கு மத்தியில் தமது வாழ்வாதாரத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பற்றாக்குறை தொடர்பாக மக்கள் கூறிய விடயங்கள் பின்வருமாறு:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நாளும், எல்லோரும் பணியைத் தொடங்கும் எந்த நிகழ்ச்சியும் செயலாக மாறுவதற்கு ஏதேனும் ஒரு பிரார்த்தனையிலிருந்து தொடங்கலாம்.

இவர்தான் திரு பி. மாணிக்கம். மன்னர் குடி தாழ்வாரம் தொடங்கி இடைவேளை வேப்பை மேலுமாகத் தொடர்ந்து. 1953 லிருந்து அவர் இந்த மாநில மொழியில் எழுதிவருபவர். "முதல் இலக்கியம் என்ன ஆரம்பாட்டுங்க. தாளாளர் கொடுக்கும் நிலவர அறிவுரை மிக சாலத்துக்கு ஏற்ற மனமான நினைவுகள். மெ எத்தனையாவது தொடர் வேளாளர் நிலவரையும் தாளம் பண்ணிடுங்க. என்ன சொல்லு? மனித மனசுல அப்படித்தானே? நினைத்த தாளாளர் பெறுவதைவிட அவரைக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு வேளை கடமைகளுக்குள் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடாது. விதிக்கக் கூடாது. அடையாளம் வைக்கக் கூடாது. இதெல்லாம் நடக்காமல் தான் பார்த்துக் கொள்ளணும். என்ன தாளாளரிலே இருவரை சமர் தத்தாரு ஏன்னா நினைத்தாளைக் கொடுத்திருக்கிறது. இதில் வாலாரிலை இன்னும் பூரணமாக கடமைகளுக்குள் தொடர்ந்து வருகின்றேன்."

மிரளவைத் தொடங்கி வைக்கும் தொழுப் பேற்ற கல்வி அமைச்சர் தென்னரசின் உரைகளுடன் வேகிறார். அனைவரும் கொஞ்சம் கேட்போம்.

"இந்தியாவில் தாற்கால எல்லாத் பெரு விளையாட்டு. தொண்ணூறு பேர் நிலை வாரிகள், பத்துப்பேர்தான் தமது வாழ்க்கை தரம் மிகுந்தவர்கள். அவர்களிலே ஏழு எழுபத்தெட்டுதான் விளையாட்டில் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். தொண்ணூற்று மூன்று எழுபத்தெட்டு வரை ஒன்றும் வாழ தகாரிக்கும் தொழிலாளிகள் வறு பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் ஒரு வகையில் கொஞ்சமாவது ஒரு வகையில் தன்னால் வாழும் வகுத்துக் கொண்டு கேட்பவர்களுக்கு எதையும் கொடுத்துத் தயாராக இருக்கிறார்கள்."

இந்த ஏற்ற இறக்கம் கொஞ்சமாவது அமைப்பதே அமைச்சர் ஏழும் ஏறி இறங்கி, ஒலி ஒடுங்கி ஒலிக்கிறது.

இதோ வருகிறார்! இவர்தான் தன்னை இ. முத்துசாமிக்கள். மதுரை காந்தி எனை தனை நிலையத்தில் காத்திருந்தி. மதுரை நகரத்தில் இருந்து இரண்டு வாகனங்கள் தன் அழைத்து ஒரு நிறைந்திருக்கிறார்களாம். அந்தப் பகுதிப் பிரச்சினை — குறைந்த எல்லை கட்டம் — இந்தக் குழு உறுப்பினர் என நீர்த்துவைத்துள்ளார்களாம். இதனால் மாணவர் அமைந்து குறைகளும் இருக்கின்றன. அவர்களோடு மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தனித் தனி வகுப்புகளை நடத்த வேண்டும். எம்பத்தெட்டு சதவிகிதம் தொழிலில் முன்று மணி அவகாசத்துக்குள் ஒரு பரீட்சையை நடத்திவிடலாம். மாணவர் இருவரது நிலைகள், பதினைந்தாவது தொழிற் வருடத் பேர் பரீட்சையில் வந்து தொடங்க உதவின. "உங்கள் பார்வையில் என்னுடைய" என்ற தலைப்பில் அது தொழிற் ஏழு வினாவாக வேலைக் கிடைக்க எழுதுகிறார்களாம்.

ம. பொ. சி.யின் முன் வரிசையிலிருந்து துவங்கிறது. "எனது பிறவு கடைகிறார்கள். எனது படத்தைத் திருடிவிட்டார்கள். அவர் கடுமையாகத் தொழுதுவிட்டார்கள். எனவும் எனதியும் இந்த நாட்டைக் காப்பாற்றி விடுவார் என்று பயப்படுகிறார்கள்" என்று தன்னிடமே ஒரு சாடு எழுதினார்.

தொலை மாவட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஒரு பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களாம்? இவர்தான் திரு மு. இருக்கிறார். தாய்மண்ணையும் தொழுத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார். என்னும் ஆசிரியர் பதவியை உதறித் தள்ளிவிட்டு இராமசேவையில் இறங்கி விட்டார். பொது மக்களால் வழங்கப்பட்ட இரண்டரை ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி அமைத்த உதவி கொண்டு இந்த மண்ணில் 'காந்தி இல்லம்' உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை பக்கத்து அப்பாவி கைராட்டினம் எந்தும் கொண்டு ஆரம்பித்து இப்போது நாட்டின் ஆயிரம் பொருளாதார தந்த வந்தைப் புகழ் வைக்கும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கிராமத்துக்கான வறு நீர் கொண்டு நிட்டத்தை இந்த நிறுவனம் ஏற்று அமைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாவிலே வரும் இரவு பெண்களிடம் தந்த நாளை கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் தனது நிலையம் தொடங்கிய பிறகு ஐ பள்ளிகளுடன் தொடர்பு வரை பதினைந்து நாட்கள், அதாவது ஒரு பள்ளி காலத்தை

தன்னை ஆசிரியருக்கும் பாராட்டு

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான். அத்தகைய கொடிய பிள்ளை புகட்டும் முறையில் பள்ளிக்கூடம் அமைத்தல் புகழ் எத்திராஜன் வரும் தலைமைப் பண்பு தன்னை ஆசிரியர் திரு கே. எஸ். முகமதி அப்பாவர். முப்பத்தைந்து வருடங்களாக கல்வித் துறையில் அவர் செய்த சேவைகளைப் பாராட்டித் தமிழக சர்க்காரும் 68–69 ஆண்டுக்கான ஆசிரியர் விருதை அவருக்கு வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளனர். விருது பெற்ற சக்காரி முகமதை வாழ்த்துவோம்.

சர்வோதயப் பள்ளிக்கூடமொன்றைத் திறந்தார். பிறகு, பேச்சு, பிரார்த்தனை, பேட்டி என்று நேரம் போனதே தெரியாமல் போய்விட்டது. மாலை ஐந்தரை மணிக்கு ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடாகியிருந்தது.

விழாப் பந்தலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள எங்களுக்கான பிரத்யேக மண்டபத்தில் சர்வோதயத் தலைவர்களுடன் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்தார். மண்டபத்துக்குள், பொய் மனசு தவிக்கத் தவிக்க நான் நுழைந்தேன். இதற்கு முன்பு சந்தித்தபோது, இந்தத் தம்பதி என்னிடம் நடந்து கொண்ட விதம் அப்படி. அவர்களை எதிர்கொள்ள எனக்கு அவ்வளவு தயக்கம் இருந்தது.

ஆனால், சர்வோதயத் தொண்டர்கள் தவிர வேறு யாரையும் காணோம்.

இரண்டு மணி நேரத்துக்கு மேலாக நடந்த சர்வோதயப் பணி பற்றிய அலசல் முடிந்தபோது, மணி 8. குளிரவில்லை எந்திரனுக்கு.

பாலகிருஷ்ணன் பேசுவது தொழிற்சாலை ஊழியர்களைப் பற்றியும் தொழிலை முன்னேற்றம் தரும் நல்லபடியாக எப்படி கொண்டு போவது என்பது பற்றியும் தான். தொழிலாளர்களின் வீட்டுப் பெண்களின் நலன் நோக்கம் பயனுள்ளதாக்கும் வகையில் தாய்மை மையங்கள் இரண்டு நடத்தி வருவது பற்றியும் பேசப்பட்டதாகத் தெரிந்தது. கோவிந்தும் சொரூபாவின் வீட்டுக் குழந்தை மீது கவனத்தைச் செலுத்தவும் எதையோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் பொறிக்கப்படுவது பற்றி. திரைச் சுவரொன்றில் மூலம் ஆறேழு நிமிடங்களுக்கு ஸ்லைடு படங்களைப் போட்டுக் காண்பித்தார்கள். திரைப் படங்களின் நிறைவும் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை ஆரம்பத்தில் விளக்கிக் காண்பித்தும் பின்னரும் தெளிவுபடுத்தியும் வந்தார்கள்.

நிகழ்ச்சிகள் அருமையாக, ரசனைத் தரம், குழந்தைகள் விஷயத்தில் பொறுப்புள்ள இந்த மனிதர்களுக்கு சர்வோதய சங்கத்தலைவர் நிர்வாகங்களின் மீது மரியாதையும் ஏற்படுகிறதாகத் தான் மனதும் இந்த மனிதர்கள் மத்தியிலான ஒரு ஏற்பாடாகி விடுகிறதும், ஏதோ காரணங்களால் அவர்களால் வர இயலவில்லை.

இரண்டாம் நாள் காலையில் எழுந்து சாலை மார்க்கமாக விழாப் பந்தல் பக்கம் வந்தபோது விடியற்காலையிலிருந்து வரிசை வரிசையாக இளைஞர்களும் பிரம்மாண்டமான பந்தல். ஏதோ நாடு நாட்டின் கலாசாரம் எதிர் பார்ப்பதைப் போன்ற வேடிக்கையாகவே முடிந்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சிதான் ஏற்பட்டது.

பாலகிருஷ்ணன், குஜராத் நாள் அலுவல் நிமித்தம் திரும்பவும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் விஷயமாகச் சொன்னார்கள். சர்வோதய மாநாட்டில்

மருங்கூர் சிற்பங்கள்

மூச் – முன்பு; முச்ச – முன்பாக என்ற தொன்மைச் சொல்லாகும். இந்தச் சொல்லில் இருந்தும் வேறுபல முதல் முதலில் மனிதனுடன் தமிழ் மூலம் விரவிய தொன்மை அறியவும், வரலாற்றில் மனித வாழ்வின் பல்வேறு கூறுகளை ஆராய்ந்தறியவும் இயலும்.

மூச் என்றால் உள்ளத்தால் கொடுத்தல் தமிழ் நாட்டில் உள்ள முருகன் கோயில்களில் முன்பு நிலவிய என்பதையே மூன்று நிலைகளில் எதிர்கொள்ளுதல், இன்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாலுகோயில் என்றழைக்கப்படும் வைகுண்டம் முன்பு மருங்கூர் என்றும் வழங்கப்பட்ட முருகன் கோயிலாக முன்பு. இது கோயில், மருங்கில் (மலை சார்ந்த) என்ற அமைப்பிலும் குன்றில் ஒரு அமைந்துள்ளது.

இந்து நாளேடுகளில் விழாவைப் பற்றிய நிறை நிலை வந்தன. மூன்று நாட்களும் மாலைக் கலை வகைகள். மூன்று நிகழ்ச்சிகளுக்கும் முன்பு கலைஞர், தேசிய கலைஞர், கலைமாமணி, தமிழ் நாட்டின் முருகன் கோயில்களின் மூன்று நிகழ்ச்சிகளுக்கான கலை விழாக்களில் மூன்று கருத்தரங்கு விழாக்களில் மூன்று நாட்களும் விழாக் கலைஞர்களின் பெயர்களுடன் வந்திருந்தன. தமிழ் நாட்டின் முருகன் கோயில்களின் மூன்று நிகழ்ச்சிகளுக்கான கலை விழாக்களில் மூன்று கருத்தரங்கு விழாக்களில் மூன்று நாட்களும் விழாக் கலைஞர்களின் பெயர்களுடன் வந்திருந்தன.

மேலும் தகவலுக்கு: மலை மாமணிகள்.

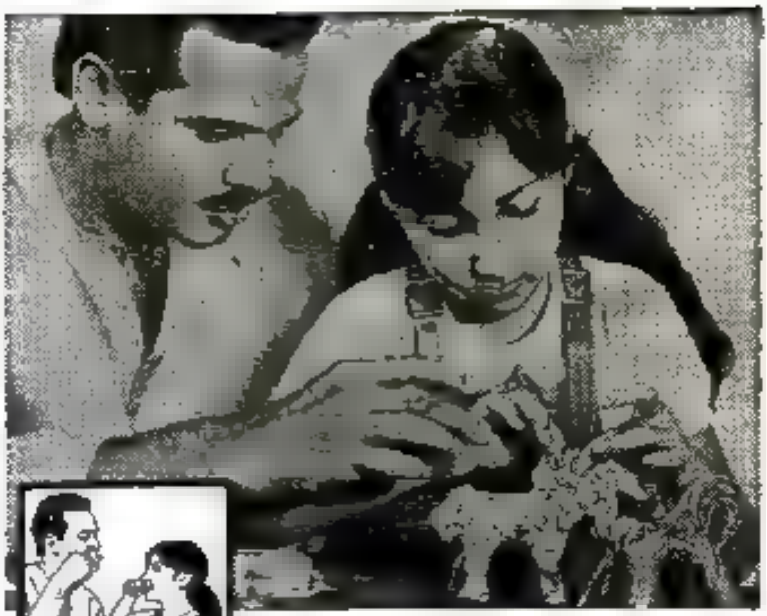

கேள்விப் பிரயம், கற்கத் துடிக்கும் வயது, போர்ஹான்ல் உபயோகித்தும் பற்களே சீராகப் பராமரிக்க அனைத்துக் கற்பிக்கும் காலம்!

போர்ஹான்ல் பற்பரா மரிப்பு பற்றிக் கற்பிக்க இதுவே தக்க வயது.

போர்ஹான்ல்

பற்பசை பல்லுக்கு ஒளியாம் உறுதியும் தரும்

SMF-HL TAM

அத்தியாயம் 20

'ஆன் ஏனான்..... ஏனான்...ஏனான்...?' யாவின் மனத்தில் எழுந்த கேள்விகள். அந்த நேரம், அவள் எதிரே வானும் ஏனலின் கொள பிம்பம்! முகம் வெளுத்துக் கண்களில் கொந்தளிப்பைக் காட்டி நின்றது...

அதற்கும் மேலாக மனத்தில் சலனத்தை ஏற்படுத்தி அவளுடைய அப்போதைய நிலை—அவள் தாய்மையை வேறு தாக்கி நின்றது!

அப்படியானால்...?—அவளுடைய மனது முறைவை அவளுக்கே நிரூபித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. அவள் மூளையைத் தொந்தரவு செய்துகொண்டிருந்தது. இந்த நாட்கள் அவளுக்கு இது பற்றித் தெரியாது. ஒருவரும் அவளிடம் கூறியிருக்கவில்லை. இந்த மாதங்கள் அவளும் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்திருக்கிறாள்.

தாய்மையின் வெளிகளிடம் பல விஷயம் காணப்படும் என்பதை அவள் அறிவாள். அத்துடன் ஒரு பெண்ணும் தாய் முடியும் என்பதையும்! ஏனலின் முகத்திலோ சரீரத்திலோ தேடித் தேடிப் பார்த்தும் அந்த மாற்றம் காணவில்லையே! விருப்பம் மனம் மனிதனோடு தொடர்பு கொள்ளும் என்பதை மனம் காணவில்லையே! விருப்பமில்லாத பாத்திரத்தை ஒன்றாக நினைத்து மனதும் நினைத்து அவளை ஏனல் பழிவாங்கினானா!

வானத்தைத் தடவினைத் தொட்டு நிற்கும் மரங்களைப் போல் தானும் தன் மனம் சாத்தியோடு கொஞ்சிக் குலாவுவதாக வெளிக்குக் காட்டிப் பழி தீர்க்க வேண்டும் என நினைத்திருந்தான். அவனுக்கு இப்போது ஒன்று நன்றாகப் புரிந்தது. 'ஒரு ஆண் மனம் வெளிகளைத் தன் நினைப்பதற்கெல்லாம் பலியாக வைக்க முடியும். ஆனால் வெளி ஆணைத் தன் நினைப்பதற்கெல்லாம் பலியாக வைக்க முடியாது.' ஏனலும் அப்படித்தான் மருமலரின் விருப்பத்துக்கு எதிராக ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமையில் தாய்மையை அடைத்திருப்பானோ?

'ஐயா! எதற்கென்னைத் தீ கோட்டை கட்டுகிறோ, அதற்கென்னாம் எனத் தத்தின் நினைப்புக்குள் நீந்திருந்து. ஏனல் நினைத்ததுபோல் எல்லாம் வாழ்வ நினைப்புக்குள் படிவுக்க வரும். அப்படியானால் நீ அவளைத் தனிக்க விட முடியாது. நீ அவளுக்கெதிரில், சாதி மத அன்பு காட்டுவதற்காக அவளை ஒன்றும் பாதிக்காது. ஒரு பெண்ணைப் பழி வாங்கும் நோக்கத்தில் மற்றொரு பெண்ணை மணந்துவிட்டாய். அந்த மற்றொரு பெண்ணின் பெண் மனம் எவ்வ பதில் கூறப் போகிறாய்?'

தன் சுற்றியது அவனுக்கு. மனம் கேட்கும் கேள்விகள் காதிலுள்ளே வெடிகளாய் வீழ்ந்தன. மனச் சுமையை ஏனலின் கொள்ள முடியும் அவன் தாய்மையைக் காட்டும் வகையும் சுற்றி சுற்றி வந்தன.

"ஏனல்... நீ... இப்போது....." வார்த்தைகள் கொஞ்ச வர முடியாமல் குழம்பின.

அவன் ஒரே நினைவில் நின்று பார்த்த பார்வையும் அவள் முகத்தில் தோன்றிய உணர்ச்சி மாறுபாடுகளும், தற்போதைக்கான வாய்ப்பை அவள் பெரிய வார்த்தைகளும் ஏனலை ஒரே நிமிடத்தில் என்ன அடித்துவிட்டன. எத்த எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அவன் வெட்டிப்பட்டு மனத்தின் ஒரு மூலையில் போட்டு அழுத்தி வைத்திருந்தானோ, அவை பொங்கிப் பிரிட்டுக் கொண்டு வெளியே வரும் பலம் எதனை என்ன வென்பது? கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாக வீட்டு நினைப்பிலேயே மனம் செலுத்தி, இவ் மருமலரே அவன் வாழ்வைச் சாவின் என்ற குறிப்பில் தன் காதல் எதனை மறக்கும் வண்ணம் வெறுத்துவிருந்தான். அந்த வெறுப்பு சாந்தி பற்றி விடும் போலிருந்தது.

அவ சாக்கள் வேகவேகத்தன. ஏனல் அடைத்தது. கண்களில் நீர் முட்டியது. தன்னை அறியாமல் அவள் வாய் "ஐயா....." என ஆரம்பித்தது. அந்த ஒரு வார்த்தைக்குள் எத்தனை

தெரிகிறதல்! 'நான் உன்னை மறந்து விட்டேனும் என்னை முழுமையாக மன்னித்து' என்று அவனுக்குத் தெரிவிக்கும் பாவனையாக அது அமைந்தது.

வாசலைத் திறந்து பெண் அந்த நிமிடமும் நீந்த முடியவில்லை. விருட்டென்று திரும்பினாள். வாசலுக்குச் சென்று விட்டாள். அதே நேரத்தில் ஆனந்த் லைட்டின் வந்து இறங்கினான். வாசலை நன் வைத்திருந்த பூச்சாடியைப் பிய்த்துத் தூர எறிந்தான். வந்திருந்த பூவாளையைக் காலால் விட்டெறிந்தான். ஒருவரையும் திரும்பிப் பாராமல் ஆனந்த் வந்து இறங்கிய லைட்டில் ஏறி உட்கார்ந்து அதைக் கொப்பி விட்டான். உள்ளிருந்து ஒரு வந்தனர் ஸ்ரீ மேலும் நிற்க. ஆனந்த் நிலைமையை அறிந்து வாசலை நிறுத்துவதற்குள் லைட்டர் வாகனம் பறந்து விட்டது.

"வாசு... வாசு... நில் நில்கள்!"—ரமா கூவியது காதில் விழுந்தும் ஆனந்த் நிற்காமல் ஓடி விட்டான்.

ரமா குழந்தைக் குழுவை அழைத்தாள். காரிலோ பல்லி நற நறவென்று கடித்து ஆனந்த தொலைந்தான். கோபம் ரமா ஒன்றும் புரியாமல் தவித்தாள். ஆனந்த் அவளுக்காக ஒன்றும் விட்டுவைக்கவில்லை.

ஆனந்த் லட்டைச் சமாளித்துக் கொண்டு, கோபாலை தொலைபேசியில், "நீங்கள் வீட்டை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த வேலைக்காரர்களும் விருந்தினர்களும் உங்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். நீங்கள் நிச்சயம் போங்கள்" என்றான்.

கோபாலுக்கு உடனே அங்கிருந்து கொம்பிட விருப்பம் இல்லை. 'வாசு எதற்காக அப்படி ஓடினான்? ரமா ஏன் இப்படி அழ வேண்டும்?'

"நான் போகிறேன் ஆனந்த். ஆனால் இது என்ன? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையே" என்று கோபாலும் பதிலுக்குப் போன் செய்தான்.

"இதில் உங்களுக்கு விளங்காதது என்ன இருக்கிறது? ரமா இப்படித் தொந்தரவு பட்டுக்கொண்டு விட்டாள் என்ற எதற்காக

ராபின் ப்ளூவின் பிரத்யேக திறமை

சொற்ப செலவில் உங்கள் துணிகளை அற்புதமாக வெண்மையாக்குவதே!

ராபின் ப்ளூ தூய வெண்மை அளிக்கவல்லது. அது உங்கள் துணிகளுக்கு மற்ற ப்ளூ வகைகளால் முடியாத கண்கவரும் தூய வெண்மையை ஒரே சீரியான முறையில் கொடுக்கிறது. சிறிதளவு ராபின் ப்ளூ ஏராளமான துணிகளை வெண்மையாக்குகிறது. மற்றும் விசேஷம் என்னவெனில் அது எந்த விதத்திலும் துணிகளை பாதிக்காது. அது மட்டுமல்ல, உங்கள் துணிகளை எப்பொழுதும் வெள்ளை வெளேரென்று இருக்கச் செய்கிறது.

இயற்கையான கண்கவரும் தூய வெண்மைக்கு ராபின் ப்ளூ

ARCHIES FILM

விரும் சாவலம் தரவா? — கோபக் கொத்தனிப் பிடி அவர் மனத்தில் இப்போ எத்தனை எத்தனையோ ஓட்டங்கள்!

காத்திலிம் பதில் அவரு ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ரமா நிருகிட்டு அவளை நோக்கி, ''காத்தி, என்ன கூறுகிறாய்'' என்றாள்.

''நான் கூறுவது உனக்குப் புரியும். வாசலை ஆட்டி வைக்க நீ இப்படித் திட்டமிட்டிருக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது!'' காத்தி இளைத்து கலிஞன்.

ஆனந்த் கோபத்தோடு காத்தியை நோக்கினான். ''ஷட் அப்... ஓ காத்தி, உனக்கும் புரிந்தால் போல, இப்பொழுதே போய்விடு. என் தங்கைக்கு உதவியாள் என்பதற்காக நான் உனக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ரமாவைப் பற்றி அபாண்ட மாகக் கூறினால் என்னால் பொறுக்க முடியாது'' என்று எச்சரித்தான்.

''ரமா! ரமா! உங்கள் எல்லோருக் கும் ரமாதான்! அப்பா இளம்புயல், நாம் போகலாம். வாசு கொஞ்சநேரம் பொறு. நாம் இப்போதே அவளைத் தொடர்ந்து சென்று அவளைச் சமா தானம் செய்ய வேண்டும்!'' காத்தி விருட்டென்று சென்று காரில் அமர்ந்து கொண்டான்.

கோவிந்தும் காத்தியின் கோபத் தைக் கண்டு விக்கித்து நின்று விட் டான். காத்தி ஏன் இவ்வளவு இப் படி எரிந்து குதிக்கிறான்?

இன்னும் அவர் கொம்பாலம் நிற் பதைக் கண்ட ஆனந்த், ''நீங்கள் இப்போது இதெல்லாம் நினைத்து மனத் தைக் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம். முதலில் விடு திரும்புங்கள். விருந் தினர் விடை பெற்ற பிறகு குறும்பு நிலைத்தைக் கவனிக்கலாம்'' என்றான்.

கோவிந்தும் காத்தியும் சென்றதும் ரமா துயரம் தாங்காமல் கோ ஆரம் பித்து விட்டாள். காத்தி கூறிய வார்த் தைகள் அவள் துயரத்தைப் பன்மடங்கு அதிகமாக்கி விட்டன. அவளுடைய அன் புக்குகந்த ஸ்வாதி, அவளுக்காகத் தன் காதலைக் கூட மறைத்து வைத் திருந்த காத்தி இப்போது ஒரே நிமி டத்தில் எப்படி வெள்ளம் பெரிய டான்! அதை அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

ஆனந்த் அவள் எதிரிலேயே அமர்ந் திருந்தான்.

ரமாவின் கோவம் நின்று விடுமென்று எத்தனை நேரம் காத்திருந்து பார்த் தான்! கண்ணீரில் அவளுக்கே ''ரமா!'' என்று கூப்பிட்டான்.

ரமா தலை நிமிர்த்து அவனை நோக்கினாள்.

''ரமா, இந்த கடைசியில் நீ இது போல் அழுவது நல்லதல்ல.''

''அழுது அழுது இதயம் வெடிக்கும் தன்மை ஏற்பட்டு விட்டால் எல்லாவற் றையும் இருக்கும்!''

''ரமா! இந்த இதயத்தை நாம் அடக்கி ஆள வேண்டும். பேற்று வந்த போது என்னைப் போகச் சொல்லிவிட் டார்... ஆனால்...''

''ஆனந்த்! இந்த ரமாவை உங் களுக்குத் தெரியும். அதனால் தான் உங்களைப் போகச் சொல்வதை நீங்கள் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளாமல் நீங்கள் இப்போது இங்கே வந்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.''

''அதிருக்கட்டும், வாசு இங்கே வந்த போது என்னசொன்னது, அதைக் கூறு!''

''நீங்கள் இவர்கள் வருவது பற்றிக் கூறியது எனக்கு நன்மையாக இருக்கு மென்றுதான் நினைத்தேன். ஏனென்றால் என் மனம் நம்மையே பல முறை ஏமாற்றி விடுகிறது. அதனால் உணர்ச்சி வசம் நிதானமிழக்க விடாமல் பார்த்துக் கொள்வேன். ஆனால் வாசு இங்கு வரச் சம்மதித்ததே எனக்கு ஆச்சரியம்தான். அப்படி வந்தவர் தனியாக இருக்கக் கூடாதா? மனத்தைக் கட்டுப் படுத்த முடியாமல் அந்த வினாடியில் என் மனத்தையும் இழந்து விட்டார். அவர் 'ரமா...' என்று கூப, நானும் மனம் இழந்து 'வாசு' என்று கூவிவிட்

டேன். அந்த அலுவலில் எந்தவொரு வார்த்தையும் தெரிந்து அதன் பிறகு அவர் இங்கு நிற்காமல் ஓடி விட்டார். இதற்கெல்லாம் நான் காரணம் என்பதுதான். அவர் கதறலும் உண்மைதான். ஆனால், நான் பிறக்காமல் இருந்திருந்தால் ஒருவருக்கும் துன்பம் இருந்திருக்கா தல்லவா?'' அவன் தானே ஆய்ந்து ஓய்ந்து பின்பிரிந்து சென்றுவிடலாமா என்று அவன் வெள்ளைக் கதிரைக்.

ஆனால் அன்று இரவுடையும் மாலினியோடு அமர்ந்து வைத்துக் கொண்டு தனிமை தொலைவதுவே அமர்ந்திருந்தான். பிறகு தாயை நோக்கிக் கேட்டான். ''தாய் நான் கேட்பதற்கு உண்மையான பதில் கூறு.''

தாய் அவனை நோக்கினாள்.

''தாய்! சாந்தியின் மரணத்தில் நீ பங்கெடுக்காத உண்மைச் காரணம் உன்னை உடைத்தானது?''

தாய் முதலில் மௌனமாக இருந்தாள். பிறகு, ''நீங்கள் எந்தக் கதையைத் தெரிந்திருக்கிறீர்கள் ஆதித்?'' என்று கேட்டாள்.

''தாய்...'' முதலில் அவனும் கொஞ்சம் தயங்கினான். பிறகு கூறினான்: ''உன் உடைந்தான் காரணமாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பி எதிர் பார்த்தான் அது எனினை மிகவுமாக இருக்காது என்பது எனக்குத் தெரியும். உன் வீட்டுச் சூழ்நிலையைத்தான் காரணமாகி நான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுதான் உண்மை முகத்தைக் காட்டும். நான் சொல்வது சரிதானே, தாய்?''

தாய் மௌன மூப்பு கொண்டும் பாலையில் தலையை ஆட்டினாள். அவர் கண்களில் மீண்டும் நீர் கண்டது. ''நான் இப்போது இது பற்றி அதிகம் பேசாமல் இருப்பதே நன்று. மாடியில் இருப்பவர் இப்போது மிகவும் பள்ளத் தாபத்தில் நிலவில் இருக்கிறார். நான் பேசும் சொல்லு பிற பேச்சு அவர் மனத்தைக் குழப்பி எங்கோ இருத் துச் சென்று விடுகிறது'' என்றாள்.

ஆனால் அவர் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டு விபரீதம் எதிர்பார்த்து நின்றான். 'பேசு இருப்பார்!' தாய் கூறுவதைப் பார்த்தால் மூலமாகத்தான் விருந்து கொண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தான். இத்தனை அவர்களுக்குள்ளும் அவன் மாடியிலேயே இருந்திருக்கிறான். ஐயோ இறைவி காளியிலேயே தாயும் அவனைப் பிழை கூப்பிடுகின்றனரே! ஏன்?

''தாய்! யார் பேசிக் கொண்டிருக்கிறது?''

''என் கணவர்!''

ஆனால் அவனிடம் பேசிய முன்னும் பின்னும் கேட்டுவிட்ட முதல் தான் அவன் காரணமாகத்தான் மூலமாகி வெளியேறி விட்டதாக தாய் குற்றம் சாட்டினாள். இப்போது எப்படியோ வீட்டிலுள்ளே வந்திருக்கிறான். அவன் காரணமாக மீண்டும் வெளியேறிவிட்டு போகிறானே என்று அவன் அஞ்ச கிறானா? அப்படியொரு குழ்நிலையை ஏற்படுத்த அவன் விரும்பவில்லை. மீண்டும் தடுமாறி நிற்கும் தனது வாழ்வை மூலமாகி மாற்றத்தில் விட்டுக்கொடுக்கும் தாய் இப்போது வரைவு என்ற முறையில் அவனை உணர்ந்து, மற்றவர்களுக்கும் உணர்த்தி, அவரும் வேலை தன் வாழ்வும் பாதையில் முடிவு வரை சென்ற விரும்புகிறாள். அவ தாயை அந்த உயர்ந்த நிலைக்கு, தன்னிடம் கொடிய வெகுவில் மன் னித்து ஏற்கும் நன்மையை அவர் வேற்றத்தான் வேண்டும். நடுவில் புகுந்து இடையூறு விளைக்கக்கூடாது.

ஆனால் உடனே எழுந்து விட்டான். ''தாய்! நான் போய் வருகிறேன்'' என்றவன் தாயுறுத்த குரலில் நான் இத்தனை நாட்களும் மனத்தோடு தேக்கி வைத்திருந்தவை இனியும் அடக்க முடியாது என்ற உணர்ச்சி யுடன் கூறினான். ''தாய்... தாய்... நான் உன்னிடம் முதல் முறையாக இன்று கூறுகிறேன்... நீ என் வேதனைப் பிறவையோ துன்பப்படுவதையோ, என்னும் எண்ண முடியாது... தாய், என் வாழ்வை மலரவும் என் இதயத்தைப் பார்க்க உனக்குச் சக்தி உண்டானும் அந்த ஒரே ஒரு வேளை 'தாய்'மையைத்தான் பார்க்க முடியும்... அந்த 'தாய்'மை என்னுடையவனாக இல்லாவிட்டாலும் பொதுவான எனக்கு இருந்த நிலை. ஆனால் அவள் என்றென்றும் இன்பமும் மிழ்ச்சியுமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரே ஒரு குறிக்கோள் தான் எனக்கு. அதனும் நீயாக விரும் பிய காரணமாக உன்னை இன்னும் அதில் நீ சாதனும் இன்பத்தில் தானும் மிழ்ச்சி காண விரும்பினேன். ஆனால், வேண்டாம் தாய். அதெல்லாம்... மீண்டும் கூறுகிறேன். இந்த வாழ்வை உனக்கு அர்ப்பணிப்பதற்காகவே வைத்திருக்கிறேன். அதனும் நீயாகச் சம்மதித்துக் கொண்டு வந்தால் உன் வாழ்வில் ஏதேனும் துன்பம் தொல்லையும் ஏன் உன்னை நீ மறுக்காதே. தாய்' அதில் நான் இன்பம் காண்பேன். நிறைவு அடைவேன்... தாய்... தாய்... நான் சொல்வது... உன் இன்பமே என் இன்பம்.'' என்னவிட்டு நீர் மன்ன அவன் கொண்டு விரைந்...

தாய் சிலைபோல நின்று விட்டாள். ஆனால் உடல் முழுவதும் வார்த்தை

நோவா

பிரில்லன்டைன்

சுத்திய முறைப் படி தயாரிக்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகளாகப் பல லட்சக்கணக்கான மக்களால் உபயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது. நீங்களும் வாங்கி உபயோகித்துப் பயன் பெறுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்: தி நோவா கம்பெனி, ஆபரா ஹவுஸ், பாந்த்ரா, பம்பாய்-28

LAK

மன்மத
ஆலைவாசனாதி லேகியம்

ஜீவாம்ருதம்

அருணா

பாலப்ரபா

ரக்த சோதகர்

சுவாஸ ரக்தத்தி வாயுகம்

ச்வஸனப்ராசஸ்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

மைசூர் ரோட், பெங்களூர்

மூலி நோவை

முறைவிடாமல்

சுவாசகாசமா

ஆஸ்துமா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

ரஸ

சிகிச்சையையும்

தேடுங்கள்

CCM-ன் மிர்ராபோ

2×2 ∴ புல் வயில்கள், புலைகள்- 'ஆண்டிகிரிப்'

மிர்ராபோ 2 x 2 : புல்வயில் புலைகளில் அவர் சுற்றும் வசப்புடன் தயாரிக்கிறது!

எனில் புதிய மிர்ராபோ புலைகள் எங்களது அனுபவத்து ரகுமை, தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. 'ஆண்டிகிரிப்' செய்யப்பட்டவை. உயர்ந்த ரகத்திய பருத்தியால் தயாரிக்கப்பட்டவை. மிர்ராபோ புலைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் மிர்ராபோ 2 x 2 ரகங்களைத் துணிகளும் விடைக்கின்றன.

மற்றும் பருவுகள் கோட்டி புலைகள் கண்களைக் கவரும் நிறங்களிலும் டிசைன்களிலும் உள்ளன.

ஸ்ரீ கோயம்புத்தூர் காட்டன் மில்ஸ் லிமிடெட்.
கோயம்புத்தூர்-15

CCM சேல்ஸ் கோரகங்கள்:
17/93 ஒயாண்டர்ஸ் தெரு,
கோயம்புத்தூர்-1

விற்பனையாளர்:
வெங்கடேஷ் வர்தராவ்
கோயம்புத்தூர்-2 &
சென்னை-1

CCM-ன் மிர்ராபோ

கும் அவன் மனத்தை ஆயாசம் தொட்டு நின்றது. ஆனந்த உலகில் உள்ள தங்களுக்கு ஓர் உதாரணம் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அதனால் தான் அவன் முதல் நாள் வெளியேற்றி யதையும் மறந்து அவன் மீண்டும் வந்து நிற்கிறான்! ஆனால் அந்த நல்ல வன் வெள்ளை, இந்தச் நாட்டைய அவன் நினைத்தும் பார்த்திராத அவ மது தெரிந்த...

சற்றே குரல்வியது ரமாவுக்கு. "ஆனந்த்...ஆனந்த்..." அவன் முதுகு முறுக்கடைத் நின்றதோடு ஆனந்த் அங்கு இல்லை. வாசற் படிகள் இறங்கி வேட்டை நோக்கி நடந்து வெள்ள யருந்தான். பயந்திருந்த தன் வன மின் கைகளுடனாய் துடைத்துக் கொண்டே அவன் வெற்றைத ரமா பார்த்தான். எந்தன் தோம் அங்கே நின்றிருந்தனோ!

ஆனந்த் தன் வாய் வெள்ள வேகமாய் சென்று கொண்டிருந்தான். ஒரு நிமிட பத்தில்தான் அவனுக்குச் சட்டென்று என்னை பண்டைய நினைவு வந்தது. அத்துடன் அந்த நல்ல நந்தை இரும் பதும் நினைவுக்கு வந்தது. உடனே ஒரு பாக்கியைப் பிடித்து வினைப் பற்ற துக்கு முடிவுன். அங்கே...

விருந்தாளிகள் அனைவரும் நித்தியை மிக ஆர்ந்திருக்கச் சோபாவி நன் மன மின் வாதோடு கொண்ட செய்தி அவ மேக் கண்ட வைத்தது.

அதே நேரத்தில் வாசலில் விட்டின் அது முதல் இரவாகவா இருக்கது! வாக்குவாதமும் சோதனைக...தேவி முடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ரமாவின் விட்டிலோ ஒரே பொறாட்டமே நடந்து கொண்டிருந்த தது. வார்த்தை முடிவைப் பனைப் வைக்கும் வேளையட்டம்.... (தொடரும்)

எறும்பு உண்ணும் பன்றி

அமெரிக்கக் மாநிலங்களில் இரண்டு நாடு மிக குறி வகைகளே வசிக்கிறது. இவை வழக்கம் போன்றவர்கள் வழங்கப்படும் பெயர்களை ஒத்தவை. உடல் அமைப்பு ஒரு பன்றியை ஒத்திருக்கும். எறும்புகளைத் தவிர்க்கவும் தன் உணவை உட்கொள்ளுவதால் இதற்கு 'எறும்பு உண்ணும் பன்றி' என்ற பெயர்.

மனிதர் பற்களைப் போல் அல்லாமல் இதற்கு நீண்ட நாக்கு இருக்கிறது. அதன் முனையில் பசையான திரவம் சுரக்கிறது. இதன் நாக்கு ஏறக்குறைய உடலின் நீளத்தில் பாதி அளவு இருக்கும். இதன் மூலம் எறும்புகளை இது எளிதில் பிடித்து விழுங்கி விடுகிறது. இதன் வாயில் பற்கள் இல்லை. ஆனால் இதன் வயிற்றுப் பகுதியில் தசைகளால் ஆன ஒரு பை போன்ற அமைப்பு உள்ளது. இதில் சிறு கற்கள் மற்றும் மணல் துகள்கள் இருக்கின்றன. இவை எறும்புகளை நசுக்கி உணவாக்க உதவுகின்றன.

இனச்சேர்க்கை மார்ச் முதல் ஏப்ரல் மாதங்களில் நடைபெறுகிறது. ஆண் பன்றிகளுக்கு இடையே சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆண் பன்றி பெண் பன்றியை விரட்டிப் பிடித்து அதன் மேல் ஏறி இனச்சேர்க்கை செய்கிறது. இதன் கர்ப்ப காலம் 120 நாட்கள் ஆகும். ஒரு ஈற்றில் ஒரு குட்டி மட்டுமே பிறக்கிறது. குட்டி பிறந்த சில மணி நேரங்களில் நடக்கத் தொடங்கி விடுகிறது. இரண்டு வாரங்களில் குட்டி எறும்புகளை உண்ணத் தொடங்கி விடுகிறது. இரண்டு மாதங்களில் குட்டி தாயிடமிருந்து பிரிந்து செல்கிறது. இரண்டு வருடங்களில் குட்டி முழு வளர்ச்சி அடைகிறது.

இதன் தோல் மிகவும் தடிமனாக இருக்கிறது. இதன் மேல் பகுதியில் முட்கள் காணப்படுகின்றன. இது எதிரிகளிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள உதவுகிறது. இதன் முட்கள் மனிதனின் தலைமுடி போன்றவை. இதன் முட்கள் மிகவும் கூர்மையாக இருக்கும். இதன் முட்களை எதிரிகள் மீது ஏவி விடுகிறது. இதன் முட்கள் எதிரிகளின் உடலில் ஆழமாகப் பதிந்து விடுகின்றன. இதன் முட்கள் மீண்டும் வளர்ந்து விடுகின்றன.

இதன் இறைச்சி மிகவும் சுவையானது. இதன் இறைச்சியை உண்பதற்காக மனிதர்கள் இதை வேட்டையாடுகின்றனர். இதன் இறைச்சி மிகவும் சுவையானது. இதன் இறைச்சியை உண்பதற்காக மனிதர்கள் இதை வேட்டையாடுகின்றனர். இதன் இறைச்சி மிகவும் சுவையானது. இதன் இறைச்சியை உண்பதற்காக மனிதர்கள் இதை வேட்டையாடுகின்றனர்.

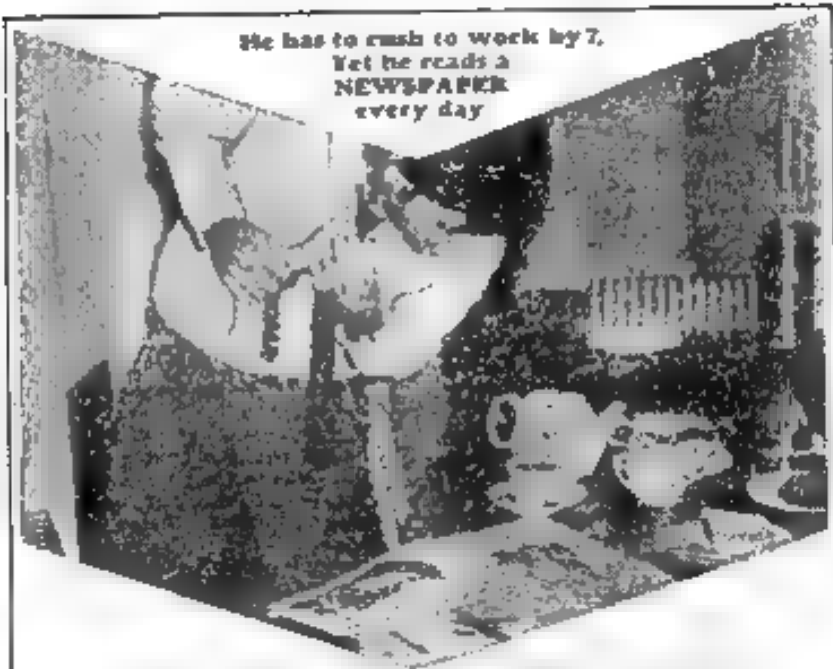

Which other medium is so indispensable to so many millions without the time for anything?

For quite a few people, the working day starts earlier than for most. A quick gulp for a breakfast and they're off...with the morning paper tucked under their arm

Even people in the daily morning rush don't avoid reading their newspaper and periodicals.

There will be times when friends, books, the radio, T.V. or the cinema will not be able to touch such rushed lives but the morning paper tucked under the arm, or the periodical by the bedside will be there—as inevitable as tomorrow's sunrise. Nobody escapes the influence of the Press.

There is a newspaper or magazine to reach every reader in his language at the lowest cost per thousand

Advertise through the Press ...it costs far less

IENS

Inserted in the interest of promoting information for better advertising value by

THE INDIAN & EASTERN NEWSPAPER SOCIETY

overleaf/1000/IENS

பயில்வானின் சவால்

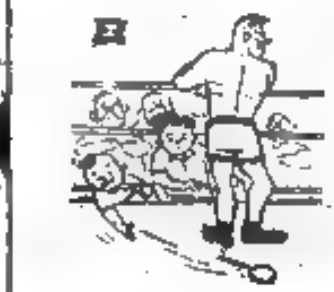

பலம் பக்கம்

பயில்வான் மோதும் எதிர் வீரர்: 'இந்தச் சமயம் என்னைத் தொட்டு எழுந்தால் மூன்று இருக்கால் வாங்கு!

வருக்கு மேல் ஏறும் பயிற்சி மேலும் ஒரு மேல் சுற்றும் எதிரி மேல் ஏறிப் பயில்வானை நெருங்கினார்.

சமயோசித மிருந்தார். பயில்வான் குத்தும் ஆச் சரியம்.

மறுபடி பயில்வான் எதிரியை கால்களுக்கிடையே தலைதான் முயற்சி...

எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டு நிமிர்க்க, பயில்வான், தன் எதிரே மற்ற அந்தச் சில்லை மணலில் காலில் நன்கு பிடித்துத் தூக்கினான். முகத்தை நெளித்தான், எல்லை முழுவதும் எறிந்து பார்த்து, "எங்களை விட்டு விடுங்கள் என்று கெஞ்சுங்கள்" என்று பயில்வான் இந்தப் பயில்வானை காலடியில் விட்டெறிந்து விட்டான். அதை எதிர்த் தான் வந்தேன்!" என்றும் இருவரும், தொடர்ந்து, "ஏ பயில்வானே! நீ இப்படி மோட்டைக் காலி பண்ணு. மனி பார்வை இன்று விட் டேறிந்த பயில்வரி ஒரு நாளு மனிதி கொடுப்பை ஆதித் கண்டை கொட கேண்டி பிரக்கு" என்று அவர் சொல்லுகொது கட் டத்தில் கலோதரும் நீரி சொல்லும் கட்டுகடங்காம் பெருகின!

இதழ்

நெருப்பு நிலவு

தூர் மரணம்

நேற்றுத் தானே புது முகமே புன்னகைத்து விட்டுத் தற்கொலைப் பற்றிப் பேசி வெளி வாசி இருந்தது. இன்று வாழ வேண்டிய அவள் தன் விருப்பமே, கொத்த பிணமாகி கொண்டே தற்கொலை பற்றி கொண்டாள்; காரணம் தெரியவில்லை; மொளனம் இது குறித்தும் ஏதும் விளக்கி வருகிறார்கள் என்று விசாரணை செய்பவர்கள் கவலை தெரிவித்தது.

இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் அவளது உடல் அவளது வீட்டிற்கு அனுப்பப்படும். அவள் சார்ந்துடன் படித்த தன்பன் என்பதால் எனது வாகனமும் இருந்தது. பத்திரிகையில் வெளியான இச்செய்தி என் கண்களில் படுவதற்கு முன்பே, சக மாணவர்கள் தொலைபேசி மூலமாகவும், நேரிலும் அவளின் சாவுக்கான காரணத்தை அறிய முயன்றனர். அதில் ஒரு சிலர் இன்னும் தணியாத தொடர்பு விசாரணை தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இரண்டு மணி நேரத்தில் அவளது வீட்டை அடைந்தோம். அவளது உடல் வைக்கப்பட்டிருந்த அறையில் அவளது தாயும், தந்தையும் மட்டுமே இருந்தனர். அவளது தாயின் அழுகை ஓய்ந்திருந்தது. அவளது தந்தை மட்டும் அவளது முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவளது முகத்தில் ஒரு சிறு வருத்தம் கூட இல்லை. அவளது தாயிடம் சென்று ஆறுதல் கூறினோம். அவளது தந்தை எங்களை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தார்.

"என்னப்பா நடந்தது? ஏன் இந்த முடிவை எடுத்தாள்?" என்று கேட்டோம்.

"தெரியவில்லை. நேற்று இரவு வரை நன்றாகத்தான் இருந்தாள். இரவு சாப்பிட்டு விட்டு தூங்கச் சென்றாள். காலையில் எழுந்து பார்த்தபோது இப்படி..." என்று கண்ணீர் விட்டார்.

"அவளுக்கு ஏதாவது காதல் விவகாரம் இருந்ததா?" என்று கேட்டோம்.

"அப்படி எதுவும் இல்லை. அவளுக்கு அப்படி எதுவும் இருந்தால் எங்களிடம் சொல்லியிருப்பாள்" என்றார்.

"அவளுக்கு ஏதாவது பிரச்சனை

'ஓர் வரலாற்' என்ற மகத்தான காவியம் இரு நூற்றாண்டுக் கதை மாந்தர்களைத் தன்னகத்தே முடிவிலாத் தொடர் கொண்டது. இவர் எழுதிய எழுத்துகள் வெறும் தகவல் இலக்கிய வல்ல. இவரது 'வரலாற்' நூல்கள் ஒரு நிறுவனமும் இவரை எளிதாகவிட்டு வெறுக்க முடியாத் தேவை கிறது. இவரது மன இவரைவிடுத்தான வேட்டைக்கு இவர் தந்திருக்கும் கருவிகள்!

துவேஷமும் இல்லை; இன்பமும் இல்லை. வட்டமான வட்டத்துக்குள்ளே, அவனுடைய கண் உறுப்புகள் மிக மட்டமாகச் சுழன்றன. அவனுக்கு நான் எந்த ரூபமாக தென்பட்டேனோ, அவனுடைய தொழுகை வரம் என்னுடைய ஆசை.

இந்த இரண்டில், அவன் என்னுடைய வேலையைத் தட்டிக் கழித்து விடுவான், ''பாபி, உன்னுடைய பொய்ப் புகழும், கபட நோக்கு வேஷமும் எனக்கு வேண்டாம். உன்னுடைய எதிர்கால நான் இல்லை; அது இருந்தால் (அப்படி யிருப்பதாகவே காட்டி முகமன், ஏதோ நீ பெண்களைப் பிரசவிக்கும் பொறி? நீ வட்டுக் பெண்களும் பிரசிருந்தால் நான் இப்படி இந்தச் சமயம் எதிரில் பெண்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம்.. '' என்பான்.

இவனுக்கு என்னிடமுள்ள ஒரே ஆசை என்னுடைய நாவல்தான் நான் இது வரை அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. அவனுக்கு

வருகிற நல்ல இளைஞனுக்கு அவளைக் கல்யாணம் பண்ணி வைத்து விடலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

மாலையும் கழுத்துமாக நின்ற மகளை ஒரு கண நேரம், ரசனை கெடாமல் பார்த்தார் ராமசாமி. பிறகு, ''நல்ல வேளை, மாலை கொண்டு வந்தாய்!'' என்று சிரித்தார்.

''போயும் போயும் உன்னைப் போல ஒரு வயதுக்கு அதிக பருமன் கொண்ட ஆளை மணக்க வேண்டுமா?'' என்றாள் நான்.

புன்னகை மேலும் விரிந்தது — ''வேறுத் தோன்றவில்லை. உன்னைப் போன்ற ஒரு பொட்டைக் கொடுப்பாள்!''

பிரதாபன்தான், ''இல்லை, எனக்கும் தோன்றவில்லை. நான் அவனுக்கு ஏதோ பிரயோஜனமாக இருக்கலாம். நீ இன்னும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை... நல்ல கொள்கை அமைந்த எடையிலான இருக்கும்—'' என்றான்.

புன்னகை இதற்கு, ''இப்போது நான் எடையிழக்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச நாளும் எடையிழப்பேன் பொறுமை! நீ எதைச் சாதிக்கலாம் இப்போது முடிந்தது பொறுமை என்ன தான்? பெரும் கொள்கை கோடு நான் எடையிழப்பேன்னு அவசரப்படுகிறேன். எனக்கான கொள்கை. என் தனி முன்னேற்றம். அதற்கு யாரும் என்ன சொல்லி எப்படி அவசரப்படுத்தினாலும் நான் எடையிழக்க மாட்டேன். என் விருப்பம் நிறைவேறி மனதிருப்தி ஏற்படும் வரை நான் எடையிழக்க மாட்டேன்'' என்று பதிலளித்தாள்.

அவள் முகத்தில் இருந்த உணர்ச்சி, ஆழம் பொறுமை தொனித்தது.

மாமா பிரதாபன், ''சரி, நான் அதே கொள்கைக் தொடர்ந்திருக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் உன்னைப் போன்ற ஒரு பெண்ணை மட்டும் கற்பனைகூட!'' என்றான்.

விருந்து முடிந்தது. இரு குடும்பங்களும் விடைபெற்றுக் கொண்டன. அது போன்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை பின்பு கொள்ள அவர் எண்ணவில்லை.

அதற்கு நான் ஒருத்தனைக் கொண்டு எதையோ எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு வகையான ஏமாற்றம் இருந்தது. ஒருவேளை நான் அங்கே போய் வருவதை அதிகாரி இந்தப் புறப்பாடு என்று மற்ற வகைகளில் முன்னிலையில் பின்னால் கொள்வதும் என்று நினைத்தாள். வேறுவிதமாக. அவர் பார்வையில் ஒரு மகன் மற்றும் அவள் தன்னை மதிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவள். ஆனால் பெண்களுக்கான எதுவும் கொள்ளவில்லை. பொறுமைக் குத்தான் இந்த மாதிரிகள் எல்லாமே பழக்கமாகி விட்டிருந்தன. 'இவனுடைய ஒரே வருத்தம் கொஞ்சம் அளவுக்கதிகமாக எடை ஏறிவிட்டது.' — புறப்பாட்டிலிருந்து இப்படி பொறுமையின் மனதில் ஒரே குரல் வரும். இவளது கற்பனைகள் இருந்தும். இந்த மாதிரிகள் பொறுமை புறப்பாடு தொடர்பு கொண்டு மறுபடி மேலே வந்தன. ஆனால் இந்த வாரம் எல்லாவற்றிலிருந்து அவளை முழுவதும் பின்னிவிட்டிருந்தது.

''அவர்கள் போன பிறகு நீயே பிரத்தி கொண்டாய் நான் பார்த்தேன் விஜய். அவர் ஒரே வார்த்தை. சாதாரணமானதில் இடையில், புத்தகத்தை வாங்கினாயா. மற்றும் மனைவி ஏதும் தெரிவதால்'' என்றபடி வாய் பற்றிக் கதவைத் புறப்பாடு.

நான் பிரத்தி கொண்டே, ''பாவம் நீ போய் அவனுக்கு மட்டும் மனைவிதான் வாய் கற்றுக் கொடு... அப்புறம் நடக்கிற கொடுமைகளுக்கெல்லாம்'' என்றாள்.

மாமா பாலுக்கு புறப்பாடு என்றே பிடிக்காது. சத்து புத்தகங்களுக்கான அலட்சியத்தில் பிரதி கொண்டு இருந்தும் கொண்டாள் புறப்பாடு; ஆனால் எதைக் குறிப்பிட்டாலும் தாராளமாய் பதில் அவர் இருந்தார்களே!

மாமா பாலின் விருப்பத்தைக் கொண்டே கொண்டு புறப்பாடுகளை எல்லாம் அவள் விட்டுக் கொண்டாள்.

அன்று அதிக நேரம் விருந்து மிக நன்றாக அமைந்திருந்தது. எல்லாம் இரு வருக்கும் அன்று மாலை அதிகமாகவே, வளர்ச்சியிலும், மாமா பாலின் அவரை எல்லாருக்கு அதிகம் கொண்டு வைத்தார், அவர்களும் இவளுக்கும் அன்பும் பரிவும் காட்டினர்.

மாலை அவளைக் கொண்டாள். வீட்டிலும் தனி வார்த்தைகளுக்கு மேல் அவர் பேச வாய்ப்பு. இத்தனையும் நான் வாழ்வதே நான் பார்த்து மெல்ல புறப்பாடு என்று உணர்ந்துவிட்டது. அவர் இப்படி எல்லாம் பற்றி உயர்ந்து கவனிப்பதை இவளது மேற்கும் என்ன கொண்டு நான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். ஆனால் அந்த எல்லாம் நிறைவேறவில்லை.

எந்த அவ கொண்டு புறப்பாடுகளை அவர் பாடு வீட்டில் அனுப்பும் கொண்டாள். அவர்களுக்கு புறப்பாடு. இந்த வாழ்வதில் இளைத்திலேயே வந்து விட்டாள். அவள் என்னிடம், ''பார்வை, அவர்களுக்கு நான் வளர்ந்தேன்... நீ இதனைத் தரு கொண்டு செய்ய வேண்டும். நீ கொற்றியுடன் எந்தன் இளைய பாடுவே தாராள எல்லாம் உனக்கு தருவேன்'' என்றாள்.

''போயும் போயும் உன்னைப் போன்ற ஒரு வயதுக்கு அதிக பருமன் கொண்ட ஆளை மணக்க வேண்டுமா?'' என்றாள் நான்.

புன்னகை மேலும் விரிந்தது — ''வேறுத் தோன்றவில்லை. உன்னைப் போன்ற ஒரு பொட்டைக் கொடுப்பாள்!''

பிரதாபன்தான், ''இல்லை, எனக்கும் தோன்றவில்லை. நான் அவனுக்கு ஏதோ பிரயோஜனமாக இருக்கலாம். நீ இன்னும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை... நல்ல கொள்கை அமைந்த எடையிலான இருக்கும்—'' என்றான்.

புன்னகை இதற்கு, ''இப்போது நான் எடையிழக்கவில்லை. ஆனால் கொஞ்ச நாளும் எடையிழப்பேன் பொறுமை! நீ எதைச் சாதிக்கலாம் இப்போது முடிந்தது பொறுமை என்ன தான்? பெரும் கொள்கை கோடு நான் எடையிழப்பேன்னு அவசரப்படுகிறேன். எனக்கான கொள்கை. என் தனி முன்னேற்றம். அதற்கு யாரும் என்ன சொல்லி எப்படி அவசரப்படுத்தினாலும் நான் எடையிழக்க மாட்டேன். என் விருப்பம் நிறைவேறி மனதிருப்தி ஏற்படும் வரை நான் எடையிழக்க மாட்டேன்'' என்று பதிலளித்தாள்.

அவள் முகத்தில் இருந்த உணர்ச்சி, ஆழம் பொறுமை தொனித்தது.

மாமா பிரதாபன், ''சரி, நான் அதே கொள்கைக் தொடர்ந்திருக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் உன்னைப் போன்ற ஒரு பெண்ணை மட்டும் கற்பனைகூட!'' என்றான்.

''எப்படியாவது முடிவெடுத்து... நாளை என்னை முறைப்படி நான் அவரிடம் பண்பில் சென்று மன்னிப்பு கோரவேண்டும் போற்று வழி.''

இவ்வாறு எண்ணும் 'தேவா' 'தேவா'வைப் புரிந்துக்கொள்ளத் தவறினான்.

நீரில் மூழ்கிய முன்னும் வருத்தம் மிகுந்து காணப்படும் முகத்தோடு அந்த வேளைக்கென்னவோ அவர் பார்த்தும் கொண்டிருந்தார் ஒரு சமயம் மனம் சென்று கொண்டு விட்டார். எனக்கு அவரைப்போல் எந்த அந்த மனவிரோதத்தைக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் புரிந்துக்கொள்ளப்படாமல் வருகின்றது.

கல்லாகச் சமைந்து கொண்டிருந்த நான் தலைத் திருப்பி வந்தோம். புரிந்தது ''உங்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லையா...? நீ ஆகிவிட்டாயா? தாயுமாய் கொண்டு கொண்டு வருகிறேன்...'' என்று ஓடினேன்.

நானும் பேச்சுவாக்கு, ''இதெல்லாம் என்ன... தாயும் எனக்கு கொடுத்திருக்கிறாய்?'' என்றேன்.

புரிந்தது, ''இதெல்லாம் என்னவா...? நீயும் அவரை அடைவதில்லை. நானும் அவரை அடைந்து கொண்டிருக்கிறேன்'' என்றான்.

நான் திரும்பி அவர் நடந்ததை தொடர்ந்தேன். அவர் நடந்தே தனியாகவும் சிரித்தே இருந்தார். அவருடைய உள்ளம் எவ்வளவு வேதனை அடைந்திருக்கும் என்பதை எடுத்துப் பார்க்கவே இருந்தது.

''என்ன யாரின் வந்தும் உனக்கு புரிந்து? நீ ஒரு பெண்.''

அவர் எதை கேட்டு வந்து. நிறைவான முடிவை நோக்கி முடிவெடுத்தார்.

நான் அப்படியே விருப்பத்துடன் நின்றேன். ''இதுவரை என்னிடம் நீ விளையாடினாய்? நீ இப்படி நடந்து கொண்டது எந்த வகை தன்மை இன்று புரிந்தது'' என்றேன்.

''தன்மை இல்லை?...இதை யார் இப்போது தன்மை இருக்கும்'' என்றதும், மீண்டும் என் முகத்தில் இரண்டாந்தரமாகத் தடவிக் கொண்டு அடித்தான்.

நான் பொறுமையுடன் இருந்தேன். அவரும் ஒன்றை என்னை என்னை எல்லோ இதை நான் பிறிதும் உணராமல், அவருடைய அன்பை புரிந்துவிட்டு நான் அவர் விட்டேன்.

அந்த அவருடைய உள்ளான வலிகளும் பிறி நான் மாறி கொள்ள வேண்டும். தன்னை காயம், அங்கம் பலத்து அவரை இருந்தும் மனங்களின் முகத்து எங்கே விலகி அப்படியிருந்தேன். நானுடன் வாட்டி புரிந்தேற்றவை மிகவும் வருந்து வேறுபட்டு, அவருடைய கொஞ்ச தன்மையும் நான் நடந்தவும் எனக்கும் தெரியாத விஷயங்கள் அல்ல.

புரிந்தது நானுடன் விட்டுப் போய் விட்டான். அவர் மனதிலிருந்தும் வருவதில்லை. நான் கொஞ்ச இடமான நான் இருந்தத்தில் போய் கொண்டேன்.

நான் டெஸ்ட் பரீட்சை முடித்தும் நானுடனேயே நான் விட்டேன். என் தயவுதான் எதிலே உதவினேன்கள். மனம் தாயும், உடன் பிறந்தவர்களும். இதற் தான். நானுடனே இருந்தால் பலம் தந்தும் கொண்டிருந்தது; அதனை புரிந்துவிட்டு கொஞ்ச பாடம் தெளிவு வரவாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன்.

அன்று மாலை தேவா வரை பார்த்தானும் உடனே கொண்டு போய்ச் சென்றேன். கொஞ்சம் விட்டாலே அந்த பார்த்தோப்பு மதில் ஓரமாகத் தனியாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் எட்டவே நான் புன் பேச்சு எதிர்பட்டே நான் விலகித்தான் போனேன். அவன் என்னுடைய வரவை மதித்துக் கொண்டு நின்றான். அங்கம் பக்கம் ஒரு சலனம் இல்லை. நான் இரண்டடி பின் வைத்தேன் நான்.

புன்னகை என்றிக்க நின்ற பார்வை புரிந்து கை கலை நின்றதும், ஒரு விநாடி மௌனம் நிலவி, ''பின்னர், இப்போது பேசிக் கொள்கிறேன்'' என்றான்.

நான் அந்த விநாடியைக் குறை நினைத்து, ''இப்போது என்ன கொஞ்சம் போதும்?'' என்றேன்.

''இதை இப்போது உன்னைத் தான், இந்த புரிந்து பலவும் எதிர்த்து முடிவுக்கு விடுவதாக... என்ன கொண்டிருந்தாய்?'' என்றான் புரிந்தது.

வைத்துக் கொண்டதை பார்த்தான் வருவதாகவும் விட்டது. அவருடைய என்ன வலியை அப்போது வைத்து எதிர்த்து நீ அவருடைய கொஞ்சம் தன்மையை கொண்டிருந்தது.

நான் முன்னால் அவரைக் கண் வைத்துப் பின்னும் வாங்கினேன். ''உன்னும் அப்படி வேண்டாம் கொஞ்ச முடிவாகு'' என்றேன்.

புரிந்தது நானுடன், ''முடிவானதெல்லாம் என் கொண்டாலும் என்னும் எதையும் ஆகும். இந்த நிமிஷமே உன் வெள்ளியைத் திரும்பி கொண்டு போய்விட முடியும். அதற்கான சக்தி என்னிடம் இருக்கிறதுதான். எனினும் நான் இன்று நடந்தது... என்னுடைய மனதை அதிகமாக பாதித்துவிட்டது... என்னை கொஞ்சம் படி. பரீட்சைக்காக நான்கு மாதமாக. ஆனால் இந்தப் பரீட்சை வரைக்கும் நீ காத்திருக்க வேண்டும்'' என்றான்.

என்ன இவனது அவசரத்திலிருந்து புன் பேச்சு மாலையில் திரும்பி நிதான மனதுடன் பேசுவான்.

தனிமைத்திலிருந்து நான் இருந்து விட்டு அப்படிக் தொலைவாகுது. மற்றும் பார்வையும் வைகளுக்கும் இருக்கும். மன போல்கு வருத்தமாகு. முன் வரிவாகும் கொள்ளும். புரிந்தது விட்டாலும் எனினும் இருந்தது.

நான் தனக்குத் திரும்பியதும் தொலைவு தனபாலனிடம் நடந்ததைக் கூறி கொண்டேன். மனம் அமைதி கொடு இருந்து. பின்னர் நடந்தான். ''என்ன உன்ன பிரச்சனை விட்டது. பெண்களைப் பற்றும் போன பலருடைய அவரை இவளை வரவை!'' என்றான்.

அதில் மற்றும் ஆற்ற முயன்றதில் ''அவரை நடந்தது என்று கொண்டதற்கு மிகவும். தானும் கொண்டிருப்பதற்கில்லை. அவரை ஏற்படுத்தில் கொஞ்ச பாதகம்

இப்போழுது தயாராகிறது!

மிட்லண்ட் • ஸ்ரீகிருஷ்ணா மெகலா • ஸ்ரீகுமரன்

எஸ்.கிருஷ்ணமூர்த்தி அளிக்கும்

புரட்சிநடிகர் எம்.ஜி.ஆர் வழங்கும்

வினஸ் பிக்சர்ஸ்

என் அண்ணன்

சஸ்பென்ஸ் கலந்த நகைச்சுவை

தயாரிப்பு: T.கோவிந்தராஜன் இயக்கம்: P.நீலகண்டன்

[illegible]

நீக்கோ கிருமிநாசினி சோப்

மற்றைய சோப்வகையும் விட

எங்கள் சருமத்திற்கு

மிகுந்த பாதுகாப்பளிக்கிறது

1 நீகோ சருமத் துளைகளின் கொழுப்பை

2 நீகோ உடல் தூசுகளையும் நோய்களையும்

3 நீகோ உடலை நோய்களையும் பாதுகாப்பளிக்கிறது

TRIPLE ACTION

NEKO

The Original Germicidal Soap

இருக்காது. அவளிடம் வேர் கொடுப்பது தப்பாகிவிடும். வேர் வேறிடம்'' என்றான்.

அன்று இரவு எனக்கு தன் முகத் தாக்கம் வருவேயில்லை. எனில் புன்னகையின் முகத்தைப் பார்த்து கொஞ்சமே. அப்பா அம்மாவுக்குக் கூட இதைப் பற்றி நான் தெரிவிக்க வில்லை. அவர்கள் நிச்சயம் வேண்டாமே என்று, ஆனால் சாலினிடமும் இதைப் பற்றி நான் தெரிவிக்கவில்லை. என்ன வீட்டை பயத்தைப் பார்த்து அவர்கள் சிரிப்பார்கள் என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது. பொன்னுக்குத் தகவல் தந்தாலும் இதை 'எதிர்ப்பு வாக்' எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் புன்னகையின் அந்தக் கொடிய பார்வை என்னை இரவு பகல் விடாமல் தொடர்ந்து வந்தது. நான் அப்படி அவளிடமிருந்து தப்பிப் பிழைத்தாலும் பரிட்சை எழுத முடியாது போலவே தோன்றியது. எதுவோ ஒரு பீதி என்னுள் புகுவோடி, என்னைப் பயத்தினால் பிசுக்க வைப்பு போல் செய்து விட்டது.

''உங்கள நான் மாமாவை வச்சுது குறித்து எதோ ஏதோ பேசினேன்.''

''எதுவோ!''

''என்னென்ன எதுவோ என்னை வெட்டி அதை விட்டாலு நீ ஏ என்னை மற்றி வேறை முயன்றேன் அதற்காக.''

மாதத்தான் இன்னே தன்னி மிருக்கிறாய்...எனக்குத் தெரியுமடா'' என்றான்.

''எதற்காக? நீயே சொல்லேன்.''

''அந்த மாமிதானுக்காகத் தான். அவள் இந்த வீட்டில் இருக்கிறவன், ஆனால் அவளுடைய மனம் இன்னே உன்னிடமே... ஆமாம் உன்னைத் தான் சொல்லுகிறேன்...''

''என்ன வாத்தியம் போல் உளறுகிறாய்?''

புன்னகையின் குரலில் இப்போது ஒரு மாறுதல். அவளுடைய விழி ஒளியில் அர்த்தமற்ற ஒரு வலிமை. அவள் மெதுவாகவே, குரலில் உறுதியுடன், ''இதோ பார் பாலன், இந்த உலகில் ஒரு நீ யாரு வாழவேண்டும்; இன்ன யாருடன் வாழவேண்டும். இரண்டு பேருக்கு இன்னே இடம் இல்லை. எனவே ஒருத்தர் தொலைத்தான் போகவேண்டும்.'' என்றாள்.

புன்னகை அவளுள். நான் எத்தனையோ பேரின் உதவியைப் பெற வேண்டியவனாகவே முன்னேறி. ஆனால் என் தொண்டையை விட்டுக் குரல் வந்ததுதானே? என் தொண்டையில் கட்டியும் ஏதோ ஒன்று அழுத்திக்கொண்டிருந்தது. புன்னகை என்னை மருட்டிப்பார்ப்பதாகவே தோன்றியது. நெஞ்சுதெல்லாம் வேறும் குளிர் மாதிரி, எனக்குத் தோன்றியது. 'உண்மையில் நான் அவளுக்கு ஒரு இடையூறு செய்யவில்லை. எதற்காக அவள் என்னைக் கொல்ல வேண்டும்? எந்தப் பெண்ணைக் குறித்தும் எங்களிடையே போட்டியில்லை. தொழுதுகளையும் பகைமை இல்லை. விஷம் ஒருவன் மற்றவனைத் தனித்த முயற்சியுடன் கொல்ல முயல வேண்டுமா? இதென்ன ஏதாவது பரிசோதனைதானா? அப்படியும் பயங்கரமான பரிசோதனை இது! இப்படிப்பட்ட ஒரு விளையாட்டு உண்டா! இப்படி வேண்டாம் எனக்கே நான் ஆறுதல் கூறிக் கொண்டேன். ஆனால் இதெல்லாம் அவள் என் முன் வந்து நின்றும், அவள் கண்கள் தான்... என்ன நடுக்கமூட்டுபவை. அந்தப் பார்வைகளைத்தான் எத்தனைதரம், கொன்ற பின் நிறைய முன்பு முழுமையாக ஒரு வெறியின் அழகு விதைகள் அவளை அவை!

இவை புரியாத இந்தப் பயம் நானும் நான் எனக்கு அறிவித்து வந்தது. என்னைத் தொடர்ந்து வந்தது. தலையை நிமிர்ந்து, கண்களையும் அந்தக் கொடிய கண்களைக் கண்டு நடுங்கினேன். நான் தன்னுடன் இருக்கும்போதும் அந்தச் சின்ன வெண்மை என் உள்ளம் வளர்ந்து உறைந்து வந்தது.... நான் நினைத்தேன்.

• • •

புன்னகை தன்னை மாற்றிக்கொண்டு என்னைப் பேரழகு வைத்தாள். அவளுக்கு ஏதுவாக நிலைமை எனக்குத் தலைத்

தரும் செய்தியாகும். ஆனால் சம்பளமோ நான் ஆறுதல் முன்பெதிர்பார்த்தேன். அதேபோல் வைத்தேட்டமும் எனக்கு நிம்மதி ஏற்படுத்த. 'அலுவலக உலகில் உள்ளோம்' என்ற உணர்ச்சியை விட மனிதர் விரும்புவது வேறு ஒன்று உண்டோ?

இரண்டு நாட்களுக்கும் பிறகு தாயின் சில பொருள்கள் வந்தன. ஒரு சுத்தம் செய்யப்பட்ட படம். அதனை வரவேற்று இரு வரிகள் எழுதியிருந்தது. யாருடைய கையெழுத்து என்பது புரிய வில்லை முதலில்.

கடைசியில் பிரித்து உள்ளே இருந்தும் கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தேன். இரண்டு மூன்று வரிகள் மீது கண்கள் ஓட்டியபோதே எழுதியது யாரென்றத் தெரிந்து விட்டது. நீல நிறமான உயர்வகைத் தாளில் முத்து முத்தான எழுத்துக்கள்.

பாலன்,

இந்தக் கடிதம் உன் கைக்கும் கிடைக்கும் போது நான் இந்த உலகில் இருக்க மாட்டேன். வாழ்வில் நான் கொண்ட சத்தியத்தையும் நேர்மையையும் நிரூபித்து விட்டேன். இதற்கு மாறாக இப்போது நான் கொண்டுள்ள இந்த உறுதி தளர்ந்துவிட முடியும்.

உன்னை சந்தையில் கொண்டுவிடவே நான் விரும்பவில்லை. உன் முன் நான் ஒன்று தோல்வியுற்றேன். ஆனால் மனச் சாட்சியின் முன்னால் கொண்ட சத்தியத்தை நான் காத்திருந்தேன்! எனக்கு அது பலம் தருகிறது; உன்னிடமும் வரும். இரக்கம் துளியும் கிடையாது. தொழுது விலகுகின்ற நான் கட்டிக் கொண்ட தத்தினால் எனக்கே இன்று. வளர்த்த நான் உனது புரிவுகளும் எதிர்பார்ப்பும் வேறாகின்றன. வேறு ஒரு இல்லாத வீட்டில் உன் இயல்பை இருக்கிறாய் தாய்தந்தை போல் நான் வளர்த்தேன். அது தான் மனதுக் கொரு ஒன்றைப் புகட்டுவதை பயந்து நான். என் ஒரு முடிவுக்கும் இந்தக் கடிதத்தைத் தவறாமல் கொடுக்க வேண்டும்.

"என் மனைவி முழுகாமல் இரு மிருந்து 20 வது கொண்டிருக்கிறாள்."

"ஒரே வழி, எனக்கு இரண்டு மனைவி முறைப்படி வேண்டும் என்பதுதான்."

முதலாமவர்: "வேறு ஏதாவது குறைவு இருந்தால் சொல்லுங்கள்."

மற்றொருவர்: "என்ன வாய்!"

முதலாமவர்: "நான் கொஞ்சம் இருக்கும்போது வந்து வழக்கு முறைகளை சொல்லுங்கள்."

கொஞ்சம் உன்னை நான் தொந்தரவு செய்தேன். உயர் வகையான கொள்கை என்பது, கொள்கையோ வைத்திருக்கும் மனிதரோ கொண்டதாகி விடாமல் இருக்கவும் கொள்கைகளுக்கு நுழைவாயில் தரும் விஷயம் வேறு ஒன்று உள்ளது! ஆனால் என்னுள் அந்த வலையிருந்த சாயம் நான் பெறவில்லை. உன்னைத் தொலைத்துவிட வேண்டுமென நான் முன்தீர்மானித்தோ வாய் வார்த்தையோ கொண்டதில்லை. ஆனால் என் உள்ளத்தில் ஆழத்தில் உன்மீது ஒரு பாசம் வளர்ந்து வந்தது. இதை நான் உணராமலே இருந்தேன். கடந்த நாட்களும் கொள்ளும் உன்னுடைய முகமே என் மனத்தில் இடம் பெற்றது. மற்றப் பொருள்கள் முகங்கள் மறைந்தன. ஏதோ சொல்ல நிரம்பி விட்டாய். என் வாழ்வும், வளர்ச்சியும், என் முன்னும் பின்னும் என்னைச் சுற்றி உன் இளம் வருவமே நிறைந்து நின்றது. மாலை, புன்னை விரட்டி விட்டது. இந்த நாட்டின் நீதியில் எப்போதும் நம்பிக்கையே. பெண் ஜூரர் முறையே என்று பெயர் வைத்திருப்பர். இதுவும் அதைப் போலத் தான்.

கடைசியில் நான்தான் தோற்றுப் போனேன். தோல்வியானது வெற்றி யாகி. இதில் அர்த்தமே இல்லை. நான் என்ன ஆக வேண்டும் என்று நினைத்தேனோ, அதற்கென்ன ஆக முடியவில்லை. தோழர் மணி வாடகைக் வாழ விட்டு முன்னேற்ற சம்பளத்தில் கல்லியை தொடங்கி விட்டுச் சென்று விட்டார்.

புறப்படுகிறேன்.

என்ன வியப்பு, இந்த வாழ்வு இரண்டு வகையில் எத்தனை அனுபவம் ஏற்பட்டது புறப்படுகிறேன்! ஆனால் இதை மட்டும் அவர் எனது சொல்லிட்டேன். ஒரு மனிதனின் தோல்வியும் வெற்றியும் இரண்டுமே சொந்த தோன்ற முடியாதே. எதுக்கு மதம் பற்றுவிட்டு, மீண்டும் ஜூரர்களின் சொல்லு தொடங்கினேன். இவை மறுபிறவி மாறத்தின் தனிச் சிலவேளை வந்த காலத்தின் அழகென்னும் வாசித் தொடர்கிறது.

நான் நிறைவான ஓர் தொழிலை தொடங்கி அமைதி இல்லத்தில் வாழ்கிறேன்.

—தமிழாக்கம் : ச.ஸ.

உங்களுடைய நல்வருகையை எதிர்பார்க்கிறோம்

தமிழகத்தில் முன்னணி வகிக்கும் சேவை நிறுவனமாக விளங்கும் எங்களுடைய வாடிக்கையாளர்களுக்கு தரமான சேவை அளிப்பதில் பெருமை அடைகிறோம்.

எங்கள் வங்கியில் பல்வேறு திட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. "நடப்புக்கணக்கு (Current Account), சேமிப்பு திட்டம் (Savings deposit), தொடர் திட்டம் (Recurring deposit), வரவு திட்டம் (Fixed deposit), வெளி நாட்டு செலாவணி (Foreign Exchange), கடன் வசதி (Loan), தங்க நகை, வெள்ளி பாதுகாப்பு அறை வாடகை (Safe deposit Locker.) ஆகிய சிறப்பான வங்கி சேவைகளை வழங்குகிறோம்.

அலஹாபாத் பாங்க்

தலைமை அலுவலகம்:

14, நேதாஜி சுபாஷ் ரோடு, கல்கத்தா-1

சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை

மூளையான ஆட்டம்

LOTTO ஆறு வகை. எறும்புச் சுவடு வந்தைக் கண்டு கொண்டிருந்தனர். பாண்டு மூலமாகிறது. 'மிருகங்கள் வேர்க்கு ஒரேது போல் அவரை தம் 'பிட்'டைத் தேடி ஓடி இருக்கள். பௌர் ஓட்டிய பிறகுள் பலை அவர்களும் அங்கு வைத்தனர்.

''நீங்க காண்டாளி ஆர் நினைக்கிறீங்க?'' 'நீர்நாய்கள்' பௌர் பட்டிகளில் புரட்டிய படியே விளையிற்று.

அதற்குள் தம் பொறி அவரும், தாவை கிய தம் ஆளைகளைத் தேடி ஓடினார்கள். தம் பௌர் ஓட்டிய பிட்டைக் கண்டதும் நிம்மதி பிறக்கிறது ஒவ்வொரு ஆட்டம் மாறுது.

இப்போது உற்றுநோக்க முள் விலங்குகள் வைதானத்தைப் பலைத்திருந்தன. ஆன நிறங்கள் தேடிய கேம் முடிவுக்கு வந்தது. பிறகு முகாமை தேம் தொடங்கிறது. கேட்டை ஒருவரும் பலைத்து ஆட்டம் முடிந்த விட்டதென எண்ணி முயற்சைத் தொடர்ந்தன் நிறது!

ஆட்டம் தொடர்வதைக் கிருகளை, கரடி, முயல், எலிகள், முதியர் ஆகியோர் வைதான அறைக்குள் வருகிறார்கள். மூ கொடி ஆளாரும் அவர்கள் வருவதிறது. இ.தா. எலை நினைக் அதிகம் பழி வி. வி. முறியிலை தற்காலமாக விற்றுக்கிறார். வருகை பெற்றவர்கள் பலைக் + பொருள் முடிவு ஆட்டக்காரர்களுக்கு தொடர் வாய்ப்பை அளிக்கிறார்.

''கிருகளை 'பிலைக், பிலைக்'கை அதிகமாக முயற்சித்தால் எப்படி? பௌர் வீட்டை ஆட்டத்தை மறந்துவிடுவார்!'' முகாமை முயற்சிக்க விளக்கம்!

''அதனால் இந்த மருத்துவருக்கும் முதல் தடவை அதிர்ஷ்டம் கொள் ஆட வந்திருக்கிறார்!'' என்றார் மற்றொரு பௌர்.

அதிர்ஷ்டம் இடம் வை ஆட்டக்காரர் முகாமை இந்திய மன்னர் கிருகளும் முதலில் ஆட்டம் தொடங்கியுள்ளன. வைவை அவரும் வைதானத்தில் விளையிறது. மற்ற 'பௌர்! பௌர்!' என்று அவர்களும் பற்றை பாயும் சத்தமே கேட்கிறது. முதல் கேட்டை அந்தவை ஆடி முடிக்கிறார் நிரு கிருகளை. அவரது முகத்தில் மகிழ்ச்சி, என இரு கொழிக்கிறது!

''என்னதான் கிருகளை ஆட்டம் வை தொடர்தான்!''

என்றும் உற்றது கொள் நிரு ஆட்டம் முகாமைக்குக் கொண்டிறது!

''கிருகளுக்கு வயசாகிவிட்டதோ? முன்னை மாதிரி முயலைக் கொண்டிருக்க முடியவா?''

விளையாட்டின் கொக்கும் ஆட்டத்தின் தொடர் மாறுகிறது.

முன்றாம் கேட் நிரு பக்கமும் எதிரை வரை கொண்டவை இருந்து. முகாமை 'ஆறுகளும்' கொட வைக்கிறது.

'வயட்' பற்றை தினர் 'வயட்' என்று கொண்டு, முகாமை பார்த்து கொண்டு தம் ஆட்டைகளில் விழுந்த இடம் 'வயட்' என்று வந்தார் காட்டுகிறார். முகாமைகளுடைய பலத்த வைவைப் எழுகிறது. கிருகளை மிகப் பொறுத்தவரையுடன் மறுபடியும் ஆடச் சென்று நிரு வைக்கிறார். வைவிலை கிருகளைகளே ஆட்டத்தில் கொற்றி விடுகிறது.

''என்ன கிருகளும் கிருகளை கிருகு வைதானம்! பாவம் ஆட்டம் கொண்டிவிட்டார்!'' என்று மகிழ்ச்சி வழங்கிறார் காண்பதாட்டம் மூலத்தைக் கொற்ற நிரு முகாமைத்தில்.

''இந்த வைதானத்தில் கிருகளுக்கும் கொண்டோ ஆட்டக்காரர் முகாமைக்கும் சமத்த சமிறைகளை கொட்டி நிலைக்கு வர நிறது!'' என்றார் காண்பதாட்டத் தினர் நிரு விட்டன.

கொஞ்சம் தினர் பிறந்த வரும் ஆறிரண்டு ஆட்டக்காரர் விடைபெறும் வைதானத்தில் நிரைகிறார்கள். வைவை மட்டைகளில் ஆறு விடைகள் பதிக்கப்பட்ட 'ஒன' சாக்கைகள் கொழிக்கிறார். பிறகு கொள கிருகளை கொட்டைகள் வாங்க கொள்ள விடைகள்!

''வாங்க கொள்ளலாம் ஆறு ஆட்டம் எங்கே?'' என்று அங்கையர்களிடம் முகாமை.

''என்னிடமும் வாட்டாரோ?'' என்று பக்கத்தாளம் கொகிறார் முகாமை.

விடைகள் தம் கைகளைப் பிறகு ஆட்டத்தைத் தம் சாக்கைகளை ஆட்டத்தை முடித்துக் கொள்ள விடுகிறார்.

ஐந்தாவது முறை. சாக்கைகள் வைதானத்தை விட்டு மக்கள் நிருக்கிறார்கள். வைதானத்தில் உள்ள முகாமைக்கும் சாக்கைகள் 'முகாமைகள் எதிர்காலம் தம் உள்ளத்தில் தெரிகிறது!' என்ற பாடத் தொடங்கும் அதிகாலையில்.

– வி. எஸ். வாசி

படங்கள் :

1. வடிவேலு, சந்திரசேகர் முகாமை !
2. ஆட்டம் தொடர்வதைக் கண்டு, கரடி, முயல், கிருகளை, எலிகள்.
3. ஆட்டம் தொடர்ந்தில் வைதானம் விடைகள் விளையாடுகிறார்கள்.

'குரோவி' என்ற சப்தம், இரண்டு முறை தடவை உரக்கச் சொல்லப்பட்ட தகவலைத்தான் வந்து இசைத்தது.

'எத்தனாவது எத்தனாவது, எத்தனாவது பேப்பர் படிக்கையில இப்படிக் கொலைங்க, இப்படி!' — பிறகு வேறு கவிவாக்கியங்களை உதிர்த்து; சிலாகிப்பினை முடித்தான்.

முன்னொரு தினமாயின் கழுகுமேலுள்ள தான் மேற்குறித்த நிஜ வேதாளம் பார்த்து பேச, ஆனால் தான் முழுவதும் பார்வை செய்து இப்போது உடைய தந்து கொள்ளத் தது: 'இவன் எழுந்திருக்கவே வேண்டாம்' என்று தோன்றியது. தன்ன, இரவு மணி பத்தரை பொலிந்து. எத்தனாவது முறையோ ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்து நிலவைத் தேடினாள். தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திலிருந்து கண்டு கொள்ள முடியாத நிலவு. பக்கத்தில் வந்து ஏறிய வேறு ஒரு தூக்கம் இன்னும் இழுத்திருந்தது. அவளது பொறுமை எல்லை மீறியிருந்தது: அன்று முதல் கொண்டு எழுந்தாள்.

இரண்டே ஒரு வார்த்தை கொண்டு மனதை முன்னதிலிருந்தாக, அவ

மையிருந்தான். பிறகு அந்தக் கோட்டுக்குள்ளும் இருந்தது. கடல் அலைகள் மௌனமாக முன்பு மோதியதைவிட கம்பீரமாக ஆழமாகவே இருந்தது. சற்றுமுன்பு ஏறிய படகுகளின் இரண்டாவது பயணம் மறுபடியும் இடம் தேடி அமர்ந்தார்கள். சாந்தி காற்றின் நல்லமை தங்களுக்கு நான் துப்பட்டியை எடுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு கண்களை மூடினாள்.

ஏதோ வேகமாக இழுக்கப்பட்டதில் என் கண் விழித்தது. என் காலில் தடுக்கிய தடுமாறி, யாரோ என்மேல் விழுந்தார்கள். விழுந்தவரின் முகம் என் முகத்தின் அருகில் இருந்தது. பெண் அவள் என்பதை அவர் கனத்தில் உணர்ந்தேன். கம்பெனி மனிதனை, போலி ஆள், பெண் வேடமிட்டு வந்திருக்கிறான் — என் உள்ளம் குமுறியது, கொந்தளித்தது. கொதித்தது. அவள் இரும் பெண். அழகு சாதனத்தை அந்த நிலையிலும் அறிந்தேன். இன்னொரு விசாரிக்க இயலாத இரவில் கூடவேறும் பறவை.

ஆனால் அடுத்தவினாடி நிதானித்தான். படபடப்பில் கையில் அவள் கனவன் சேர்த்த தவிப்பில் மறந்த தன். அழகு தன்னைச் சாளித் தூக்கொண்டு அமர்ந்து விட்டாள். நான் படகுகளில் ஏறுது கட்டார்த்தேன். அதற்குள் ஒரு பெண்ணா — தும் பணத் தானடியவர் — அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்து விட்டார்கள். இன்று கப்பல் ஒரே படகாக ஆகிறது. அதனால் என் மகன் நிலையறி உங்கள் மேல் விழுந்துவிட்டான்!'' என்றார்.

அவர் முகத்தில் வருத்தம். இவரை முன்பு பார்த்தேன். இவர் வெளியே ஒரு எல்லையில் 'எல்லாவற்றையும் இவ்வளவு மோதல்! இன்னும் அது நிற்று நேரம் நின்று இருந்தான்!'

என் கண் எல்லையும் அதிவேகம் இன்னொரு நோக்கியது. அவருடைய வருவிரல்கள் என் நோக்கத்தை ஆராய்ந்தவை போலவே தோன்றின. கப்பலில் மயிர ஒலியில் அவர் ஒப்பற்ற எதிரொலி அவர்களுக்கு கொஞ்சம் கப்பலில் நிலவிட்டது. என் உள்ளத்தை அவர் கவனித்து விட்டதை உணர்ந்தேன். உணர்ந்தேன்.

''உங்கள் பக்கத்தில் படுக்கையைப் போட்டுக்கொள்ளலாம் அல்லவா?'' — பெண்ணை கேட்டுக் கொண்டே என் அருகில் எழுந்து காலத்தைப் பறப்பினார்.

''பெரும் பயணம் வரலில் எல்லாம் நல்ல முடிவு'' என்று உற்சாகத்துடன் உரைத்தேன்.

பெண்ணும் கப்பலில் வந்தவர். என் அருகாமைத் தில் படகை அவர்களுக்கு கொடுத்திருந்தது. பார்த்து வந்தவர்கள் கொண்டும். அவருக்கு எதிரே ஒரு சிறு நாற்பதில் வேட்டை. குறுப்பு ஐவ இருக்கை வேர். அவ தான் ஒரு முன்னாலை. அந்த சீன் எல்லோ குடித்தனர். இருவரின் வாய் ஓயவில்லை. நான் வெறுமே 'ஊம்' கட்டிவந்து இருந்தேன். ஆனால் என் மனைவியில் விடாமல் பேசொன்று விட்டது.

பிறகு மெல்லத் தூக்கத் தூங்கு வளைந்து; குறுப்பிலு மீ வாரி, எங்கிலு 'அப்பா வந்தா' என்று இருந்தது. முகப்பாயில் பழக்கையின் எழுந்து கட் வார்த்தேன். பக் கத்தில் பார்வையை முட்டி சேன். இரும் பெண்ணும் அந்தப் பழமைத் திரும்பிய தூங்கிய கொண்டிருந்தாள். மக்கும் அவளது அறு எழுதி நான் எல்லாவு நேரம் என்ன விழிப்புடன் பார்த்துவந் இருந்தேனோ. தெரியாது அந்த இளம் பெண் இருந்த இடத்தில் என் இறந்துபோன மகன் வளர்ந்திருப்பான். என்னும் ஒரு பிரமை என்னை பார்த்தேன். மயக்கினை.

உதயத்தில் உறவில் நான் எழுந்தது நான்தான் ஆண்டுகொண்டார். அவள் பக்கத்தில் ஒரு உட்காரிபெரிய் மகன். மிகவும் மென்மை வளர்த்தவன். கழுத்தில் 'பாட்டில் உள் காயில்' ஆகப் பதற்றமாக. ஒரு 'மாட்டில் நாங்கள் அறிமுகமோம். நானும் நல்ல ஆரியன். என் இளமையைக் கண்டு அவன் விரித்தான். அவர் கிழக் காதலை மகர்த்து. அவர் எனக்கு மனைவிகொள்ள விரும்பினான். ஆனால் என் அறிவு அதைத் தடுத்தது. காரணம் நான் ஏழை ஒரு பாரதி நடனாதராக இருந்து கொண்டே கல்லூரியில் படித்து வந்தேன். அவருக்கு எத்தனையோ வகையில் அறிவுரை கூறினேன். ஆனாலும் அவன் இப்போது அசையவில்லை. எனக்காகத் தன் செல்வத்தைத் துறக்கத் தோளிட்டான். அப்போதும் நான் தடுக்க முடியாது. பெற்றோர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பை மொருட்படுத்தாமல் அவன் என்னை மணந்தான்.

காதலில் முதல் வேகம் தணிந்ததும் செல்வத்தில் வளர்ந்த உதாரின் மனம், 'பத்தடிக்கும் பன்னிரண்டடி' அளவுள்ள

பெட்டி அறைக்குள் வந்து அமர்ந்தது. இரு நாள் அங்கு கவனித்தேன். அவர் மேல் சீற்ற முகத்துடன் எதையோ வைத்துக் கொண்டு ஆலையில் முணுமுணுத்தார். அவர் தன் நண்பர்களுக்கு அடிக்கடி வைத்து ஆலோசனை இருப்பதைக் கொண்டிருந்தார். முடிவு முகத்தில் தொங்கிக் கொண்டு எதிர் நாற்காலி நான் வாயடைத்து வெளியேறி இருந்தேன். உட்புறம் புன்னகையும் தெரிந்த கண்ணாடி வைத்துக்கொண்டு அவர் எதிரில் வைத்துக்கொண்டு அவர் எதிரில் வைத்துக்கொண்டு அவர் எதிரில்

வாழ்க்கையிலும் முன்னேற வேளாண்மை திட்டம்

- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]
- [illegible]

[illegible] பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க்

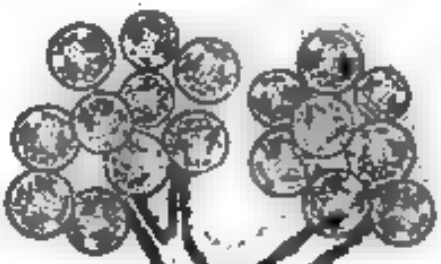

1894 – 1970
[illegible]

freshness is a feeling
you can wear all day long

freshness is a fragrance
you can wear all day long

freshness is forbina
you can wear all day long

Freshness is Forbina.
Because Forbina is a deodorant as well as a talc.
Checks excessive perspiration.
Mildly antiseptic, Forbina prevents skin irritations, prickly heat and rashes. And it is gentle enough for the most tender skin.

CIBA Cosmetics

நேற்று உங்களிடம் ஒரு பொட்டலத்தைக் கொடுத்தாரே !	ஆமாம்
அதை நீங்க பிரித்துப் பார்த்துக்கிட்டிருந்த நேரம் !	ஆமாம்
அந்தச் சமயத்திலே அவர் உங்க பர்ஸை அபேஸ்பண்ணிப் போய் விட்டாரே !	ஆமாம்
அதுசரி, அந்தப் பொட்டலத்திலே என்ன இருந்தது?	கடுங்காப்பி !

அவர் இவருக்குத் தான் கட்டுவார்! அந்தக் காப்பிக்கடையே இவர் சிறு வயதில் தொடங்கி நடத்தி வந்தது தானே! அவரை எத்தனையோ தடவை நிறுத்தியிருக்கிறேன்!''

மௌனம் இந்தப் பேச்சை, கண நேரத்தில் வெகு வசதியாக நிறுத்திக்கொண்டது.

சற்றுத் தள்ளி இன்னொரு அறையில் பெண் வயலா! எனக்கு நம்பிக்கையே வரவில்லை. சத்தானை மணக்கும் கன்னி நிலை என்னும் பலியாக உயர்ந்தது. என் கண் அவளது உள்ளத்தை வாடுவதி ஆராய்ந்தது.

எப்படி இது சாத்தியம்? சத்தானின் குணியம் என்னில் என்ன கண்டு, என்ன உணர்ந்து! இவளது மனக்கண் வீட்டிலும் வாலிபனும் வாழ்க்கை பெறுவானே; உள்ளத்தையும் உணர்ந்து வாழ்வு மலருமே!

மீது சத்தானின் மடியில் தலைவைத்துப் படுத்து அவன் அருகே தட்டிக் கொண்டிருந்தான். எனக்கு உதறல் ஒரு கணம் எடுத்தது. சத்தானின் மடியில் உறவாடும் மிருகம் தன்னை வைப்பாக ஒரு கணம் தொலைந்தது. அடுத்த அவலனை முகம், மோகன அடி வயிறு! மீது தேவே இந்தப் பிசாசின் இருந்தேன்; வயலை உன்னை எனக்குக் கொடுத்து விடுவதை நிற்கது. அந்த கணமே, என் தெருவில் இருந்த வரவும் முடிவுற்றது. மோக மடத்தை சாத்தான். மேலே வல்லவனான என் உதவியில் இடத்தை எந்த முடியும்? நடவேவே முடிவாக வாங்கிவிட!

சாத்தான் எல்லோரையும் உற்றுப் பார்த்தவன் போல் இருந்தான். எனக்கு என்னவோ என்னை இருந்தது; பார்த்தும் பாராதவாறு தான் பதிலையில் சாய்ந்தேன்.

கிளியது விழித்தது. பயமாய்த் தன் முகம் தெரிவித்தது. பலவிதச் சேட்டைகள் புரிந்தார்கள்; குட்டைகளில் கட்டிவிட்டன. தான் சொல்லிய உதறி சடக்கென்று எழுந்து ஓடின. 'வாடி வெளியில்' முதலைக் கழுவில் கொண்டு வந்து, கடையை மாற்றினேன்.

சாத்தானின் தந்தை இன்னமும் குடிப்பதை விட்டபாடு இருந்தார். அவர் அப்பொழுது தான் விழித்துக் கொண்டார். மீது ஒரு வைராக்கியம் அவர் வழக்கை அவரைக்கண்ணாம் அவர் மார்பில் படுத்திருந்தான். தான் மீதுவை எழுப்புவதற்காகச் சாத்தானின் அருகில் சென்றேன். சாத்தான் என் வரவைப் பிடித்துக் கொண்டான். என்னைக் கட்டிக் கொண்டிய அவர் கன்னம், அவரது இருதயத் துடிப்பின் வேகத்தை எனக்கு விளக்கிய. அவரது மார்புக் கன்னம், தாக்கத்தில் எனக்கு உற்றம் எழுந்து, கெண்டிக்கும், வட்டமாய்!

அவருடைய வேறுமை அப்பொழுதுதான் அறிவிருந்து பார்த்தேன். அவர் என் வைரம் பற்றியிருந்த பிடியில் பெண்மை மீன் ஆற்றல் இருந்தது; பட்டுப் போன்ற இருந்தது; கோடையில் வேகம் இருந்தது. அவரது தழுவும் இதயம், 'நீ எனக்கு உரிய வன்; என்னுடையவன் ஆக வேண்டியவன்.

உனக்கு நான் தேவை. இதை உன் மனம் விருந்து அறிந்தேன். உன் மனத்து மகிமைக் எனக்குத் தெரியும்!' என்று என் காதோடு கொஞ்சியது.

மத்திரத்தில் கட்டுக்கடங்காத போல் நான் அந்த நிமிஷமே ஒரு கணம் இருந்தேன். அந்தப் பெண் மடத்தனமில் உள்ளத்தில் எழுந்த இனைக்கள் என் கரில் வந்து குவித்தன. முயலில் மன நிலையிருந்து என்னை விடுவித்துக்கொண்டு, மீண்டும் அவரைப் பார்த்தேன். அவர் கன்னங்களிருந்து நீர் வெறியது. 'நான் குணியற்றவன், கற்பற்றவன்' என்று அந்தக் கன்னம் பிரகடனம் உயர்த்தேன்.

'கண்ணுக்கு அழகாக அமைந்து உன்னை மயக்கினேன். மன்னைப் உத்தமியே நினைவில், தான்னை வாழ உற்றும் தான அறிவு பூவைப் போல, சாத்தானின் வாழ்வு சுதந்திரம் பெறுமே? இவருக்காக நான் என்ன செய்ய முடியும்?' என்று நினைத்தேன்.

அதுதான்தான் இவனை அவர் என்ன என்றும் தடைத்தேன். அவர் மனம் விட்டுச்

[illegible] மைப் பிடுங்கல் மிகவும் இனி[illegible]. அதற்குள் அவர் தந்த தாக்கம் கிளர்ந்து எழுவதால், தான் படிக்கவேறு எங்கோ இருந்தும் கொண்டு வந்திருக்க.

"[illegible]! எனக்கு எத்தனையோ எழுதிக் கொண்டிரு" என்று கொண்டிருந்தும், அவர் எழுந்து ஓடினார்கள். எத்தனை மிருகங்களை எழுதியும் தான் [illegible] எத்தனை விதத்தில் பிரதானமான எழுத்து எனக்குள் வந்தது. "அம்மா, எனக்கு அவரை விட்டால் எனக்கு வாழத் தான்னோன். தெரியுமா?" என்றேன்.

என் மனம் உற்சாகத்தில் துள்ளி அடித்தது. எத்தனையோ பொழுதுகளில் எனக்குள் இருந்து, அவரை நினைத்த நினைத்தும் பார்த்தும் அவரது வரவுக்காக நான் ஏங்கி, காத்திருந்த பொழுது. நிறுவி எழுதிய [illegible] எத்தனை மாற்றியிருந்தேன். என் நெஞ்சுக்குள் அவர் கலந்திருந்தார். அதிலும், நான் என் மனத்தை முதலில் கொள்ளை கொண்டவர். என் உள்ளத்திலிருந்து அவரை நீக்குவதற்கு வேறொரு [illegible]. எனவே, அவர் [illegible] தான் [illegible]!

எனது ஆவலுக்கேற்ற [illegible] அவரை சந்திக்கும் நேரமும் நெருங்கியது. [illegible] வீட்டு வாசலிலே நான் [illegible] அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும்" என்று [illegible] எழுதியிருந்தேன். [illegible] அவரை அழைத்து வருவதற்கு [illegible] அவர் தந்தையும் இன்னொரு [illegible] அழைத்தார்கள். எனக்கோ, எத்தனை மணிக்கு எனக்கு [illegible] கொண்டிருந்தது.

[illegible] எத்தனை மறக்கப் போகு முடியும் கொல்லும். மிருகங்கள் அவரைப்பற்றி [illegible] அம்மா! [illegible]!" என்று வீடு முழுவதும் அவரை தேடினேன். மேற்படி நடந்தன. அதனால் என் மனக் கவலை அதிகமாயிற்று.

எத்தனை அரை எனக்கு மகிழ்ச்சி எல்லை [illegible] தரும், 'அவர் எனது' என்ற உணர்வு மற்றவரை எழும் தான் என்ற உணர்வு மெல்ல மெல்ல முதல் என் வாழ்வு என்ன ஆகும் தான், [illegible] என்ன நினைக்கும்? [illegible] அவரைப் பொறுத்தும் [illegible] [illegible] மனத்தில் தான் இருந்தேன். ஒரு எத்தனை மன்னிப்பை எனக்கு [illegible] தடுக்க வந்த [illegible].

மீது எத்தனை மறக்க வேறும் என்ன தந்தைக் கொண்ட உணர்வு இன்று. என் என்ன [illegible] மொழிகளை வாழ்ந்து [illegible]. குழந்தைகளைக் [illegible] அழைத்துச் சென்றேன். [illegible] அழைத்தும் சென்றேன். [illegible]. [illegible]. அம்மா' என்ன [illegible]. இப்படியெல்லாம் சுவாரஸ்யமான [illegible] அவரை [illegible]. தான்கு நான் இன்று வந்தான்.

எனது எனக்கு தெரிந்தவரை இருந்து. ஒரு நான் அவருக்குப் [illegible] என் எத்தனை. அப்போதும் அவர் எத்தனை மறக்கவில்லை.

என் தெரிந்த எழுதியது. மனம் என்ன [illegible]:

"[illegible] தற்போதை [illegible] நீ [illegible] வருத்துகிறாய். எத்தனை உனக்கு [illegible] என்ற முறையில் தோன்ற [illegible] இருக்கலாம்; தானாக அவர் [illegible] [illegible] கொண்டும். நீ இன்று [illegible] [illegible] [illegible]

சுற்றுலாத் துறை எல்லோருக்கும் பயனளிக்கும் துறை

மலர்கிறும்
காலைப் புத்துணர்வு
மனிக்கணக்கில்
நிலைத்திருக்க...

குளித்த நேரு பான்ட்ஸ்
ட்ரீம்ஃபிளவர் டால்க்!
பான்ட்ஸ் ட்ரீம்ஃபிளவர்
டால்க்கின் இனிய
கறுமணம்...சருமத்தை இழுக்கும்
தன்மை...சரள் முழுவதும்
காலைப் புத்துணர்வின் சுகம்.
இவை யாவரையும் உங்களிடம்
ஈர்க்கும்.

கோடையாலும் இறுக்க
மாலும் நறுமணத்துடன்
புதுமைப் பொலிவில், குளுமை
உணர்வில் உங்களை நிமு
வைக்கும் சக்காலத்துக்கும்
ஏற்ற பான்ட்ஸ்
ட்ரீம்ஃபிளவர் டால்க்
இந்தியாவிலேயே அதிக
விற்பனையாகும் டால்க்.

மூன்று அளவுகளில்
கிடைக்கிறது.
ஃபமிலி, பெரியது,
மத்திமம்.

பான்ட்ஸ்
ட்ரீம்ஃபிளவர் டால்க்

சொரசொர சுகமளிக்கும் மிருதுவான டால்க
சில்ப்ரே பான்ட்ஸ் இன்டர்நேஷனல்
(வாழ்த்துக்களுடன் சிறுவுடைய முகம் மறை
இடைக்கப்பட்டது)

ஏவிஎம்மைச் சுற்றி செய்தவர்

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் ஏற்படுவதற்கு சற்று முன்னர், பொது மக்களிடமிருந்து அறிவை மதிக்கும் வகை தொடர்பான எண்ணிலடங்கா தகவல்களைச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தது ஜெர்மனி.

அந்தத் தகவல்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் சேகரிப்பதென்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். ஆனால் ஜெர்மனியின் ஒவ்வொரு பிரஜையும் தன்னிடமுள்ள தகவல்களை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ஹிட்லர் கட்டளையிட்டிருந்தார். அதனால் ஜெர்மனியின் ஒவ்வொரு பிரஜையும் தன்னிடமுள்ள தகவல்களை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

இந்த தகவல்களை சேகரிப்பதற்காக ஜெர்மனியில் ஒரு தனி அமைச்சகமே இயங்கி வந்தது. அதன் தலைமை அதிகாரியாக இருந்தவர் ஜோசப் கோயபல்ஸ். இவர் ஹிட்லரின் மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவர். ஹிட்லரின் ஆட்சி காலத்தில் ஜெர்மனியின் பிரச்சார அமைச்சராக இருந்தவர் இவர்தான்.

ஜெர்மனியில் ஹிட்லரின் ஆட்சி காலத்தில் ஜெர்மனியின் பிரச்சார அமைச்சராக இருந்தவர் ஜோசப் கோயபல்ஸ்.

இரு தாயகங்களைச் சார்ந்தவர்

இரு சூப்பர் ஸ்டார்களின் அன்பர்

ஜெர்மனியின் 'அன்னாசி' எட்டுப்பட்டிக்குள் கொண்டு வந்ததையும் பெரிதும் பாராட்டுகிறது இரு தாயகங்களைச் சார்ந்த முதல் மேற்பார்வையின் கீழ் தயாரிப்பதற்குத் தனது பிரியமான தேர்வு பற்றி திரைப்பட ஆர்வலர்களுக்கு இவர் தெரிவித்திருந்தார். தன் தயாரிப்புகளில் பாதுகாப்பு பற்றாளரும், பக்குவமாகப் 'பாய்' செய்துகொள்ளும் உள்ள இயற்றியவரின் மேற்பார்வையில் அப்படங்கள் உருவாகியே செய்யப்பட்டன.

இந்தியாவிலிருந்து வரும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ள படங்களைத் தவிர மற்ற அனைத்து வெளிநாட்டுத் தயாரிப்புகளுக்கும் 100 சதவிகிதம் கேளிக்கை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் திரு. ஜஸ்வந்த் சிங் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டது. இதனால் ஹாலிவுட் படங்களின் இறக்குமதி பாதிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து ஹாலிவுட் தயாரிப்பாளர்கள் சங்கம் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்தது. இந்த வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதி, இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் படங்களுக்கு இணையாக ஹாலிவுட் படங்களுக்கு வரி விதிக்கக் கூடாது என்று தீர்ப்பளித்தார். இதனால் ஹாலிவுட் படங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கேளிக்கை வரி 100 சதவிகிதத்திலிருந்து 15 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டது. இதனால் ஹாலிவுட் படங்களின் இறக்குமதி அதிகரித்தது. இந்தியாவில் ஹாலிவுட் படங்களின் வசூல் அதிகரித்தது. இந்தியாவில் ஹாலிவுட் படங்களின் வசூல் அதிகரித்ததற்கு முக்கிய காரணம் ஜுராசிக் பார்க் படத்தின் வெற்றி. இந்தப் படத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து ஹாலிவுட் படங்களின் வசூல் அதிகரித்தது. இந்தியாவில் ஹாலிவுட் படங்களின் வசூல் அதிகரித்ததற்கு முக்கிய காரணம் ஜுராசிக் பார்க் படத்தின் வெற்றி.

வித்தியாச விருந்தாளி

அமெரிக்க நாட்டுத் தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட விபத்தால் தன் காலையே தானே சுயமாக அறுத்துக் கொண்ட விபத்துக் கில் பலியானார். இந்த ஒற்றைக் விபத்துக்களில் அடிபட்ட ஒரு விரற் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் ஒரே தொழிற்சாலை முதல் நாள் மாலி நேரத்திற்கு நிறுத்த இருக்கிறதாம். இதைத்தான் ஒரே விரற் விபத்துக்கள் கொள்ளிடமுனையில் வேண்டுமென்றால் ஒரே மாலி நேரத்தில் முன்னும் ஏற்படுகின்றன.

சில நாளில் விடுமுறை நாள்களில் மதுவினைக் கடுமை மதுவினைத்தி மாலையை நண்பர்களின் வீடுகளில் கழிக்கிறார்கள் ஏற்பட அனுபவம் விளைவும் முன்னதற்குக் காரணம். மது விருந்தும் விடுமுறை நாள் விடுமுறை நாள் வந்து நேரம் போல் வழிகளை என்ற வேண்டுமே யும் அவரும் இரண்டாம் நாளைக் குறிப்பிட்ட விபத்துக் களுக்குக் காரணம் என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள்!

ஜோக்கிங்கும் சிரிக்கவும்

கோமதி சுவாமிநாதன்

திகில் கொட்டைகள்

"அம்மே! பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்! நீ கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய்!"

"உன்ன காதல் உணர்வுகள் மாதிரி விடாமல் செய்ய அதைச்

கொட்டாவி தடுக்க வேண்டுமாம்! இந்தக் கொட்டாவி மாபெரும் நான் அப்படியே எழுந்து போய்விடுவேன்."

❂

"சார்ஜ் ஸார்! வேலைக்கான இருக்கு? அடுக்கு. கொட்டாவி வர ஒரு மருந்து வேலையும் கொடுக்கிறார்களா இல்லையா?"

"நிறுவன நான் என்ன செய்வது டாக்டர்! நான் எப்படி கொள்ளுவது நான் வேலைக்குக் கேட்பதாக என் மனசி தன் பிறந்தவிட்டே பெருமை அதற்குக் கொள் கிறேனே! அவரை நான் எப்படித் திருத்துவது?" (அவ்வளவு தான் வாலை முடவாள்!)

திகோமா? கைதமா?

(1)

அறுபது வேல நாட்டை ஆக்கு மேலாக நட்டு முடித்து இருவரை சப்பீம் கோட்டம் நட்டிருக்கும் வழக்குகளிலேயே பெரிய வழக்கு என்று பெயர் பெற்ற நூறுபடி தோல்வி ஆட்சேப வழக்கில்வாளை மனுக்கள் தள்ளுபடி உத் தரவை நீதிபதி ஐந்தே நிமிடங்களில் படித்து முடித்து விட்டார். மேற்

நீ தே நிலையாக் கவிதை!

நான்கைந்தி வேலைதான்ல
நான் வேறே புரிஞ்சுவிடு
என்னை இடம் மாறும்
மாதிரியான.....கு

உடல் உழைத்த முன்ன பல
கஷ்டங்களும் பறந்தன
ஒரு முகமாக் கேட்டிலே
தங்கை வை தட்டிலே!

அவர் அறிவார் விரித்துவைச்
அதிகம் பேர் இல்லியே
அவர் மனசி விரித்தேனே
அவைருத்தான்! அவைருத்தான்!

தோல மனக்கை புருபாக்கள்
முயலும் தன்னை
ஆயுட்கள் கேலி செய்ய
ஆயி கொடுப்பாரா?

தெருவும் மக்களும் நேரம் குறைவாக
நிலை தொழு அன்பு நிலை
எல்லோரும் வாழ்க - அவர்
எல்லோரும் புன்னகையும் வாழ்க!

பட்டு மாமா திடீரென்று!

''குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டத்துக்குப் போயிருந்தேன். விடு திரும்பி ஸ்லேட் வெளக்கலே. நடத்து வந்துட்டேன்.''

''தலமுந்தே வந்துனிட்டேன் என்று சொல்லாமல் விட்டீர்களே!''

சாந்தமான முறையில் சந்தி

அந்தக் கப்பல் தலைவர் மகா வண்டிப்புள்ளார். தனைத் தலைவராகக் கப்பலுக்கு நான் இரண்டு வந்து சேர்ந்தார். வேலையில் சேர்ந்த அன்று தனைத் தலைவர் உதவாயிருந்தில் அதிகமாக மது அருந்திவிட்டிருந்தார். இதைக் கவனித்த தலைவர், அன்று குறிப்பும் பிற்தகத்தில் ''தனை அதிகாரி இன்று குடிபோதையில் காணப்பட்டார்'' என எழுதிவிட்டார்.

இந்த விஷயம் தெரிந்ததும் தனைவரிடம் போய் வந்து 'நான் இதற்குமுன் இப்படி இருந்ததே இல்லை. வேலை கொஞ்ச மிழக்கியில் அதிகமாகக் குடித்துவிட்டேன். இது என்மேல் தப்பிபோராதைத் தொற்றுவிடும். அதை அழித்துவிடுங்கள்' என்று கெஞ்சினார். தலைவர் மசியவில்லை.

மறுநாள் கப்பல் தலைவர் பொறுப்பு முற்றவர் தனைத் தலைவர். தலைவருக்கு முன்பு அன்று குறிப்பும் பிற்தகத்தில் தனை அதிகாரி பேக்கவில்லை என்று எழுதி னார். ''இன்று கப்பல் தலைவர் குடிக்கவில்லை. எனை அதிகாரி டீயே இருந்தார்.''

இந்தக் குறிப்பை மறுநாள்வரை தலைவர் விளித்தும் போனார். உண்மையான விஷயம்தான். ஆனால் வேறு எப்படி முடியும்?

சிலர் படிப்பார்! சிலர் வெடிப்பார்!

''என் மாமன் கல்லூரியில் படிக் கிறான்'' என்று பெருமையாகச் சொல் லிக்கொள்ளும் பெற்றோர்கள் சற்று கேளிக்க வேண்டும். 'மாமன் கல் லூரியில் வெடிக்கிறான்' என்றால் தான் இவர் பெருமையாக இருக் குமோ என்னவோ! கர்வத்தால் தான் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலுமுள்ள கல்லூரிகளைப் பாருங்கள்! எதற்கு வெடிகுண்டுகள் அவற்றில்லாமல் மாணவர் விடுதிகளில் எத்தனை குண்டுகள் வெடிக்கின்றன!

அவசியமா? அவசியமா?

(2)

''வருஷக் கணக்கில் உழைத்துப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைக் கொட்டித் தயாரிக்கப்படும் சில தமிழ்த் திரைப்படங்கள்

ஒரே வாரத்தில் நிலேட் டர்களை விட்டு வெளியே ஓடிவிடவில்லையா என்ன?'' என்கிறார் ஒரு மாஜி திரைப் படத் தயாரிப்பாளரின் மாஜி செக்ரட்டரி!

பழசும் புதியதும்!

''என்ன! என்! இளைஞர் ('கோல்டுடிஸ்க்' என்பதன் எதெக்ட் பாதிற்கு வந்து விட்டது?.... என் பாராட்டுகள்'' என்று முதல் ரவிய நிலை பேற்றுமைப் பாராட்டுவோம அந்தச் சேய்தி தனைவரிந்து, ''மன்னிக்கவேண்டும்! இது நேற்று வர வேண்டிய ரவிய'' என்று சொன்னோம்! 'ஐயோ, பழைய தோற்றமே இது!' என்று எண்ணத்து வாரிசுகள். இது தான் சமூகத்துக்கு வரக் காரணம் இருக்கிறது.

பிறகு மாதத்தில் 1969-ம் ஆண்டில் நடந்திருக்க வேண்டிய எம். ஏ. பரீட்சைகள் இன்னும் நடக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு மத்தி வரை நடக்குமென்றும் தெரிந்த விஷயம். 1969-ம் ஆண்டில் நடந்த பி. ஏ. பரீட்சை முடிவு களும் இவ்வளவு வெளியாக வில்லை!

கேட்டதும் உடன் வந்தது ரூ. 15/- பின் தொடர்கிறது.

அலைவரிசை நாடகங்களிலிருந்து சோப் போடும் சாகசம் குறைவில் காற்றிலும் ஒரு மணம் முழுந்து 20ம் விற்றது விட்டது. நல்ல வேளையாக ஒலிப் பண்பில் மீது மணம் வீசவில்லை. இதனால் அது பல்கல் வேறு சாகச வழிகளைத் தேடிது. வேறு வேலைப்பாடுகளைத் தாராளமாக அடைத்தன. சாகசம் இதனும் போல் 20முறையிலிருந்த நிலையில் உள்ள வேலை மாதங்களைக் காற்றிலும் முழுந்து சாகசம் விற்பதற்கு முயன்றால் வாசித்த வேலை விட்டதும் என்ன?

ஆலங்காயம்
13-5-70

வி. ஆறுமுகம்

சில நாட்களுக்கு முன்னும் எங்கள் வீட்டில் (ஒப்பிலாமணத்தில்) ஒரு காரியத்திற்கு விடு சாகசம் ஏதோ கொஞ்சம் கொண்டு சென்றனர். அது என்னவென்று நான் அறிய சென்றதில் விருப்பினேன். 'நீங்கள் என்ன உருவாகுவதே சொல்லி' போன்ற பல கொள்கைகள் அளவில் வருவித் கொண்டு சென்றனர். எனக்கு அவற் கேட்டதும் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் அமரர் திரு. கல்கி அவர்களின் தலையில் 'அவ முகம்'ன் ஒரு பகுதி நினைவுக்கு வந்தது.

''இன்னுக்கு 'உருளைக்கு நிலம்' என்பார்கள். நான்கு 'கறுப்பைக்கு தெல்' என்பார்கள். அப்புறம் 'கொத்தமல்லிக்கு விதை' 'கடலைக்கு கொத்து'. 'முளைக்கு மொட்டை' என்றெல்லாம் வரும். 'எனக் இறைவுக்குத்தான் எதுக்' என்று கொண்டு தும் கொள்வார்கள்.'' - இது முதலாது கூற்று.

''அது இருக்கட்டும். உருளைக்கு நிலம் கொத்தும் என்றார்களே! உண்மையில் உரு நிலம் ?' மாறு அல்லவா கையை இருக்கும் போல் உருளைக்கு? அதை விற்கச் சொல்லி இப்போது என்னால் உருளைக்கு முளைக்கு என்று ஒரு வேலை வந்திருக்கிறதாம். ஒரு முளைக்கு கொண்டு இத்தனை என்ன நினைக்க உருளைக்கு. அப்போது அந்த முளைக்குக் கொண்டு உருளைக்கு அந்த முளைக்கு என்ன கொடுக்கலாம் விற்பனை? அல்லது கொண்டும் நான் எங்களுக்கு ஒரு முளை வரை வாங்கி முட்டையும் கற்றுக் கொண்டு விற்பதா?'' இது மற்றொரு கூற்று.

இந்தச் சம்பவத்தை தானாகவும் நினைத்தால் விருப்பமும் எத்தனை தான் இதில் உள்ளவை எல் அடங்கியிருந்து என்பது இன்னும் நன்கு ஆராய்ந்து தெரிந்தால் புலப்படும்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
11-5-70

ந. ரெங்கம்

இந்தியன் ஓவர்சீஸ் பாங்கு வாடிக்கையாளர்களுக்கு வெளி நிறுத்தும் கொள்கை அனுமதியாக விதிகள். இரண்டு அதிகாரி வரும் இடத்தில் ஏதாவது சந்தேகமாக ஏதாவது விளக்கங்களை டைரக்டர்களின் அறிந்துகொள்ள விருப்பினால். நாடெங்கிலும் உள்ள இந்தியன் ஓவர்சீஸ் பாங்கு அதிகாரிகளும் வாடிக்கையாளர்களும் வரவேற்கப்படுகிறார்கள்.

எங்கள் வீட்டில் கல்யாணம் நிச்சயமாகி விருப்பதால் அவரைப் பலரும் வாங்க ரூ. 500 மேல் பரிசுக்கும் போகலாம். அது ஒரு பெரும்தொகை. பலருக்கு வேறு ஏதாவது கொடுக்கலாம். விருந்து. என்னும் போல் பலரும் அவரைக் தேவைப்பட்ட வர்கள் எந்தெந்த பெரி வேறு ஏதாவது கொடுக்கலாம் அறிவுரைப்பார்களா?

தேசியமயமாக்கப்பட்டதற்கு முன் பாங்கு வாடிக்கையாளர்களுக்கு உயர் அதிகாரிகள் மட்டுமாவது வாடிக்கை பலரும் போட்டவர்களுக்கு அதிகக் தான்கும் தேவைப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். தேசியமயமாக்கப்பட்டதும் அதிகாரிகளே வாடிக்கை நிறுத்தும் கொள்கை முடிவெடுத்தனர், என்னவென்பது!

கோவில்பட்டி-34
31-5-70

சுப்பிரமணியன்

இடகொடை (ஆங்கிலம்: Niger Seed) என்னும் ஒரு வகை விதை ஒரு வகைச் செடியில் முளைத்து உற்பத்தியாகிறது. விவசாயம் வாழும் பிரதேசங்களிலும் விளைக்கப்படுகிறது. அதனிலும் பிரியப் படும் எண்ணெய் மிகவும் உபயோகமானது. பரிசோதனை அதன் தரங்கள் அதன் மாய் எண்ணெய் தரங்களை 30 சதம் முதற்றுள்ளது. அதை எண்ணெய் வித்து ஆய்வுகள் அந்த எண்ணெய் உற்பத்தி என்று எண்ணெய் தரங்களும் மாற்றி சேர்கிறது. அந்த எண்ணெயும் பரிசோதனைச் சாலைகளில் – அங்காங் முத்திரை அளிக்கப்படுகிறது. அதன் என்னுக்கும் உபயோகத்துக்கும் ஒரு முட்டைக்கு விலை விற்பனைக் தரத் தரமாய் வரை ஏற்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்கள் அரசாங்கப் பாதுகாப்புடன் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். தரமான விளம்பரங்களில் மயக்கப்படுகிறார்கள். இது எப்படியாக முதல் வாலிப அதிகாரி (State Marketing Officer) 23-4-70 தேதி அன்று திருப்பூர் விதைப் பொருளை அவர்கள் விசாரித்த இதில் தேவையான குறிப்புகளைத் தரும்படி விளம்பரதாரர் மனம் திறந்து தினம் எனக்குடன் நடந்த கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுரை வழங்கினார்.

சுதேசி
9-5-70

ஏ. வி. நாகராஜன், பாப்பான்,
எஸ். எம். அருணாசல முதலியார் கம்பெனி

Printed & published by R. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetpet, Madras-31
Managing Editor: T. Sadasivam

பாதுகாப்பிற்கு
ஒரு பூட்டு உள்ள
தெனில் அது
நவ-தால் ஒன்றே
ஒன்றுதான் !

நவ-தால்

தம்பிக்கையானது. அதனுக் தான் பாதுகாவும் தொழிற் சாலையும், பெல்ஜியமும் நவ-தால் பூட்டை வேபயோ கிக்கின்றனர். அதிநுட்பமான தயாரிப்பு ! ஒவ்வொரு பூட்டுக்கும் மாறுபட்ட இணைப்புமுறையில் வெட்டப் பட்ட சாவிகள். உடைத்து திறக்க இயலாதபடி அதிக பாதுகாப்பு அளிப்பதற் கேற்ற முறையில் செய்யப் பட்டது நவ-தால். பித்தளை, எக்கோலான இரட்டைக்கதவு அமைப்பில் உறுதியாக்கு தது. தயாரிப்பாளர்கள் : சோதெரெத்-பாதுகாப்பு உபகரணங்களைத் தயாரிப்ப தில் 70 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான அனுபவமுடைய சாவல்.

4 வகைகள் :
40 mm (5 சிலிண்டர்)
50 mm (5 சிலிண்டர்)
57 mm (7 சிலிண்டர்)
65 mm (8 சிலிண்டர்)

நவ-தால் உங்களுக்கு எப்போதும் தயாராக பூட்டுகளே மேற்கு வாருங்கள்

Registered No. M. 4008
Registered as a Newspaper in Ceylon

FORGED FOR TOUGHNESS AND GROUND FOR PRECISION

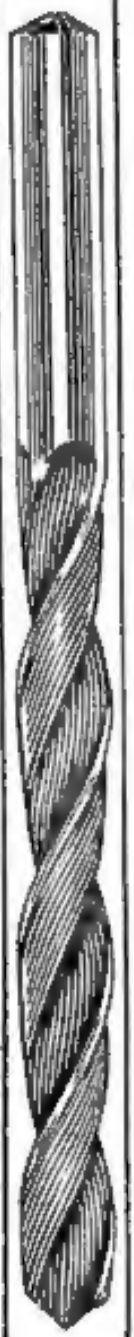

ADDISON

FORGE-FORM
TWIST DRILLS

Addison Forge-Form Drills are first forged in electronically controlled machines coupled to high frequency Generators and then ground to a super precision finish on automatic grinders equipped with time controlled switches and cold running, rotationally stable and vibrationless bearings.

This unique combination of toughness and precision has won for Addison Drills a commanding position in the export markets of U.S.A., Canada, U.K., West Germany, Sweden, Denmark, Holland, Belgium, Italy, Greece, Australia & New Zealand.

ADDISON & COMPANY LTD., MADRAS-2
(A Member of the Cutting & Tool Makers' Association U.K.)
DISTRIBUTORS:

J. N. Marshall & Co., Bombay — *For Maharashtra, Gujarat & part of Madhya Pradesh.*
Macneill & Barry Ltd., (Kilburn Division) — *For West Bengal, Bihar, Assam, Orissa, Uttar Pradesh, Haryana, Punjab, Delhi, Himachal Pradesh, Jammu & Kashmir, Rajasthan & part of Madhya Pradesh.*
Addison & Co. Ltd., Madras — *For Tamil Nadu & Coastal Andhra.* Addison & Co. Ltd., Bangalore — *For Mysore State.*
Batliboi & Co. Pvt. Ltd., Secundarabad — *For Andhra Pradesh excluding Coastal Andhra.*
Batliboi & Co. Pvt. Ltd., Ernakulam — *For Kerala State.*
OVERSEAS DISTRIBUTORS in U.K., U.S.A., Canada, Denmark, Holland, West Germany, Sweden, Italy, Greece, Malaysia, Singapore, Thailand, Korea and Phillippines.

ATM-7A